

COSTIS

ΗΜΕΡΕΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ 2000

DAYS OF RESEARCH AND TECHNOLOGY 2000

Στο στρογγυλό τραπέζι της ανοιχτής συζήτησης με θέμα Σχέση Επιστήμης και Τέχνης θα μετέχουν

Λ. Παπαγιαννάκης, Αντιπρύτανης ΕΜΠ

Θ. Τάσιος, Ομότιμος Καθηγητής ΕΜΠ

I. Πολύζος, Καθ., Πρόεδρος του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Σ. Σόρογκας, Καθ. του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Δ. Παπαλεξόπουλος, Επ. Καθ. Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Σ. Βασιλειάδη, Διευθ. Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας

Κωστής Τριανταφύλλου, Εικαστικός Καλλιτέχνης

Την συζήτηση θα συντονίσει η Πρύτανης κ. Ελένη Αρβελέρ

The members of the Panel discussion about the "Science Art" relation are the following

L. Papagiannakis, Vice Rector NTUA

Th. Tasios, Emer. Prof., NTUA

I. Polyzos, Prof. President, Department of Architecture Engineering

S. Sorogas, Prof., Department of Architecture Engineering

D. Papalexopoulos, Assist. Prof., Department of Architecture Engineering

S. Basiliadis, Director of Music research center

Costis, Visual Artist

The discussion will be coordinated by the Rector Mrs Helen Ahrweiler

PANAFON
TO ΠΑΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

PHILIP MORRIS
Hellas A.E.B.E.

ΚΩΣΤΗΣ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
COSTIS

ενέργεια ενέργω
energia in ergo

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
NATIONAL TECHNICAL UNIVERSITY
ΑΘΗΝΑ 2000 ATHENS

ISBN 960-254-553-4

Η ένταξη πολιτιστικών δραστηριοτήτων στο πρόγραμμα των εκδηλώσεων "Ημέρες Έρευνας και Τεχνολογίας 2000" ήταν ιδέα και πρόταση της Γωγώς Κολυβήρα και Χαράς Γεωργιάδη, μέλη του Πολιτιστικού Τομέα του Μουσικού Τμήματος ΕΜΠ.

Η ιδέα του σχεδιασμού και η συνολική επιμέλεια του εκθεσιακού χώρου που κατασκευάστηκε και διαμορφώθηκε ειδικά για την έκθεση "Ενέργεια εν Έργω" ανήκουν στον Αντώνη Βεζύρογλου και Δημήτρη Σκούφο, αρχιτέκτονες της Πολυδύναμης Μονάδας κεντρικής διοίκησης και περιβάλλοντος χώρου ΕΜΠ της Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου.

Η Πολυδύναμη Μονάδα θα αναλάβει την κατασκευή και την γενική επιμέλεια του έργου.

Η μέρες Έρευνας και Τεχνολογίας Ε.Μ.Π.

2000

The introduction of the cultural activities in the program of the Days of Research and Technology 2000 Festival was proposed by G. Kolyvira and H. Georgiadi members of the cultural section, Musical Department of the N.T.U.A.

The concept and general supervision of the especially created for the exhibition Energia in Ergo belong to Antonis Veziroglou and Dimitris Skoufos, Architects of the Multidynamic Unit of the central administration and environmental space of the Polytechnic City at Zografou.

The Multidynamic Unit will undertake the construction and the general supervision of the work.

ενέργεια ενέργω
energia in ergo

Επιστήμη και Τέχνη

Η Επιστήμη και η Τεχνολογία υπορετούν την Τέχνη και τον Πολιτισμό με ποικίλους τρόπους. Ο δημιουργός χρειάζεται μεθόδους και τεχνικές, έχει ανάγκη να γνωρίζει τις ιδιότητες και τις συμπεριφορές των υλικών που χρησιμοποιεί ή τα δομικά χαρακτηριστικά των αντικειμένων που επεξεργάζεται.

Από εκεί και πέρα, στον κόσμο της Τέχνης θα λειτουργήσουν διαφορετικές διεργασίες και στόχοι, θα εισαχθούν τα υποκειμενικά και στοιχεία φαντασιακά της καλλιτεχνικής δημιουργίας, για να κατακτηθεί το "ωραίον" και η ψυχική ικανοποίηση, του καλλιτέχνη και όσων των παρακολουθούμε.

Τελικά, ωστόσο, μπορούμε να ανιχνεύσσουμε κοινά στοιχεία στους μηχανισμούς έμπεισης, δημιουργίας και-γιατί όχι-καινοτομίας και ικανοποίησης, τόσο στον καλλιτέχνη όσο και στον ερευνητή.

Η διαπλοκή Τέχνης και Επιστήμης, στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, έχει παρελθόν, παρόν και μέλλον, όπως θα διακρίνουν οι επισκέπτες μας στις "Ημέρες Έρευνας και Τεχνολογίας 2000" που οργανώνει το Ίδρυμά μας.

- Η έκθεση Ενέργεια εν Έργω του Κωστή Τριανταφύλλου, ο οποίος αξιοποιεί αισθητικά τις ιδιότητες του πλεκτρισμού και το φαινόμενο του κεραυνού.
- Η παρουσίαση του ερευνητικού έργου πολλών εργαστηρίων του Ιδρύματος, τα πορίσματα των οποίων αξιοποιούνται και εφαρμόζονται δημιουργικά στο χώρο της Τέχνης και του Πολιτισμού.
- Η δημόσια συζήτηση που θα συντονίσει η Πρύτανης κ. Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ με θέμα τη σχέση Επιστήμης και Τέχνης, είναι βέβαιο ότι θα εμπλουτίσουν τους προβληματισμούς όλων και θα συμβάλλουν στην περαιτέρω ανάπτυξη της Πολιτιστικής, παράλληλα με την Εκπαιδευτική και Ερευνητική δραστηριότητα του Ιδρύματος, καθώς και στην πλέον συστηματική και οργανική σύσφιξη των ιστορικών δεσμών ανάμεσα στους λειτουργούς της Επιστήμης και της Τεχνολογίας και στους υπορέτες της Τέχνης και του Πολιτισμού.

Science and Art

Science and Technology serve Art and Culture in various ways. The creator requires methods and techniques, needs to know the behaviour and qualities of the materials he uses, as well as the structural characteristics of the forms s/he elaborates.

Bearing all the above in mind, in the world of Art function different goals and activities, subjective and imaginative elements of artistic creation become introduced, in order that "beauty" and inner fulfilment of the artist and the viewer becomes achieved.

However, one can find common grounds of inspiration and creation, innovation and satisfaction between an artist and a researcher. Our visitors at the "Days of Research and Technology 2000" organised by our Institution, will be able to comprehend that the collaboration of Art and Science has a past, a present and a future at the N.T.U.A.

- The exhibition "Energia in Ergo" by Costis who exploits aesthetically the faculties of electricity and lightning.
- The presentation of the research of many of the Institution's laboratories, the results of which are applied creatively on Art and Culture.
- The public discussion coordinated by the Rector Helen Ahrweiler, related to the issue of the link between Science and Art.

All the above will surely enrich fruitful thinking and will contribute to the further development of the Cultural, as well as Educational and Researching Activity of the Institute.

Moreover, it will contribute to the systematic and organise "pulling together" of the historical links between Science-Technology, on the one hand, and Art-Culture, on the other.

L. Papagiannakis Vice Rector NTUA

τέχνη

Λόγος και σιωπή

Η σύζευξη σιωπής και λόγου , απασχολεί τον Κωστή από την αρχή της πορείας του . Δεν είναι συμπτωματικό ότι ξεκινάει γράφοντας και ποίηση, συνεχίζει με οπτική ποίηση η οποία εμπεριέχει όχι μόνον την σύζευξη εικόνας και λόγου, λόγου και σιωπής αλλά περικλείει - ταυτόχρονα - την ανατροπή της αρμονίας και του λυρισμού σαν στοιχεία εκ των ων ουκ άνευ της ποίησης.

Η ρήξη της " στιλπνής επιφάνειας " , προχωρεί σε βάθος ως τον πυρήνα της ύπαρξης εξαρθρώνοντας τον λόγο σε φθόγγους , σε θορύβους και σιωπές, ώστε η σιωπή , οι φθόγγοι , οι συριγμοί να γίνονται οχήματα σπαραγμάτων, κραυγών , ερωτημάτων .

Η ανατροπή της αρμονίας , σαν συνέχεια του κινήματος dada, φέρνει εντονώτερα στην επιφάνεια , την αίσθηση της ποίησης. Ισως γιατί μόνον ψάχνοντας κανείς βαθειά το χάος μέσα του μπορεί να γεννήσει ένα παλλόμενο αστέρι . Ο Κωστής περιπλανιέται στον χώρο της ζωγραφικής, επικεντρωμένος κυρίως στην έρευνα και στον επικοινωνιακό χαρακτήρα της τέχνης . Τα ζωγραφικά του κεφάλια δεν αποκόβονται ποτέ από τον λόγο , επικοινωνούν , εκρήγνυνται , πολλαπλασιάζονται. Συχνά είναι διάφανα και διαπερνώνται από κείμενα. Αφηγούνται και προκαλούν.

Η ιστορία της τέχνης , αυτή των επιστημών αλλά και αυτή των κοινωνικών εκρήξεων , αποτελούν μία ενότητα - αδιάφορο αν γιά χάρη ενός καταμερισμού εργασίας βρίσκονται χωρισμένες . Οι καλλιτέχνες είναι αυτοί που επεξεργάστηκαν την έννοια του χώρου , προετοιμάζοντας το έργο των επιστημόνων .

Ενδιαφέρουσες είναι οι μαρτυρίες που έχουμε πως ο Γαλιλαίος είχε αρχικά ασχοληθεί με την ζωγραφική πριν στραφεί στην φυσική . Οι φιλόσοφοι δημιούργησαν ένα δικό τους σύστημα αντίληψης και αναπαράστασης επηρεάζοντας τόσο τον καλλιτεχνικό στοχασμό όσο και την επιστημονική έρευνα .

Για τον Πλάτωνα υπήρχε ένα απόλυτο κέντρο του κόσμου και " τόποι " διαφοροποιημένοι ως προς αυτό . Αιώνες μετά ο Αϊνστάιν καταδεικνύει ότι ο κόσμος είναι άπειρος , δεν υπάρχει απόλυτο κέντρο , και όσο μακριά και άν ταξιδέψουμε η πυκνότητα της ύλης είναι κατά μέσον όρον η ίδια . Άν ο Malevich μέσα από την γεωμετρικοποίηση του χώρου προσπάθησε να πλησιάσει το απόλυτο , οπαδοί της θεωρίας

της σχετικότητας όπως ο Joseph Beuys , ο Baselitz ή ο Κουνέλλης έχουν επιχειρήσει ταξίδια περιπλάνησης μέσα στην ύλη , πιό σωστά μέσα από την ενέργεια που πηγάζει από την ύλη , ανακαλύπτοντας όλο και καινούρια κέντρα προσδιορισμού της .

Η ενασχόληση του Κωστή με τον πλεκτρονικό κεραυνό - μία εκ πρώτης όψεως ρεαλιστική μίμηση του φυσικού φαινομένου-μένει άρρηκτα δεμένη με τον κοινωνικό λόγο . Εδώ έγκειται και η εμμονή του καλλιτέχνη - όχι στην μίμηση της φύσης - αλλά στην διαρκή αναζήτηση νέων επικοινωνιακών κωδίκων με τον θεατή . Μέσα σ' αυτή την διαλεκτική σχέση λόγου και σιωπής , αστραπής και βροντής , θετικού και αρνητικού , γεννιέται η ενέργεια η οποία διαχέεται παντού . Δεν υπάρχει ένα κέντρο υπάρχουν πάμπολλα - δεν υπάρχει ένας αποδέκτης αλλά εν δυνάμει θα μπορούσαμε να είμαστε όλοι . Μέσα από τον κοινωνικό χαρακτήρα της τέχνης του , ο Κωστής δεν επαφίεται στο τυχαίο . Οπως γράφει ο Ανδρέας Εμπειρίκος " κι έτσι ξεχάστηκε ανηλεώς αυτή η ιστορία , όπως συμβαίνει κάθε φορά , όταν ξεχνιέται από τον δασοφύλακα το αστροπελέκι του στο δάσος " .

Ο Κωστής μέσα από την πεισματική του δημιουργία δεν αφήνει τ' αστροπελέκια του να ξεχαστούν , αδράχνει τον θεατή από το χέρι και τον φέρνει απέναντι από ένα κόσμο , ένα σύμπαν αμείλικτα οργανωμένο όπου τα πάντα μεταβάλλονται παραμένοντας ίδια . Σ' έναν τέτοιο κόσμο η τέχνη τουλάχιστον πρέπει να είναι εκρηκτική

Λένα Κοκκίνη

Ιστορικός Τέχνης

Word and Silence

The pairing of word and silence , has occupied Costis since the beginning of his career. It is no accident that he started off writing poetry and from there went on to visual poetry which contains not only the pairing of image and word , word and silence but at the same time comprises the refutation of harmony and lyricism as the elements *sine qua non* of poetry . The shattering of the " burnished surface ", goes all the way down to the core of existence breaking language down into phonemes , into noise and silence , so that this silence , the phonemes , the screeches are shaped into heart - rending cries , screams , questions . The refutation of harmony , as an outcome of the Dada movement , brings the *feeling* of poetry more intensely to the surface . Perhaps because only by seeking deeply in the chaos within one's self is one able to give birth to a pulsating star . Costis has roamed through the field of painting , but has focussed primarily on the character of art as a means of communication . His painted heads are never deprived of the word , they communicate , explode , multiply . Frequently , they are transparent and are penetrated by objects . They narrate and provoke .

The history of art , as well as science and social upheavals , taken together constitute a single entity - regardless of the fact that because a work is divided up they are seen as separate . Artists are the ones who have refined the concept of space , preparing the way for the work of scientists . There is

the cosmos and everything else was differentiated in regard to it. Centuries later , Einstein showed that the cosmos is infinite, that there is no absolute center and no matter how far we travel the density is always more or less the same . Even though Malevich endeavored ,through the geometricization of space , to reach the absolute , adherents of the theory of relativity , such as Joseph Beuys , Baselitz and Kounellis , have undertaken trips through matter , or , more correctly , through the energy that springs from matter , revealing more and more centers of its determination .

Costis' involvement with electronic thunder - something which at first glance is a realistic *imitation* of the natural phenomenon - has remained irrevocably bound up with the social aspects of the word . Here also lies the artist's insistence - not in imitation of nature this time - on keeping alive his quest for new codes of communication with the viewer . Through this dialectical relationship between word and silence , lightning and thunder , positive and negative , energy is generated and spreads everywhere . There is not one center but many - there is not one receiver though we are all potentially one . The social character of his art means that Costis does not rely on the fortuitous . As Andreas Embeirikos writes" and thus this story was inexorably forgotten , as happens every time , the forest ranger leaves his thunderbolt behind in the forest " .Through his tenacious creations , Costis makes sure his thunderbolts are not left behind , he grasps the spectator by the hand and brings him face to face with another world , a universe unrelentingly organized where everything is transformed while remaining the same . In such a world , art at least must be explosive .

Lena Kokkini

Art Historian

Translated by Philip Ramp

interesting evidence to the fact that originally Galileo was involved with painting , before he turned to physics . The philosophers created their own system of perception and representation , influencing both artistic thought and scientific research . For Plato there was one absolute center of

σιωπή

Ο κανόνας του κεραυνού

Ο «Κανών» του Πολύκλειτου -η πρώτη χρονολογημένη, αρχαιοελληνική επαγγελματική πραγματεία πάνω στη γλυπτική πιθανολογείται ότι γράφτηκε στο τρίτο τέταρτο του 5ου π.Χ. αιώνα. Πρακτικά εγχειρίδια για την τέχνη έχει υποτεθεί ότι υπήρξαν ήδη από την αρχαική περίοδο αλλά ο Πολύκλειτος είναι εκείνος που, ως πρώιμος "huomo universalis", εμπλούτισε το συγκεκριμένο είδος γραφής με μαθηματικές και γεωμετρικές γνώσεις καθώς και με φιλοσοφικές προεκτάσεις. Από τη διάσημη αυτή πραγματεία της αρχαιότητας -που δεν έχει περιέλθει απόφια στα χέρια μας- σώζονται αρκετές πληροφορίες μεταγενέστερων συγγραφέων οι οποίες μας επιτρέπουν να σχηματίσουμε μια γνώμη γύρω από το ευρύτερο περιεχόμενό της. Στόχος του Πολύκλειτου δεν ήταν απλώς να παραδόσει στους γλύπτες ένα σύστημα αναλογιών -επιρρεασμένο, όπως θεωρείται, από τους Πυθαγόρειους- για την κατασκευή των ανθρώπινων μορφών αλλά, επιπρόσθετα, να αποδώσει το «κάλλος», μέσα από τη συμμετρία.

Στα χνάρια του Πολύκλειτου, ο Κωστής Τριανταφύλλου συνυφαίνει τις εικαστικές τέχνες με τις επιστημονικές και εννοιολογικές αναζητήσεις της εποχής του για να παράγει καλλιτεχνικά έργα που επίσης αποσκοπούν αισθητικά και ιδεολογικά στην επίτευξη μιας προσωπικής ερμηνείας του κάλλους. Αποποιούμενος τις συνήθεις αρχαίες μαρτυρίες της επικινδυνολογίας γύρω από τον κεραυνό -των Αισχύλου, Αριστοφάνη, Απολλόδωρου, Διόδωρου του Σικελού και πολλών άλλων- εντρυφεί στην ομορφιά και την πηγαία δύναμη του φυσικού φαινομένου την οποία μικρογραφικά αναπαράγει, αγνοώντας τις καταστροφικές του προεκτάσεις.

Ο κεραυνός, που ελέγχει και ανασυγκροτεί την ατμοσφαιρική και επίγεια πλεκτρική ενέργεια, ακολουθεί μεταφορικά μια Ήρακλείτεια πορεία καθώς αδιάλειπτα μεταλλάσσει με την παρουσία και απουσία του το χάος σε αρμονία, και τανάπαλιν. Επαναφορτίζει το πλεκτρικό πεδίο, διεξάγοντας, ταυτόχρονα, έναν αλληγορικό «αγώνα υπόστασης» καθώς επιχειρεί να διασχίσει το μη-αγώγιμο υλικό του αέρα και να επικρατήσει έστω και φευγαλέα με τη λαμπερή εμφάνισή του.

Εχει ένα επιπλέον προσόν: μετατρέπει με την ύπαρξή του τον αόρατο πλεκτρισμό σε ορατό.

Οι νόμοι των υλικών και των χρωμάτων

Ο κεραυνός φανερώνει την ακαριαία μεταβολή, τη δυναμική εκτροπή, τη γέννηση της διαφοράς, τη ριζική επαναδόμηση και την καθιέρωση μιας νέας ισορροπίας.

Βασικός νόμος για την παρουσία του είναι ο κατάλληλος συνδυασμός των αγώγιμων και μη-αγώγιμων υλικών και, αντίστοιχα, των χρωμάτων. Η μεθοδολογική προσέγγιση που αφορά στα υλικά, εφαρμόζεται και στα χρώματα, καθώς αμφότερα λαμβάνονται υπόψιν κυρίως για να λειτουργούν ως πρόσφορα εδάφη των εκρήξεων. Από αυτή την άποψη, ο κεραυνός θέτει σαφείς περιορισμούς στο δημιουργό του καθώς απαιτεί την εναλλαγή των υλικών και των χρωμάτων (αγώγιμων και μη-αγώγιμων) προκειμένου να εμφανισθεί. Ο Κωστής παράγει τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την παραγωγή του φυσικού φαινομένου: χαράζει στα έργα του δρόμους που προσφέρουν στον κεραυνό τη δυνατότητα να υπάρξει. Απρόβλεπτο και απόλυτα ελεύθερο στοιχείο της φύσης, ο κεραυνός δεν υποτάσσεται όμως στις ακριβείς, προγραμματισμένες πορείες αλλά αδιάλειπτα εκπλήσσει το θεατή με τις «επιλογές» του, ριζοσπαστικά και αλαζονικά απαιτώντας πλήρη αυτοσυγκέντρωση. Η φευγαλέα λάμψη, συνοδευόμενη από τη βροντή, σκάει απρόσμενα, σε διάσπαρτα τμήματα των έργων: ο επισκέπτης ενεργοποιεί την προσοχή του για να εντοπίσει την παρουσία του κεραυνού και να προσδιορίσει το συνεχώς μεταβαλλόμενο σχήμα του.

Η έννοια των σημείων και της γραμμής

Χιλιάδες μικρά σημεία που εκρήγνυνται στην ατμόσφαιρα απαρτίζουν το φαινόμενο του κεραυνού.

Λόγω της υπερβολικής ταχύτητας του φαινομένου, το ανθρώπινο μάτι συλλαμβάνει αυτή την ατμοσφαιρική κατάσταση ως φευγαλέα, λαμπερή γραμμή.

Ο Κωστής, μετά από οργανωμένη μελέτη, επικολλά διάφορα εξώγλυφα σημεία από αγώγιμα υλικά πάνω στις επιφάνειες των έργων αφήνοντας ενδιάμεσα να μεσολαβούν τα σημεία του αέρα, όπου διαπιδά ο κεραυνός και γίνεται ορατός. Έτσι, παράγεται με πλεκτρονικό τρόπο η εμφάνιση της εκτυφλωτικής, ενεργειακής αστραπής που οποία δημιουργεί μια εφήμερη, οπτική γέφυρα επικοινωνίας. Για τη δημιουργία του κεραυνού, απαιτείται η μέγιστη πυκνότητα των σημείων που οποία εξασφαλίζει

τους αγώγιμους δρόμους για τη διέλευση του πλεκτρισμού. Εκεί ακριβώς έγκειται και το παράδοξο του φυσικού αυτού φαινομένου: ανεξέλεγκτο και ανορθολογικό, ορίζει από μόνο του τον ακριβή τόπο, τον τρόπο, ακόμα και το χρόνο, της φρευγαλέας παρουσίας του. Ο κεραυνός είναι αυτός που αποφασίζει, ανάλογα με την πυκνότητα της ύλης (που επικολλάται στις επιφάνειες των έργων), ποιός είναι ο συντομότερος δρόμος μεταξύ δύο σημείων. Η ακραία ελευθερία του αποτελεί το κύριο χαρακτηριστικό του. Για τους ιδιόρρυθμους νόμους του μπορεί, επί παραδείγματι, η καμπύλη ή η τεθλασμένη να είναι συντομότερη οδός από την ευθεία γραμμή ενώ είναι γεγονός ότι η εμφάνισή του επηρεάζεται τόσο από την παρουσία όσο και από την αγώγιμη υγρασία του θεατή.

Η έννοια της μίμησης

Η παραδοξολογία του κεραυνού εκφράζει γενικότερα την απρόσμενη κατάσταση της φύσης. Η αφρορημένη, λαμπερή, κινητική και πχητική γραμμή που εμφανίζεται στα έργα του Κωστή αποτελεί, όπως είπαμε, ένα ακριβές αντίγραφο του φυσικού φαινομένου. Ο έλληνας καλλιτέχνης, αντί να αποθανατίζει τον κεραυνό φωτογραφικά -όπως έκαναν άλλοι καλλιτέχνες στο παρελθόν από τον Gabriel Loppe[1] ως τον αμερικανό της earth-art Walter de Maria-, τον παράγει σε πλεκτρονική σμίκρυνση, εντάσσοντάς τον στο μέτρο του ανθρώπου. Η απόλυτη αυτή μίμηση του κεραυνού προσδιορίζει με πρωτότυπο τρόπο τη σχέση του Κωστή με τη φύση ενώ, ταυτόχρονα, θέτει ερωτήματα γύρω από την παραδοσιακή έννοια του ρεαλισμού, την οποία ο καλλιτέχνης επιχειρεί να επαναπροσδιορίσει.

Στο Ρεαλιστικό Μανιφέστο τους οι πρωτοπόροι ρώσσοι κονστρουκτιβιστές καλλιτέχνες Naum Gabo και Anton Pevsner επίσης χρησιμοποιούν παράδοξα τον όρο ρεαλισμό αφού με αυτόν ουσιαστικά προσδιορίζουν μια τέχνη αντι-ρεαλιστική. Η σχέση τους με την πραγματικότητα έγκειτο κυρίως στη χρήση σύγχρονων βιομηχανικών υλικών έναντι των παραδοσιακών υλικών της γλυπτικής, μια σχέση στην οποία άμεσα αναφέρθηκε τη δεκαετία του 1960 και ο γάλλος τεχνοκριτικός Pierre Restany όταν λάνσαρε, ως αντίδοτο της αμερικανικής pop-art, το κίνημα του «νέο-ρεαλισμού». Οι νέο-ρεαλιστές, όπως οι κονστρουκτιβιστές, αποποιήθηκαν την πιστή αναπαράσταση του εξωτερικού κόσμου αλλά δανείσθηκαν από την πραγματικότητα

της μαζικής παραγωγής τα υλικά τους.

Την ανάγκη φιλοσοφικής επαναθεώρησης αυτού του όρου νοιώθει και ο Κωστής ο οποίος πέρα από τα σύγχρονα βιομηχανικά υλικά και τα αυτούσια παράγωγα της φύσης, εκμεταλλεύεται και τα πλεκτρονικά μέσα της σημερινής μεταβιομηχανικής εποχής. Ο κεραυνός -εκτός από σαφέστατο εννοιολογικό πρόταγμα - αποτελεί το *a priori* πλεκτρονικό υλικό του καλλιτέχνη. Ως πρώτη ύλη, αντικαθιστά με την ζωντανή, εναλλασσόμενη δράση του, τις γραμμές, τα σχήματα, τις τονικές διαβαθμίσεις, ακόμα και το φως και την αιμόσφαιρα που ένας ζωγράφος αποδίδει με τη μπογιά και το πινέλλο. Στην περίπτωση του Κωστή, η ιδέα ενός «ιδιότυπου ρεαλισμού» προτάσσεται αφ'ενός μεν από το πιστό μικρογραφικό αντίγραφο του κεραυνού, αφ'ετέρου δε από τη χρήση των πλεκτρονικών μέσων που εκφράζουν τους σημερινούς καιρούς. Η έννοια της αλληλεπίδρασης έργου τέχνης/θεατή επίσης έρχεται στο επίκεντρο, προσδίδοντας στήν τέχνη του Κωστή μια επιπρόσθετη διάσταση της πραγματικότητας αφού αυτός ο ίδιος ο εξωτερικός, αντικειμενικός περίγυρος επενεργεί στα έργα.

Μπία Παπαδοπούλου

Ιστορικός Τέχνης

Αθήνα, Μάρτιος 2000

[1] Η πρώτη φωτογραφία του κεραυνού είναι έργο του Gabriel Loppe, χρονολογείται από το 1902 και τιτλοφορείται «9.20 το βράδυ». Ο Κωστής έχει συνοδεύσει αυτή τη φωτογραφία -που καταγράφει έναν κεραυνό να σκάει πάνω στο σιδερένιο πυλώνα του Πύργου του Άιφελ- με ένα δικό του κείμενο για να δημιουργήσει ένα καινούργιο, κοινό έργο, κατάλογος έκθεσης, M.M.S.T., σ.63.

The Canon of the Lightning

The Canon of the Lightning

Polyclitus' "Canon"-the first dated ancient Greek professional treatise on Sculpture-is alleged to have been written in the third quarter of the 5th century B.C. Practical manuals on art are supposed to have existed back in the Archaic period. However, Polyclitus was the one who-like an early "huomo universalis"-enriched the particular kind of writing with mathematical and geometric pieces of knowledge as well as philosophical ramifications. On that famous treatise of the Antiquity-not extant in its original form-later authors have conveyed sufficient information that allow us to form an opinion about its content. Polyclitus' purpose wasn't simply to provide sculptors with a system of analogies-allegedly influenced by the Pythagorians-for molding human figures, but also to exalt "*κάλλος*" (beauty) through symmetry.

On Polyclitus' trail, Costis interweaves plastic arts with the scientific and conceptual pursuits of his era, in order to produce artwork that attempts at achieving, aesthetically and ideologically, a personal interpretation of beauty. Renouncing the usual ancient testimonies on the dangerous qualities of the lightning-as revealed in Aeschylus, Aristophanes, Apolodorus, Diodorus the Sicilian and many others-Costis indulges in beauty and the spontaneous force of the natural phenomenon that he micrographically reproduces overlooking its destructive implications. The lightning, controlling and restructuring the atmospheric and terrestrial electrical energy, follows metaphorically an Heraclitean path as it endlessly transmutes-through its presence and absence-chaos into harmony and vice versa. A lightning recharges the electrical field, fighting simultaneously an allegorical "fight of ontology" as it tries to cross the non-conductive material of the air and prevail, albeit elusively, with its brilliance. It also has another virtue: It transforms, by its very existence, invisible electricity into a visible one.

The Laws of Materials and Colours

The lightning reveals instant change, dynamic deviation, the birth of difference, radical reconstruction, and the establishment of a new balance. A basic condition for its presence is the right combination of conductive and non-conductive materials and colours, respectively. The methodological treatment of materials is also relevant to colours, both of them considered mainly as fertile ground for eruptions. From this point of view, the lightning sets clear limits to its creator, as it requires the alternation of materials and colours (conductive and non-conductive) in order to make its appearance.

Costis produces the necessary conditions for the emergence of the natural phenomenon: in his work he cuts through paths which enable the lightning to exist. An unpredictable and totally free element of nature, lightning cannot be subdued to exact, predetermined routes but, rather, surprises incessantly the observer with its "choices", radically and arrogantly demanding absolute concentration. The fleeting shining, accompanied by thunder, breaks out unexpectedly in various isolated parts of the work: the visitor activates his/her attention in order to locate the presence of lightning and identify its ever changing shape.

The concept of points and the line

Thousands of tiny points exploding in the atmosphere make up the phenomenon of lightning. Due to the extreme velocity of the phenomenon, the human eye perceives this atmospheric condition as a fleeting, bright line. After systematic study, Costis sticks various-extraneous to the sculpture-relief points from conductive materials onto the surfaces of the sculptures, leaving intermediary points of air coming through, from which the lightning leaps in and becomes visible. The occurrence of the blinding energy flash creating an ephemeral visual communication bridge is produced through electronic means. In order for the lightning to appear, a maximum density of points is required, which ensures the conductive ways for the flow of electricity. That's exactly where the paradox of this natural phenomenon lies: uncontrollable and illogical, it itself determines the exact location, manner, and even time of its fleeting presence. The lightning is what decides the shortest way possible between the two points, depending on the density of

the material (which is glued onto the sculptures). The main characteristic of lightning is its extreme freedom. After its whimsical laws, a curved or crooked line, for instance, might be shorter than a straight line, while it's a common fact that its appearance is affected by the spectator's presence as well as his/her conductible humidity.

The concept of Mimesis

The paradox of lightning expresses in general the unexpected condition of nature. The abstract, shining, kinetic and sonic line appearing in Costis' work is, as mentioned earlier, an accurate copy of the natural phenomenon. The Greek artist, instead of depicting lightning photographically-as earlier artists have done, from Gabriel Loppe [1] to the American Earth art Walter de Maria-produces it in electronic miniature, thus bringing it down to the human level. This utter mimesis of lightning determines, in an original way, Costis' relation to nature, while contemporaneously posing issues revolving around the traditional concept of realism, a concept that the artist is trying to reformulate. In their Realist Manifesto, the pioneering Russian Constructivist artists Naum Gabo and Anton Pevsner make a paradoxical use of the term "realism", while they actually define an anti-realist art. Their affinity to reality lay mostly in exploiting contemporary industrial materials instead of traditional materials of sculpture, an affinity openly referred to, in the '60s, by the French art critic Pierre Restany when he launched the "neo-realist" movement as an antidote to the American Pop-art. Neo-realists, like constructivists, renounced the accurate representation of the external world but, on the other hand, borrowed their materials from the reality of mass production. Costis feels the need for a philosophical re-examination of the term. Aside from the contemporary industrial materials and primary products of nature, Costis takes advantage also of the electronic means of the post-industrial era. The lightning-besides being an explicit conceptual formulation-is the a priori electronic material of the artist. As a raw material, it substitutes its vivid, alternating action, for the lines, shapes tonal gradations, even the light and atmosphere depicted by a painter's brush and colours. In Costis' case, the concept of a "peculiar realism" is suggested, on one hand, by the accurate micrographic copy of the lightning, and on the other, by the use

of electronic means of today. The idea of the interaction between the artwork and the viewer also becomes focal, yielding, in Costis' art, an additional dimension of reality, since the objective surrounding environment affects the works.

Bia Papadopoulou

Art Historian

Athens, March 2000

Translated by M. Aretoulakis

[1] The first photograph of the lightning was taken by Gabriel Loppe back in 1902. It is called "9.20 in the evening". Costis has accompanied this photograph-showing a lightning strike the iron pylon of Eiffel's Tower-with a text of his own, in order to create a new, common work, exhibition catalogue, Macedonian Museum of Contemporary Art, p.63.

Το Ηλεκτρικό Μη-Είναι

Ο Κωστής Τριανταφύλλου, προεκτείνοντας την περιπέτεια των ομοιωμάτων, ανοίγεται σήμερα στον κόσμο του αέρινου πλεκτρισμού, με όλες τις σχετικές αναφορές, αλληγορικές και ποιητικές που μια τέτοιου είδους κατάκτηση συνεπάγεται. Η είσοδος μέσα στον κόσμο της αστραπής, του κεραυνού και της βροντής, αποτελεί προφανώς κατάκτηση. Ο Κωστής γίνεται προμηθεϊκός παίρνει τη φωτιά και την αποτυπώνει με το δικό του τρόπο. Τα αποτελέσματα είναι σαγηνευτικά. Η αστραπή προσδιορίζεται ως πλεκτρική εκκένωση μέσα στην αιμόσφαιρα, την ξεχωρίζουμε απ' την ποιότητα της ίδιας της λάμψης της. Μπορεί να είναι φιδωτή, δεντροειδής, να συγκροτεί ένα σύστημα ως άλως, όπως οι αστραπές της ζέστης. Η αστραπή του Κωστή είναι μια αστραπή συνθετική μ' όλες τις έννοιες του όρου. Είναι νοντική, στο μέτρο μάλιστα όπου συμμετέχοντας στη δυνατότητα επεξεργασίας ενός πλεκτρονικού προγράμματος, η ανάδυση σε σχηματισμούς αυτοσχέδιους αποτελεί μέρος της ίδιας δυνατότητας αντιληψης, στο βαθμό που είμαστε ικανοί να την αποδεχτούμε ως τέτοια, πάνω σ' αυτή την τετραγωνισμένη επιφάνεια από χαλκό στην οποία συγκεντρώνονται για να καταγραφούν οι λάμψεις των πλεκτρονικών εντάσεων.

Εκλαμβάνουμε τη δυνατότητα της εικόνας σαν εκδήλωση του μη-είναι σε συσχετισμό με το είναι. Το μη είναι μέσα στον εγελειανό προσδιορισμό του όρου, η ενδιάμεση δηλαδή εκείνη κατάσταση ανάμεσα στο είναι και το τίποτα, που επιτρέπει να ανακουφιστεί η υπερτροφία του εγώ και να δημιουργήσει έτσι το αυτοσχεδιαζόμενο μεγάλο άνοιγμα, προς την ποίηση, προς τον ορθό λόγο, μέσα στο φαντασιακό. Στο έργο του Κωστή οικειοποιούμαστε τη φαντασία πάντοτε από τη σημασειοδότηση του 3=1. Σήμερα δεν είναι ομοιώματα προσώπων που επανεξετάζει, αλλά με απόλυτη ακρίβεια πλεκτρικές εναλλαγές. Το εν λόγω έργο του που φέρει τον τίτλο 3=1 αξιοποιεί γραμμικά στοιχεία που με τις δονήσεις τους και τα μπνύματά τους, συνιστούν μια οπτική και φωτεινή τριάδα. Η φαντασία, βρίσκεται ακόμα στο παιχνίδι με τις εκρήξεις, στο παιχνίδι με τη βροντή, στο παιχνίδι με όλα τα θεαματικά στοιχεία της φωτιάς και του αιθέρα. Πιστεύω πως αυτή η συμπεριφορά του Κωστή είναι ομολογία απέραντης μετριοφροσύνης σε σχέση με το πρόβλημα που αντιμετωπίζει. Και κατά κάποιο τρόπο, αυτή η μετριοφροσύνη ταυτίζεται με την πρακτική ενός ορισμένου εξορκισμού. Δεν επισύρει κανείς την οργή του ουρανού και δεν παίζει με το αστροπελέκι για το τίποτα. Και δεν πιστεύω ότι ο Κωστής, στον οποίο η βασική τεχνολογία της πλεκτρονικής επέτρεψε να καθυποτάξει την αστραπή, αποσπά απ' τα ίδια του τα έργα μια δόξα καταχρηστική. Ποτέ δεν ένοιωσα με τρόπο τόσο δυνατό, μπροστά στην έκφραση ενός τόσο θεμελιακού λόγου, ένα τέτοιο συναίσθημα σεβασμού για την ενέργεια, την οποία κάποιος χειρίζεται. Ο Κωστής ξέρει πολύ καλά πως αυτή την ενέργεια, που είναι αυτή του ουρανού και του σύμπαντος, μπορεί να την κατακτήσει για να την εντάξει και να την ενσωματώσει σε ένα προσωπικό ποιητικό λόγο. Όμως, γνωρίζει επίσης, πως δεν είναι ιδιοκτήτης και ότι δεν είναι παρά ο εμπινευσμένος κι ευγνώμων ένοικος αυτής της αόρατης συμπαντικής ενέργειας που είναι παρ' όλα αυτά πανταχού παρούσα μέσα στον χώρο που μας περιβάλλει. Το γεγονός του ότι είναι συνειδητός πως η ενέργεια είναι βάσις κάθε μορφής έκφρασης και κυρίως βάσις κάθε κριτηρίου για τον ορισμό της ευαισθησίας, δρα αυτόνομα.

Αυτή η ευαισθησία που είναι η δική μας και η εκδήλωση της δικής μας ταυτότητας, δεν είναι παρά ελάχιστο τμήμα της συμπαντικής ενέργειας. Ακόμα μια φορά, μας δανείζεται, δεν είμαστε ιδιοκτήτες της. Είμαστε λοιπόν υπεύθυνοι αυτού του δανείου κι αυτήν ακριβώς την ποιότητα της υπευθυνότητας της συνείδησης ο Κωστής υπογραμμίζει συνεχώς μέσα από την έκφραση της πλεκτρικής του γλώσσας. Πιστεύω πως βρίσκεται μέσα σ' αυτή τη σάσιν μια μεγάλη αγάπη για την ανθρωπότητα και μια πολύ μεγάλη ελπίδα λύτρωσης κι απελευθέρωσης της μεγάλης αληημείας του κόσμου. Η παράδοση της αληημείας θέτει τον κεραυνό στο απόγειο του πύρινου δρόμου, το προσδιοριστικό στοιχείο της εσωτερικής φωνής της αποκατάστασης και της φιλοσοφικής λίθου, η προειδοποιητική παρουσία φωτιάς σαν καταλύτη που μεταβάλλει το μολύβι σε χρυσάφι και που υλοποιεί την ύστατη σωτηρία του κόσμου. Είμαστε αναμφίβολα πολύ ρεαλιστές αν σ' αυτό το πλεκτρικό διάβημα βλέπουμε μόνον μια ποιητική Λυδία λίθο και που είναι αναμφίβολα οραματική. Όμως αυτού του είδους τα οράματα μας είναι ιδιαίτερα απαραίτητα γιατί μας βοηθούν να ζήσουμε, χωρίς ωστόσο να μιας δίνουν υπερβολικές ευκαιρίες για να πιστεύουμε πως είμαστε καλύτεροι από αυτό που είμαστε.

Το σύνολο της έκθεσης του Κωστή παρουσιάζεται έτσι σαν μια μεγάλη μεταφορά της ενέργειας. Μεταφορική έννοια της ενέργειας με τόσα συμβολικά σημεία αναφοράς που ανοίγεται στον κόσμο της πθικής. Μια πθική μεταφορά συνιστά παραβολή. Η φαντασία του Κωστή είναι διπλά παραβολική, με την κυριολεκτική έννοια του όρου, μέσα στην ίδια τη λάμψη αυτών των αστραπών και με πθική έννοια, κάθε ένα από τα έργα του μοιάζουν με μύθο κι όπως όλες οι μυθικές παραβολές καταλήγουν σε μια πθική του όντος. Αυτός ο στοχασμός για το ον δεν μας επιβάλλεται εξ ονόματος ενός μανικαϊσμού του καλού και του κακού, αντίθετα, εναποτίθεται στην ελεύθερη επιλογή μας, ως θέμα στοχασμού. Αυτό είναι τόσο αλήθεια ώστε αυτή η ανάκληση στη θεμελιακή συνείδηση, είναι μια ανάκληση δευτέρου βαθμού, που δεν εμφανίζεται εξάλλου παρά μόνον μέσα απ' τη φωτογραφία αστραπιβόλων γλυπτών του Κωστή: αυτά τα γλυπτά, που αποτελούνται από κοίλους καθρέφτες ορθωμένους πάνω σε στήλες είναι υπεύθυνα για την εκπομπή της πλεκτρικής έντασης κι αυτό που παρουσιάζουν στο γυμνό μάτι είναι την αστραπή στην ελικοειδή της γραμμικότητα, συνοδευόμενη από τον θόρυβο της βροντής - αυτό είναι όλο. Η φωτογραφία του γεγονότος-αστραπή ανασυστήνει τη διαλεκτική συνιστώσα αυτού του ουσιαστικού φαινομένου. Η αντανάκλαση της πλεκτρικής λάμψης, βαθειά κυανή ανταύγεια, είναι η ομοθετική προβολή του ίχνους της φευγαλέας εγγραφής της αστραπής. Συναντάμε πάλι εδώ, τον προσφιλή στη διαλεκτική φύση του Ελλόνα γλύπτη, δυαδισμό, ταυτόχρονα με την ομολογία μιας αλήθειας που ανήκει περισσότερο στην τάξη της ύπαρξης παρά της ουσίας. Το είναι δεν γίνεται αντιληπτό παρά σε λειτουργία με το μη είναι.

Pierre Restany

Μετάφραση Κ. Παπαϊακώβου

Παρίσι, Φεβρουάριος 1992

The electric non-being

Costis continues his adventure with simulacra ; today it leads to the atmospheric electric universe and the referential, allusive and poetical consequences which such an intrusion implies. It is obviously an intrusion to enter the domain of lightning and thunder. Costis identifies with Prometheus, he appropriates fire and shapes it according to his wishes. The results are fascinating. Lightning defines itself as an electrical output in the atmosphere. It can be distinguished by the quality of its brightness. It can be sinuous, arborescent or even form a system of halos as heat waves do. Lightning, according to Costis, is in every way synthetic. It is mental because it belongs to probabilities of the elaboration of an electronic programme, its random emergence is akin to the same probability in perception that we are able to acknowledge as on this copper sheet on which the light of the electronic output is engraved.

The probability of the image is conceived by us as a demonstration of non-being - as opposed to being. According to Hegel's definition, non-being is the intermediate position between being and nothingness which relieves the hypertrophy of the "self" and creates a random openness to fanciful poetry, to rational speech. Costis' fantasy is always recuperated under the sign of 3=1. It is no longer simulacra of faces that are challenged, but electric alternances. Costis' recent work called 3=1 stages linear elements forming with tremors a visual and illuminating trinity. Fantasy, is also an explosive game, a game with thunder, a game with all the spectacular elements in an ethereal fire. I think that Costis' behaviour is a profession of great modesty regarding the problem he is confronting. And in some way, this modesty identifies with a certain exorcism. The sky's anger doesn't start in vain and one doesn't risk playing with lightning for no reason. And I don't think that Costis - primary technology helped him tame lightning - draws a vain glory of it. I have never felt so strongly such respect toward manipulated energy containing such a fundamental discourse. Costis knows very well that he can overtake this energy from the sky and the cosmos to assimilate and integrate it in a poetical discourse. He also knows that he isn't the owner, he is only the inspired «renter» who acknowledges this invisible cosmic and nevertheless omnipresent energy that surrounds us. Being aware that energy is the basis of every expression of language and most of all the basis of all the criteria of definition, of sensitivity- acts autonomously.

This sensitivity which is ours, and the demonstration of our identity is only a minute part in cosmic energy. Once again it is lent to us, we don't own it. So we are responsible for that loan and it is the quality of responsibility in our awareness that Costis wants to underline permanently with the expression of his electrical language. I think there is in this attitude a great love of humanity, and a great hope regarding the great alchemy of the world with its redemption and salvation.

According to traditional alchemy lightning occurs at the term of the igneous way, the determining element in the planetary salvation and the philosophers' stone, the demonstration announcing the catalysis by fire changing lead into gold and producing the world's final salvation. We are no doubt too rational as we only notice in this electric approach the search of a poetical and probably illusory Grail. But this kind of illusion is particularly necessary for us, it helps us live, without giving us false illusions of being better.

All of Costis' exhibition appears as a great metaphor of energy. A metaphor with enough symbolical references for it to open on to a moral universe. A moral metaphor is a parable. Costis' imagination is a double parable in the physical sense of the term : the brightness of lightning itself. And in a moral sense all these works resemble fables, and like all fabulous parables, they point to the morality of the being. This concept of being is not imposed on us in the name of good and bad manicheism, on the contrary it is left loose, as the process of a thought. This is so true that this recall to essential consciousness is a second degree recall which actually appears only with the photos of Costis' sculptures : these sculptures - which are concave mirrors on stems - are responsible for the electrical output, and what they reveal to a bare eye is lightning with linear winding accompanied by the sound of thunder but nothing more. The photo of the lightning-event releases a dialectic component of this essential phenomenon : the reverberation of the electric light, a sky-blue reverberation which is the homothetic projection of the fleeting trace of the created lightning. Dualism, dear to the nature of the Greek sculptor, is recognised at the same time as the confession of a truth which belongs more to existence than to essence itself. Being can only be conceived in relation to non-being.

Pierre Restany

Paris, February 1992

electric non-being

Το πλεκτρικό πεδίο και το μυστικό του

Ο Κωστής Τριανταφύλλου συνεχίζει το αέρινο ταξίδι του πάνω στη μεταφορική έννοια του κεραυνού: σήμερα αυτό ίσως γίνεται πεδίο πιο εύλοππο.

Είναι πράγματι το πλεκτρικό πεδίο στο οποίο αναφέρεται, δηλαδή ένας οριοθετημένος χώρος από την αφύπνιση της συνείδοσης και την έκπληξη που συνεπάγεται.

Ο κεραυνός σηματοδοτεί στο βάθος της προοδευτικής πνηματικής διαδοχής της βροντής το ύψιστο στάδιο και το ουσιαστικό σημείο αυτής της συνείδοσης του είναι. Ο κεραυνός μπορεί να εκδηλωθεί ανά πάσα στιγμή από την ώρα που έχει αναγγελθεί από το χαρακτηριστικό βόμβο της βροντής: η εμφάνισή του δηλώνεται σαν ο φυσικός επιλογός της αναμονής. Είναι το σημείο και συγχρόνως όμως το πρεμιστικό της υπαρξιακής αγωνίας που εμπεριέχεται μέσα στα αντικείμενα που μας παρουσιάζει σήμερα ο Κωστής και που δεν θα διστάσω να τα ονομάσω αντικείμενα φιλοσοφικά ή μάλλον υπαρξιακά. Ο κεραυνός είναι με μεγάλη σαφήνεια προσδιορισμένος ως οντολογικό φαινόμενο. Το μη είναι αντανακλάται στο εγώ και όλο το ταλέντο του καλλιτέχνη έγκειται στην ευφυία του να συλλάβει αυτή τη λεπτή στιγμή, όπου όλα συμβαίνουν όταν παράγεται η αστραπή εκδηλώνοντας τη λάμψη της.

«Eclat Eclair»*: Αυτός είναι ο τίτλος του τελευταίου ποιήματος του Κωστή το οποίο διασαφηνίζει με μία ανέκκλητη διορατικότητα αυτή την έννοια της ετοιμότητας του είναι, έτσι ώστε να ανακαλύψει την ταυτότητά του τη στιγμή την πιο κρίσιμη της συνείδοτοποίησή του. Πραγματικά πρόκειται εδώ για υπαρξιακή άσκηση με την έννοια την πιο διανοητική και πνευματική του λόγου.

Το φαινόμενο αυτό μέσα στην ανθρώπινη διάσταση που του δίνει ο Κωστής, ανάγεται ουσιαστικά στην «ελεύθερη» πνηκή (*morale laique*) άσκηση του είναι σε σχέση με το πλεκτρικό πεδίο, δηλαδή την πλεκτρική φύση του σύμπαντος. Αυτό που ο καλλιτέχνης επιδιώκει να μας καταδείξει δια μέσου των διαφορετικών μπχανισμών της δημιουργίας του, είναι αυτή η δυνατότητα συγχρόνως μη καθορισμένη και απεριόριστη, στην οποία η φύση του ουρανού και της γης μας παραπέμπει: στην αποκάλυψη του εαυτού μας από εμάς τους ίδιους. Όλη η τέχνη του ενυπάρχει μέσα σ' αυτή τη στιγμή της αλήθειας ουσιαστικά πιο οργανικής και από τη φύση ακόμα, που προσφέρει σε όλους μας, χωρίς εξαίρεση μέσα στο διάστημα ενός βλέμματος στραμμένου στον ουρανό. Γιατί μέσα στις πλεκτρονικές μπχανές που τοποθετεί στα έργα του, δεν υπάρχει μόνο η παρουσία του κεραυνού, αλλά επίσης η υπονοούμενη φυσική συνέπεια, δηλαδή η αναφορά στον ουρανό και στην οπτική μας, έναν ουρανό που δεν έχει όρια δυσδιάστατα και που μπορεί να συνοψιστεί στη γραμμή μίας αστραπής ανάμεσα στους δύο πόλους, ανάμεσα σε δύο σημεία πλεκτρικού συσχετισμού.

Η μέθοδος της αντίληψης του Κωστή είναι σφαιρική, σε συνάρτηση με την εννοιολογική του φαντασία. Το σημείο του κεραυνού στον ουρανό είναι προφανώς μια μεταφορική έννοια ουσιωδώς ποιητική και μπορεί να δεχτεί όλους τους φορείς, έναν λαβύρινθο, μαρμαρόσκονη, γη, θραύσματα μπρούντζου ή σίδερου, λάβα, ή ένα εικαστικό πεδίο επαναπροσδιορισμένο.

Το σημαντικό της πρότασης που καταθέτει, βρίσκεται μέσα στην πιο απλή διαλεκτική του φυσικού φαινομένου, τη διαδοχική πορεία του

κεραυνού, ανάμεσα σε αγώγιμα στοιχεία και τα αντίθετά τους, αυτά που αρνούνται να επιτρέψουν να διανεμηθεί το πλεκτρικό ρευστό. Έτσι ο κεραυνός του Κωστή είναι αξεχώριστος από το τμήμα του ουρανού μέσα στο οποίο ο κεραυνός εμφανίζεται και εξαπλώνεται. Αυτό όμως το κομμάτι του ουρανού είναι η ίδια η προέκταση της μεταφορικής έννοιας της πλεκτρικής φωτιάς: άπιαστη, αόρατη, βρίσκεται ανάμεσα στον ίδιο τον κεραυνό και το υλικό διάστημα της εγγραφής του, που είναι τα θραύσματα του μπρούντζου, η εικαστική επιφάνεια ή το διάστημα ανάμεσα σε δύο ευαίσθητα σημεία. Αυτή η τανία ουρανού, θάλεγα υπερυψώνει λοιπόν αυτή τη μεταφορική έννοια που αποτελεί απόλυτο τμήμα της και παρουσιάζεται σαν μία ζώνη άυλης ευαισθησίας, άρρηκτα συνδεδεμένης με τον κεραυνό.

Ο κεραυνός στο έργο του Κωστή βρίσκεται το πνευματικό του περιβάλλον. Είναι λοιπόν μια διπλή ενότητα, κεραυνός συν κενό, την οποία ο Κωστής μας δίνει να διαισθανθούμε μέσα στο πλεκτρικό πεδίο. Το εγχείρημα όπως το αντιλαμβανόμαστε είναι πλούσιο σε νοήματα. Όχι μόνον ο Κωστής, ο μάγος, συγκαλεί τον κεραυνό, αλλά ταυτόχρονα εμπλουτίζει το πλεκτρικό πεδίο με όλες τις συνδιλωτικές έννοιες ενός κενού γεμάτου, όπου η ενέργεια κατανέμεται ελεύθερα. Αυτή η ζωογόνη ενέργεια είναι ο κατ'εξοχήν οριομός της ευαισθησίας. Αυτή η ευαισθησία που βρίσκεται αδιάρροπτα συνδεδεμένη με τον κεραυνό είναι από μόνη της το φυσικό πεδίο της ανάπτυξης και της επικοινωνίας. Ο κεραυνός εμφανίζεται σαν ένα φαινόμενο συμπαγές και ολοκληρωμένο κατά τη διάρκεια της εκδήλωσής του, που είναι ταυτόχρονα ορατή και ευαίσθητη.

Μέσα στην αστραπιπόλο παρέμβασή του, η πλεκτρική φωτιά γίνεται σύμβολο την ίδια στιγμή της εμφάνισής της. Αυτό που ο Κωστής μας προτείνει να δούμε είναι η συμβολική της φωτιάς στην καθαρή μορφή της. Και ανταμώνει έτσι μ' αυτόν τον τρόπο το μεγάλο αλχημικό μήνυμα του Yves Klein. Ο Κωστής ξέρει ότι στο κέντρο του κενού υπάρχουν φωτιές που καίνε. Δεν δίστασε να δανειστεί την πύρινη οδό για να τις αναζητήσει, γιατί αυτή η τεράστια προσπάθεια αυτογνωσιακής ενδοσκόπησης αξίζει τον κόπο. Στο κέντρο του μεγάλου κενού του ουρανού, υπάρχουν φωτιές που λάμπουν και υπάρχουν ακόμη φωτιές που καίνε. Είναι πάνω στη διαλεκτική της ανάφλεξης και του φωτός που ο Κωστής στήριζε το ανθρώπινο και ποιητικό μήνυμα της μεταφορικής του έννοιας. Δεν είναι ο κεραυνός που καίει, που μας καλεί να ζήσουμε καλύτερα: είναι πράγματι αυτός που λάμπει, αυτός της λάμψης της αστραπής.

Η έκφραση του Κωστή παρουσιάζεται πραγματικά λοιπόν σαν μια έκθεση φιλοσοφικών αντικειμένων των οποίων η παρουσία έχει σαν μια έσκαπτη δικαίωση το γεγονός, συνάμα απλό αλλά και τρομερό, να μας παρακινήσει σε ένα στοχασμό πάνω στη διπλή διάσταση της αλχημικής φωτιάς. Γιατί μέσα στην πλεκτρονική μπχανές που τοποθετεί στα έργα του, δεν υπάρχει μόνο η παρουσία του κεραυνού, αλλά επίσης η υπονοούμενη φυσική συνέπεια, δηλαδή η αναφορά στον ουρανό και στην οπτική μας, έναν ουρανό που δεν έχει όρια δυσδιάστατα και που μπορεί να συνοψιστεί στη γραμμή μίας αστραπής ανάμεσα στους δύο πόλους, ανάμεσα σε δύο σημεία πλεκτρικού συσχετισμού.

Pierre Restany

Μετάφραση Ευγενία Παπαθωμά

Παρίσι, 13 Οκτωβρίου 1994

* Σημ. της μετφρ.: Eclat-Eclair πνηματικός και εννοιολογικός τίτλος στα γαλλικά, όπου το Eclat εκλαμβάνεται σαν λάμψη ή και σαν θραύσμα, έκρηξη, κλέος.

The electric field and its secret

Costis pursues his atmospheric trip with the metaphor of lightning : perhaps the field is more obvious today. It, actually, concerns the electric field, a space limited by the awakening of consciousness and the consequent surprise.

Lightning draws attention to the culminating point and the main mark of this consciousness of being in the centre of the sound progress of thunder. Lightning can take place at any moment once it has been announced by the typical rumbling of thunder : its appearance is assertive as the conclusion of the wait that results. It appears as a mark and as a tranquilliser for the existential anxiety in the objects that Costis shows us today, that I wouldn't hesitate to call philosophical objects or rather existential. Lightning is very clearly appointed as an ontological phenomenon. Non-being has repercussions on the «self» and all the skills of the artist lie in his ingenuousness in catching this delicate moment where everything happens when the lightning takes place by flashing its light.

“Eclat-Eclair” (Light-Lightning) : is the title of Costis' last poem which illustrates by a clairvoyance with no appeal the notion of availability of the being to identify at the most acute moment of consciousness.

This is really an existential exercise in the most mental and spiritual sense of the term.

The phenomenon reflects very deeply a secular morality at a human scale : gymnastics of the being and the electric field, which means the electric nature of the universe. What Costis tries to prove through the different devices of his creation, is this possibility at the same time undetermined and endless to which the nature of the sky and of the earth sends us to : the revelation of ourselves.

All of Costis' art lies in this moment of truth more organic than nature itself which he offers to everyone of us, it is the space of a glance toward the sky. Because in these electronic machines, that Costis uses in his works, there isn't only the presence of lightning, there is also an implied corollary, the reference to the sky and to our vision, a sky with no dimensional limit that can be resumed in the line of lightning between a cathode and an anode, two electric reference points.

Costis' working process is globalizing like his wide-ranging conceptual imagination. Lightning's mark in the sky is of course a metaphor intrinsically poetic and it adapts to any medium, maze, dust from marble or earth, fragments of bronze or iron, lava, a revisited pictorial field.

The important part of the stake lies in the dialectics of the most simple and natural phenomenon, the progress of lightning, between an electric conductor and the opposite, rebelling against the electric stream. Thus Costis' lightning is inseparable from the fragment of the sky in which it appears and reacts. But this fragment of the sky is the extension itself of

the metaphor of electric fire : intangible, invisible, it lies between lightning itself and its physical inscribing which is fragments of bronze, a pictorial surface or a space between two tangible points. This film of the sky, if I may call it so, transcends the metaphor to which it belongs totally and appears as a zone of immaterial sensitivity, indistinguishable from lightning.

With Costis , lightning creates its own spiritual environment. So it is a double equation, lightning plus void, that Costis gives us to sense in the electric field. As we can see, the process is rich in meaning. Not only does Costis, the magus, summon lightning, but at the same time he enriches the electric field with all the connotations of a void full where energy spreads freely. This vital energy is the mark of sensitivity. This sensitivity, indissolubly linked to lightning, is its natural field of expansion and communication. Lightning appears as a compact and total phenomenon in its visible and tangible demonstration.

The speed of the electric fire becomes a symbol as soon as it appears. Costis shows the symbolism of fire as it is. That is how he joins Yves Klein's grand alchemic message. Costis knows that in the heart of void, fires burn. He didn't hesitate to follow the igneous way to find them, that tremendous effort of introspective intuition is worth it. Costis has based the poetic and human messages of his metaphor in the dialectics of combustion and light. It is not the burning of lightning that invites us to live better, it's the shine, lightning's light.

Costis' demonstration presents as an exhibition of philosophical objects whose presence have the ultimate justification of enticing us to think about the double valence of the alchemic fire which is at the same time simple and fearsome. It is a way of making us witness the permanent victory of life versus death and of light versus ashes of shade. The electric field has delivered its secret.

Pierre Restany

Paris, 13 October 1994

field and its secret

Τα δε πάντα οιακίζει Κεραυνός

"Τα δε πάντα οιακίζει κεραυνός"

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

Μπορεί η τεχνική και το μέσον να χρησιμοποιούνται στην πλεκτρονική τέχνη ως κριτήριο κατάταξης -βολικό για τη δουλειά του ιστορικού-, αλλά ειδικά στα έργα και τις δράσεις του Κωστή πάνω στη θεματική του κεραυνού, θα προτιμούσα κάτι άλλο: Μια περισσότερο «ολιστική» τυπολογία, που βασίζεται στο αισθητά αντιληπτό μέρος του έργου, όπως αυτό εγγράφεται σε κάθε γνωστή εκδοχή του χωρόχρονου, ανεξάρτητα από τα μέσα και την τεχνική που χρησιμοποιούνται. Μια προσέγγιση, απαλλαγμένη από κατακερματισμούς και κατηγοριοποιήσεις, που θα μπορέσει να τα χωρέσει όλα:

-Από την περφόρμανς μέχρι το πλεκτρονικό διαδραστικό γλυπτό (ευρηματικό υβρίδιο που έλκει την καταγωγή από το «νέο αντικείμενο» και την «εγκατάσταση»).

-Από την πλεκτρονική επίτοιχη σύνθεση μέχρι την έντεχνη «μουσική των κεραυνών»* που συντίθεται από τους ήχους που παράγουν οι πλεκτρικές εκκενώσεις στον αέρα.

-Πέρα από την ολική - πολυαισθητηριακή αντίληψη του «κεραυνού» στον πραγματικό χώρο, προτείνεται και η προσομοίωση-ανακατασκευή του έργου στον κυβερνοχώρο, με δομικά στοιχεία την (πολύ καινούργια ακόμη την εποχή εκείνη) τεχνολογία java, κι έναν αλγόριθμο που επέτρεψε την εισαγωγή του μη κυκλικού, μη γραμμικού χρόνου στην συχνότητα των προσομοιωμένων πλεκτρικών εκκενώσεων.**

Παρόλα αυτά, δεν θα μπορέσω να αποφύγω τον πειρασμό να ξεκινήσω εμπλέκοντας στη συλλογιστική της προσέγγισης των «κεραυνών» του Κωστή και τον παλιό καλό παραδοσιακό τρόπο. Αυτόν που ισχύει για προγενέστερες της πλεκτρονικής μορφές τέχνης, όπου περιγράφεται και αναλύεται αρχικά το έργο στα επί μέρους στοιχεία του -**υλικά, δομές, τεχνική, μορφολογικοί και θεματικοί άξονες**- για να επανασυντεθεί ως παρεμβατικό πολιτισμικό γεγονός.

ΔΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Στον κύκλο έργων του Κωστή με θέμα τον «κεραυνό», τρία είναι τα βασικά δομικά στοιχεία : Η συσκευή, η κατασκευή, και το αποτέλεσμα-δράση.

Η (πλεκτρονική) συσκευή, μικροσκοπική, διακριτικά κρυμμένη σε μαύρο κουτί, αποτελεί για την τριαδική φύση του έργου πλεκτρονικής τέχνης (σκεπτικό-αντικείμενο-αποτέλεσμα)*** το αναπόσπαστο μέρος που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε «σκεπτικό».

Η κατασκευή, (το αντικείμενο) είναι ένα είδος λειτουργικού «σκηνικού» με αισθητική ακραίας λιτότητας, πάνω ή μέσα στο οποίο θα διαδραματίσθει το αποτέλεσμα, δηλαδή η προσομοίωση στον πραγματικό χώρο, αλλά σε μικροκλίμακα ενός μοναδικού στη Φύση φαινομένου: του κεραυνού.

Μοναδικού, για τους εξής δύο λόγους:

-Ως φυσικό φαινόμενο, δεν υπόκειται από όσο ξέρω σε κανενός είδους κανονικότητα ή περιοδικότητα που θα μπορούσε να κάνει προβλέψιμο τον τόπο και το χρόνο εμφάνισή του.

-Ως αρχετυπικό σύμβολο ριζοσπαστικής θεϊκής παρέμβασης στην τάξη του κόσμου, κατέχει σπουδαία θέση στη μυθοπλασία των πολιτισμών. Θα μπορούσε να είναι και πρότυπο αποδόμησης της κυρίαρχης δυστικής αντίληψης του Κόσμου, αφού ο κεραυνός περιγράφεται ταυτόχρονα τόσο ως γονιμοποιό φαινόμενο που ενώνει τον Ουρανό με τη Γη όσο και ως εκδήλωση θεϊκής οργής. Μάλιστα, συνδέεται με θεότητες - δημιουργούς - κατασκευαστές για τους οποίους η χρήση του κεραυνού - φωτιάς, είναι απαραίτητη. Είναι άραγε τυχαίο που στη δική μας τουλάχιστον γλώσσα, οι ρίζες των λέξεων «τέχνη» και «τεχνολογία» είναι κοινές και προέρχονται από το «τεκ» ρίζα του «τεκνοποιώ», δηλαδή «γεννώ»;

Η ΜΟΡΦΗ, ΤΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ

Η φόρμα μέσα ή πάνω στην οποία διαδραματίζεται η προσομοίωση του κεραυνού, αποτελεί λειτουργικό μέρος του έργου, αλλά όχι αυτόνομο έργο από μόνη της. Η σύνθεση από αγώγιμα και μη υλικά, θα μπορούσε να συγκριθεί με ένα λειτουργικό σκηνικό για το αναμενόμενο γεγονός (όσο «σκηνικό» βέβαια είναι για τον κεραυνό-φυσικό φαινόμενο, τα σύννεφα, το έδαφος και ο αέρας ανάμεσά τους, που αποτελούν προϋπόθεση δημιουργίας πλεκτρικού πεδίου).

Οι μορφολογικές δομές στο έργο, εξυπηρετούν κατ' αρχήν τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς αποστάσεων και διαστάσεων, ώστε να συμβεί ο «κεραυνός» -η επιθυμητή πλεκτρική εκκένωση στην επιφάνεια ή στον χώρο.

Οι ίδιοι περιορισμοί ισχύουν και στα υλικά. Πρωταρχικός είναι στους "κεραυνούς" του Κωστή ο ρόλος της λειτουργικότητας, δηλαδή της αγωγιμότητάς τους, αφού θα αποτελέσουν το πεδίο μέσα ή πάνω στο οποίο θα ΣΥΜΒΕΙ η προσομοίωση των κεραυνών, των οποίων χαρακτηριστικό είναι η απεριοδική συχνότητα εμφάνισης και η απρόβλεπτη (χαοτική) μορφή. Δεν είναι δηλαδή, ούτε επιθυμητό, ούτε εφικτό, να σχεδιάζονται και στη συνέχεια να εμφανίζονται οι «κεραυνοί» σε προκαθορισμένες στιγμές, με προκαθορισμένη μορφή (εκτός κι αν καταφύγουμε στην, άνευ λόγου νομίζω, βίντεο εγγραφή και επεξεργασία ενός και μόνο κεραυνού).

Αυτή ακριβώς η απεριοδική συχνότητα εμφάνισης του «κεραυνού» και η απρόβλεπτη μορφή του, αποτελούν ριζοσπαστική πρόταση στα πλαίσια της πλεκτρονικής τέχνης, καθώς, όπως θα μπορούσαν να αναγνωρίσουν και να περιγράψουν καλύτερα από μένα οι φιλόσοφοι και οι μαθηματικοί, εισάγουν στην τέχνη πολύ ενδιαφέρουσες έννοιες από το πεδίο της Ριζωματικής σκέψης και της θεωρίας του Χάους. Από την πλευρά μου, θα έλεγα απλώς ότι ο Κωστής, στον κύκλο έργων και δράσεων με θέμα τον κεραυνό, διαχειρίζεται με τρόπο πολύπλοκο την διάσταση του Χρόνου:

1.-Ιστορική συνάφεια

Με τα έργα και τις δράσεις, συνδέει ένα θέμα που υλοποιείται με Νέα Μέσα, με τις ανθρωπολογικές καταβολές του, με τους αρχαίους μύθους και τα αρχέτυπα, που επεκτείνονται βέβαια πέρα από τον (τοπικό) κεραυνοβόλο Δία.

2.-Εσωτερικοί χρόνοι του έργου

Συχνότητα και διάρκεια έκρηξης του «κεραυνού» σε δύο αισθητά αντιληπτούς χρόνους: Τις μικρές αδιόρατες λάμψεις που προηγούνται και την κυρίως «έκρηξη» του «κεραυνού».

3.-Ανοιχτός χρόνος μεταξύ θεατή και έργου

Η θέση από την οποία θα δει την **συγκεκριμένη χρονική στιγμή** τον «κεραυνό» ο θεατής -ο οποίος γίνεται όπως θα δούμε παρακάτω και ο ίδιος μέρος του έργου- αποτελεί μία μοναδική και ανεπανάληπτη πολυαισθητηριακή «εικόνα». Ποτέ δεν θα δει και ακούσει από την ίδια θέση το ίδιο γεγονός, αφού ο επόμενος «κεραυνός» δεν θα είναι ίδιος με τον προηγούμενο, ούτε με τον επόμενο. Αυτός ο χρόνος γίνεται ακόμη πιο σύνθετος, στο έργο όπου ο «κεραυνός» πολυαντικατοπτρίζεται σε έναν κύβο από πολυεπίπεδα κάτοπτρα, μαζί με την εικόνα του θεατή, ο οποίος είναι κυριολεκτικά αναγκασμένος να βάλει το κεφάλι του μέσα στο

περιβάλλον του έργου για να το δει. Έτσι, ο χρόνος που θα περάσει ο θεατής μπροστά ή μέσα στο έργο, είναι «ανοιχτός» αν θέλει να το δει σε κάθε χρονική εκδοχή του από κάθε πιθανή θέση. Θεωρητικά, είναι ο χρόνος του απείρου. Είναι όμως κυρίως η ενήλικη και οριστική ρήξη του έργου τέχνης με το χαρακτηριστικό της «μοναδικότητας» που το καθόριζε στην προβιομηχανική εποχή, όσο και της «πολλαπλότητας» η οποία επιχειρήθηκε να μεταπλαστεί σε δημοκρατική τέχνη στην εποχή της μηχανής.

4.-Διαδραστικός χρόνος

Οι αιμοσφαιρικές συνθήκες -υγρασία, θερμότητα- που διαφοροποιούνται από την ανθρώπινη παρουσία στο περιβάλλον της εγκατάστασης, επιδρούν στους εσωτερικούς χρόνους του έργου, συντελώντας στην διαφοροποίηση της μορφής του «κεραυνού».

5.-Ψηφιακός χρόνος

Τόσο οι εσωτερικοί χρόνοι του «κεραυνού», όσο και ο διαδραστικός, αλλάζουν εντελώς, όταν περνούν από τον πραγματικό χώρο στον κυβερνοχώρο. Όταν το πλεκτρονικό έργο τέχνης του Κωστή γίνεται έργο net.art το σημαντικό που αλλάζει, δεν είναι το μέσον, ή η κατηγορία. Είναι η σχέση του έργου με το χρόνο και το θεατή του.

Ο ψηφιακός "κεραυνός", όταν διαδραματίζεται στην οθόνη του υπολογιστή, είναι ένα διπλά προσομοιωμένο φαινόμενο (από το φυσικό φαινόμενο στην πλεκτρονική προσομοίωση κι από κει στην ψηφιακή) μόνιμα διαθέσιμο σε πλανητική κλίμακα, με διαφοροποιημένο τόσο τον διαδραστικό χρόνο που καθορίζουν οι κινήσεις του "ποντικιού" όσο και τους εσωτερικούς χρόνους, που καθορίζει ένας αλγόριθμος.

Εδώ, ο «κεραυνός» γίνεται το σημείο όσμωσης της πληροφορίας και της δράσης, της τέχνης και της τεχνολογίας ή ακόμα και μια εκδοχή χαρτογράφησης του άγνωστου "X".

Άννα Χατζηγιαννάκη

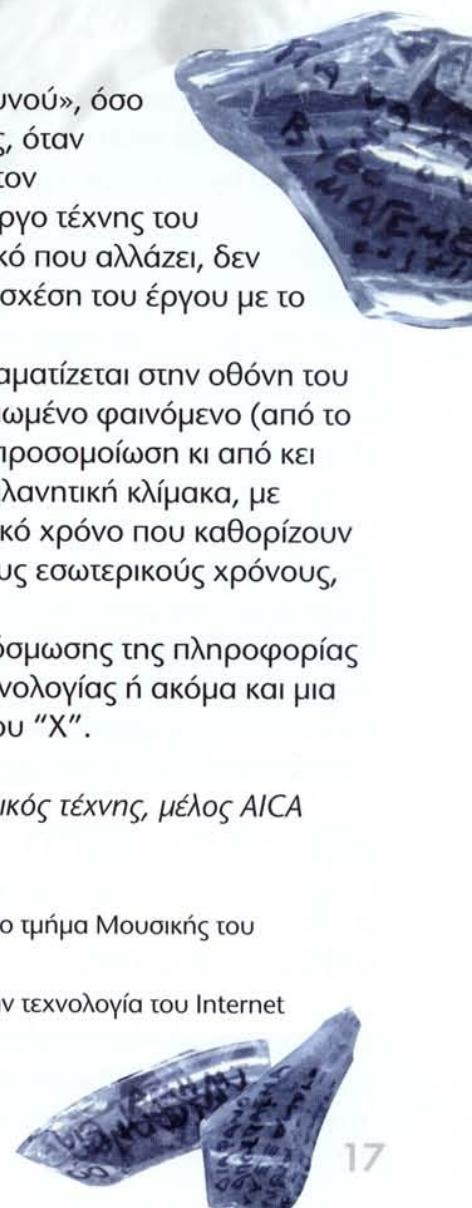
Curator Art Topos (www.artopos.org)

Ιστορικός τέχνης, μέλος AICA

*Guillaume Loizillon, συνθέτης, Καθηγητής στο Τμήμα Μουσικής του Πανεπιστημίου Paris VIII

**Δ. Σκούφης, μηχανόλογος ειδικευμένος στην τεχνολογία του Internet

***Annick Bureau, Ιστορικός της Τέχνης

The Mapping of the Unknown "X"

"Τα δε πάντα οιάκίζει κεραυνός"

"Lightning governs everything"

HERACLITUS

We may use techniques and media as-convenient for the historian's work-criteria of classification in electronic art, but when it comes to Costis' works and actions on the theme of lightning I would prefer something else: a rather more "holistic" typology based on the sensibly perceptible part of the work, as it is inscribed in every known version of space-time dimension, regardless of the means and the technique used. We need an approach which, released from fragmentations and classifications, can include everything:

-From performance to electronic interactive sculpture (an inventive hybrid originating in the "new object" and the "installation").

-From the electronic on-the-wall composition to the artful "music of lightning bolts"** consisting of sounds produced by electrical discharges in the air.

-Besides the holistic-multisensorial perception of "lightning" in real space, a simulation-reconstruction of the work in cyberspace is also suggested, where the structural elements of the-soon to be outdated-java technology and the algorithm allow the introduction of non-circular, non-linear time at the frequency of the simulated electrical discharges.**

Nonetheless, I can't resist the temptation of starting out by implicating, in the entire conceptual framework of Costis' "lightning," the good old way; the way that is valid even for pre-electronic forms of art, where the artwork is initially described and analyzed in its constituent parts-materials, structures, techniques, morphological and thematic axes-only to arise re-united as an intervening cultural event.

STRUCTURAL ELEMENTS

In Costis' artwork revolving around the issue of "lightning," there are three basic structural elements: the **device**, the **construction**, and the **result-action**.

The electronic **device**, minute, discreetly hidden in a black box, is-for the triadic nature of the electronic artwork (logic-object-result)*** -the integral part we could call "logic."

The **construction** (the object) is a kind of functional "setting" whose aesthetic is one of extreme simplicity, on (or in) which the **result** will take place, that is, the simulation in real space—but on a micro-scale-of a unique phenomenon of nature: lightning.

Its uniqueness lies in the following two aspects:

-As a natural phenomenon, as far as I know, it can't be subjected to any kind of **regularity** or **periodicity** that could render predictable the time and place of its appearance.

-As an **archetypical symbol** of radical divine intervention in the world order, it plays a crucial role in the myth-making process of civilizations. It could also be a paragon of deconstructing the domineering **dualistic** conception of the Cosmos, since lightning is described simultaneously as a fertilizing phenomenon uniting Heaven (Ουπαύο) and Earth (Γή), and an expression of divine wrath. Moreover, it is associated with deities—creators-makers for whom the use of lightning-fire is indispensable. Is it only coincidental that, at least in our own language (Greek), the words "techni" (art) and "technologia" (technology) share a common root—"tech" from "technopio," that is, "procreate," give birth to?

FORM, MATERIAL, AND TIME

The form in (or, onto) which the simulation of lightning takes place makes up a functional part of the work but not the work itself. The composition of conductive and non-conductive material could be compared to a functional setting for the expected event (to the extent of course, that the clouds, the earth and the air in-between, all of which constitute a prerequisite for the generation of an electric field, can be thought of as a setting to the natural phenomenon of lightning). Morphological structures in the work principally define the preconditions and the limitations on distance and dimensions in order for the bolt of lightning to occur—the desired electrical discharge on the surface or space. The same restrictions hold also for the materials. Of primary importance is the role of functionality in Costis' lightning bolts, that is, their conductivity. The lightning bolts will make up the field in/onto which the simulation of lightning will OCCUR, an event characterized by an irregular frequency of appearance and an unpredictable (chaotic) form. It is neither desirable nor attainable to have bolts of lightning designed and then exhibited at predetermined time points, in a preordained form (unless we have a recourse to video taping and processing of one and only bolt of lightning—which, in my opinion, is unnecessary). Precisely this non-periodical frequency of occurrence of "lightning" and its unpredictable form constitute a radical proposal in the context of

electronic art, because-as it could be more aptly concluded and described by philosophers and mathematicians-they introduce in art some very interesting concepts from the field of Rhizomatic thought and Chaos theory. As far as I am concerned, I would simply say that Costis deals with the dimension of Time in a complicated manner in his cycle of sculptures and activities with the lightning theme:

1.- Historical Coherence

Through his sculptures and actions, he associates a theme which is realized by means of the New Media, with its anthropological background, ancient myths and archetypes that surely extend beyond the (local) lightning-throwing Zeus.

2.- Internal Time of the work

The **frequency** and **duration** of the strike of lightning along two sensibly perceptible time scales: the brief, barely visible, flashes which precede it and the main "out-break" of the "bolt of lightning" itself.

3.- Open-ended Time between the Visitor and the Sculptures

The **position** from which the visitor will see a bolt of lightning at a **given point in time**-the visitor who becomes him/herself part of the exhibit as we will explain later-constitutes a unique and inimitable multi-sensorial "image." He/she will never watch and hear the same event from the same position, since the next bolt of lightning will never be the same as the one after that. This time becomes even more complex in the case of an exhibit in which lightning is multiply reflected inside a cube made of multi-faceted mirrors, along with the image of the visitor him/herself who is literally obliged to put his/her head inside the setting of the work, in order to see it properly. Thus, the time spent by the visitor in front of, or inside, the work is "open-ended" if he/she wants to see it from every possible point of view and any possible time version. Theoretically, it is infinity. However, it is mainly the justified and definite split of the object of Art from the element of uniqueness characterizing it in the pre-industrial era. Moreover, it is a split from the element of multiplicity which attempted, in the era of the machine, to transform the object into democratic art.

4.- Interactive Time

The atmospheric conditions-humidity, heat, etc-that are differentiated by human presence in the environment of the work affect the internal time phases of the sculptures, contributing to the alteration of the form that lightning assumes.

5.- Digital Time

Both, the internal time phases of a bolt of lightning and the interactive realization change completely when they move from the real to the virtual world. When Costis' electronic work of Art becomes net.art on the Internet, the only significant thing that changes is not the medium or the type, but, rather, the relationship between the work and Time, as well as the audience. Digital lightning, when taking place on a computer screen, is a doubly simulated phenomenon (from the natural phenomenon to the electronic simulation, and from that to the digital form) permanently available on a world-wide scale, with a differentiation both to the interactive time determined by the movements of the mouse, and to the internal time phases established by an algorithm. Here, lightning becomes the osmosic interface between information and action, Art and Technology or even a type of mapping of the unknown "X."

Anna Chatziyiannaki

Curator ART TOPOS (www.artopos.org)

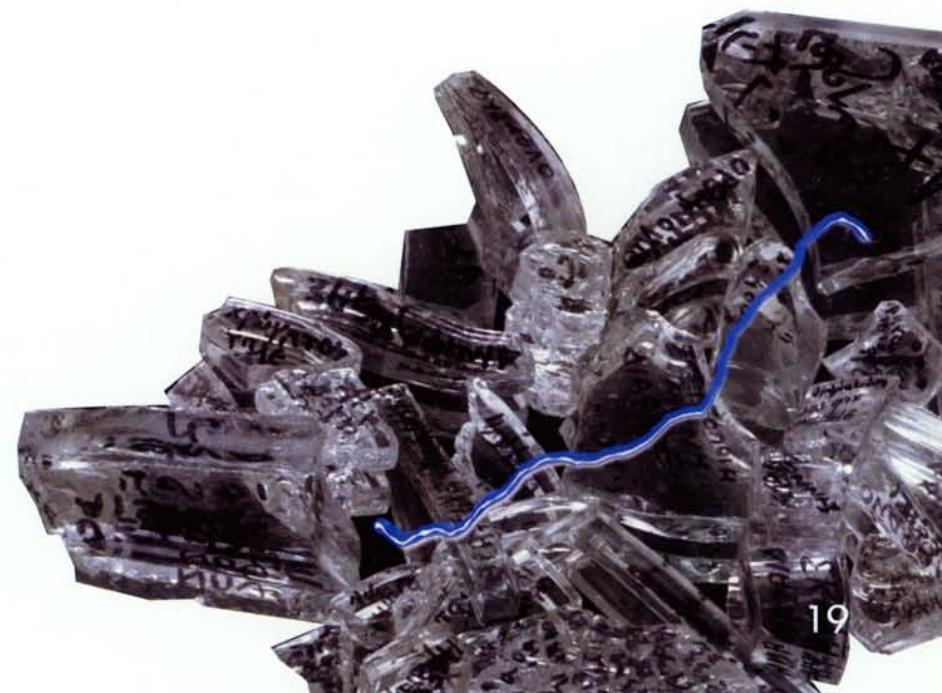
Translated by M. Aretoulakis

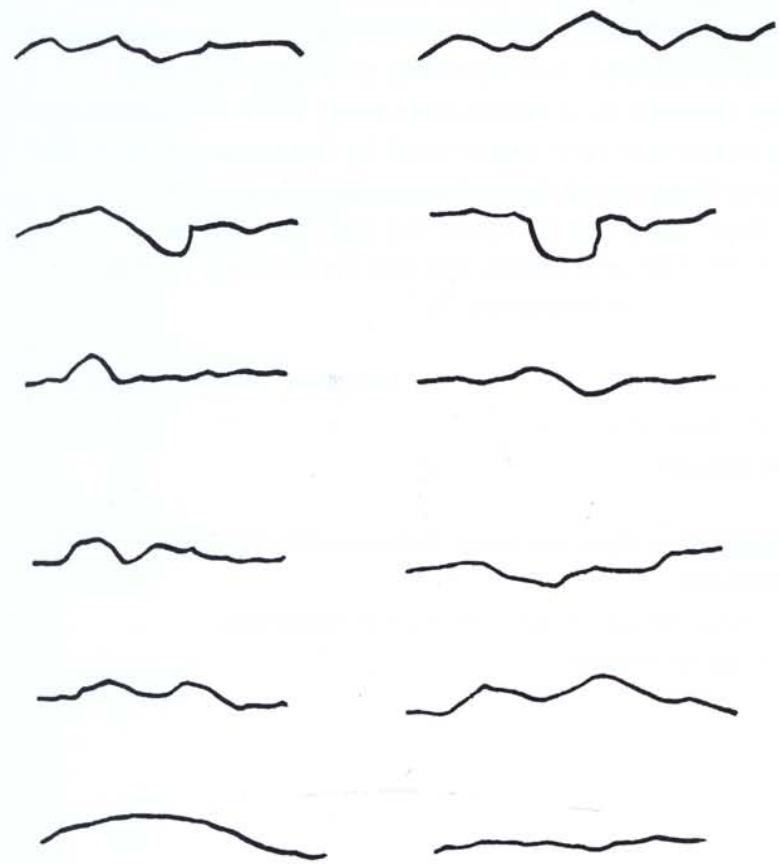
Art Historian, member of AICA

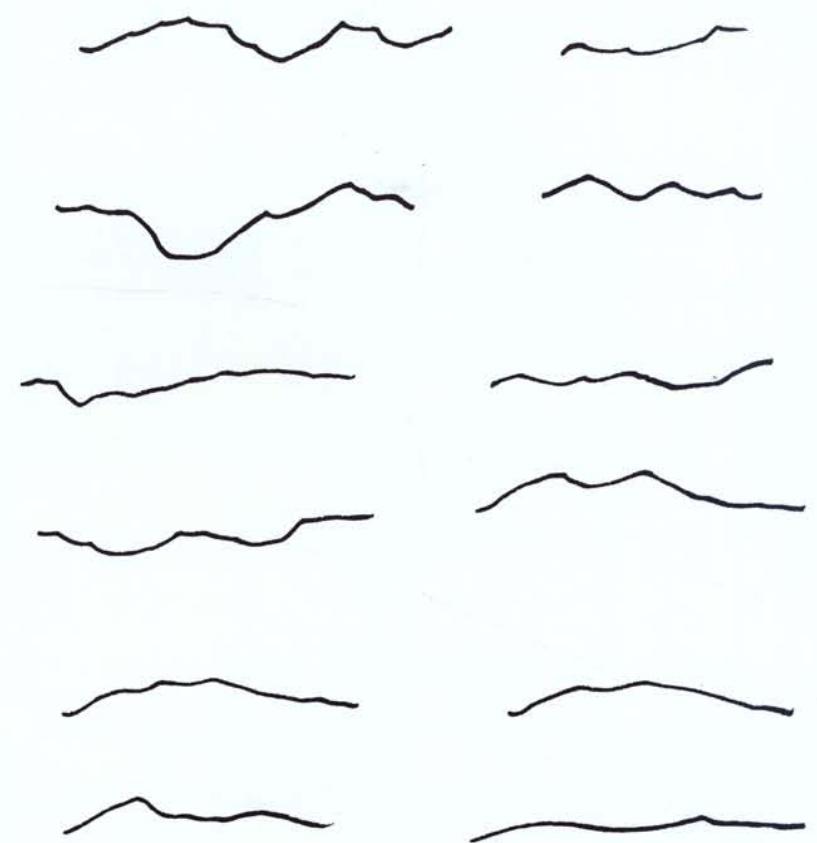
* Guillaume Loizon, Music composer, Professor of the Music Department of University Paris VIII

** D. Skoufis, Engineer specialized in the Internet technology.

*** Annick Bureau, Art Theorist

από έκρητι τεργυτά

στέρος στοιχίο

χιόνι περιοδικό γε επειρεια

στάση λαζανού προσώπου και τοποθετήση

απεριπλοκτικό

φύεται καταδίωξη γραμμών πεταλούδων που αναπτύσσεται προσωρινά σε ηλικία πεταλούδη παντού στην περιοχή

στάση πλευρικού πτυχίου

ηρός την έργοντι 3

2

ιππός

ποπτειανός στόλος

1

κερόν

η ηυδία

ανθοί

λεπτομέρεια

κίρρη

δοκεί

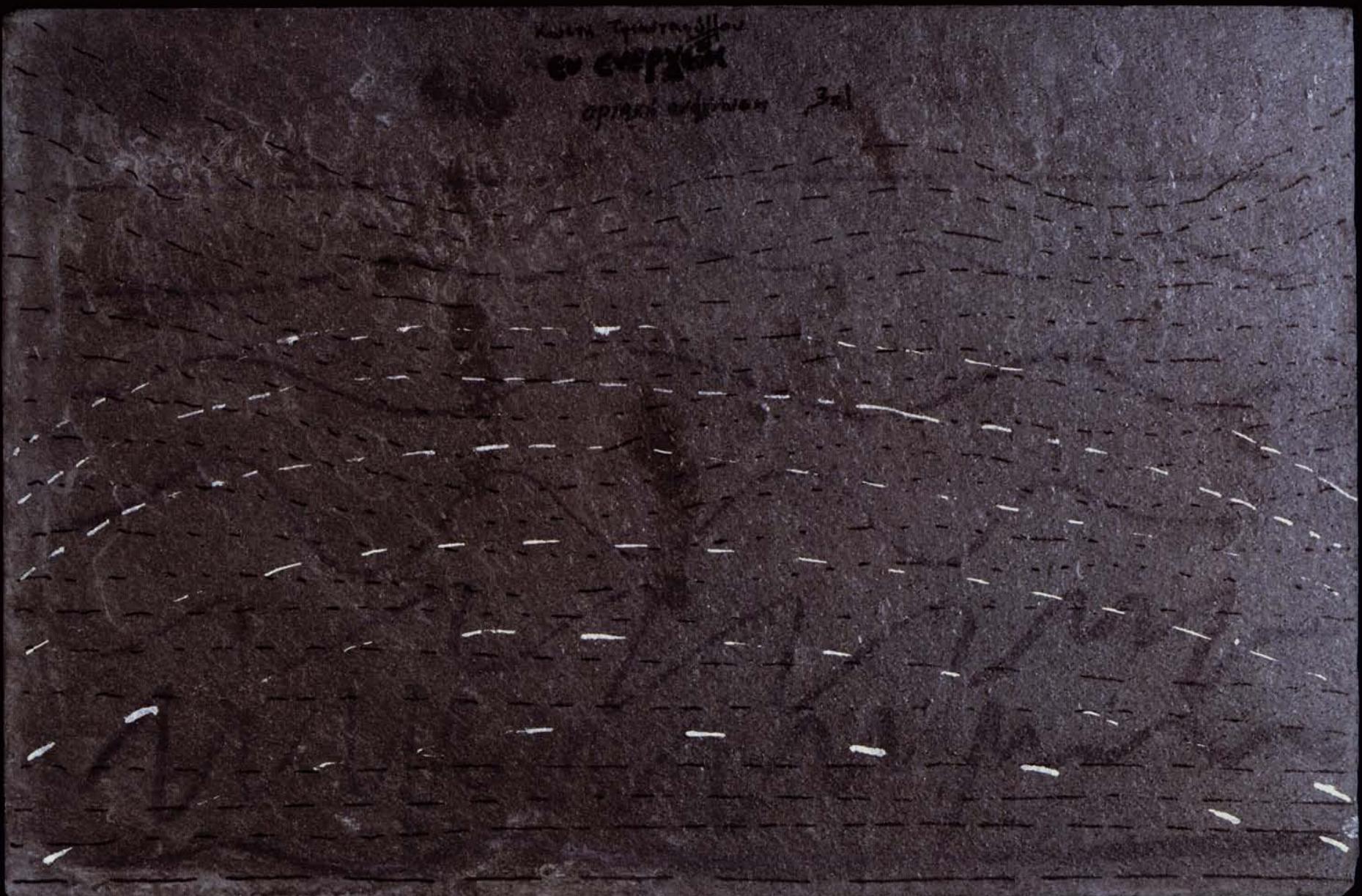
ίχος

ο ιαστός η έτοις η ου χερύδει

α. Μανιλέσ

γετανάριαντες επειρεια

εργάτης

Χάγιες οι Είναι και γένια υπόρχει το γραπτοίκό ηδίο
- το Αναπλόους. Οι ιδέες των παρατηρητών νεοδίζουνται
απ' το ίδιο το ταξίδι που τους αφήζει τις συνέπειες.
Είμαστε ένα ηλεκτροίκο ηδίο. Σημείο εκκίνησης
γυναικείων πηγών χιανίαν και διακρίσεων είναι τόπους
απρόσιτους κατοικηύοντας αηό φυσικά φύση άγριων
ταξιδιών είναι τελεσθρία ψυχηρίσεων. Η χρονοχρονία
των κερδανών κάνει στιχυή ηλικίας ωτον πλανήτη
σταύρωσης το ηλεκτρικό ηδίο κι αναζωογονεί
τον φυλή της ζωής. Τόπος φύσης, περάστια ενέργεια
που πήκαν το αυτό υπεπλανωτας τούς ενδιάμεσους τόπους,
εκεί που ανάβουν οι λέγκες χιανίαν και ωχηματισμούν το
δέρμα της τελευρήσκης ανάγνωσης της ενέργειας, χιανία
να φτάσουν στην πόλη στο στόμα του έτοι μου ο
λαζαρίδος να βρει την τροφή του χανίαν και γενεχίτη
να υπάρχει. Οι αέναα διαφορετικοί σημειώσεις τουν
αστροφάγων, γοιατική της εργανωνίας. Χάγιες γαν υπάρχει
ένας τόπος έτοιμος να γίνεται πετρελαϊκή και ανθρακοπετρελαϊκή
κεραυνοβόληση. Όταν τα τείχη γέρνονται, η εργανωνία
υπορεί να αρχίσει ή τουλαχίστον υπορεί έτοι μα πάνε
πάντει το κέντρο που κρύβεται τα τείχη. Οι γενάρχεις
στιχυές χειριστέαι εκεί που απελευθερώνεται υπάρχει ορού
τα ιδιαιτερά φαρανικά προτάχυτα ωτανε γενεσόνται
την διαφορά και υπάρχουν τον επιμερήσκη διάρροο.
Οι κεραυνοί δημιουργούν τον κόσμοντας.

Είσοδος στην έκθεση "Κέλυφος", Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων, 1997. Τρεις ηλεκτρονικοί κεραυνοί, καθρέφτης, θεατές, αέρας
Entrance to the exhibition "Kelyphos/Shell" which took place at the center of Arts of the Municipality of Athens, 1997 Three electronic lightnings, mirror, viewers, air.

Ηλεκτρικό πεδίο", λεπτομέρειες εγκατάστασης στην έκθεση Πολύτροπα 1995.
"Electric field", details of the installation. Exhibition "Polytropes", Chateau de Cadillac, Bordeaux, France.

περί ζωής πάντα ως η άλως του κλέους

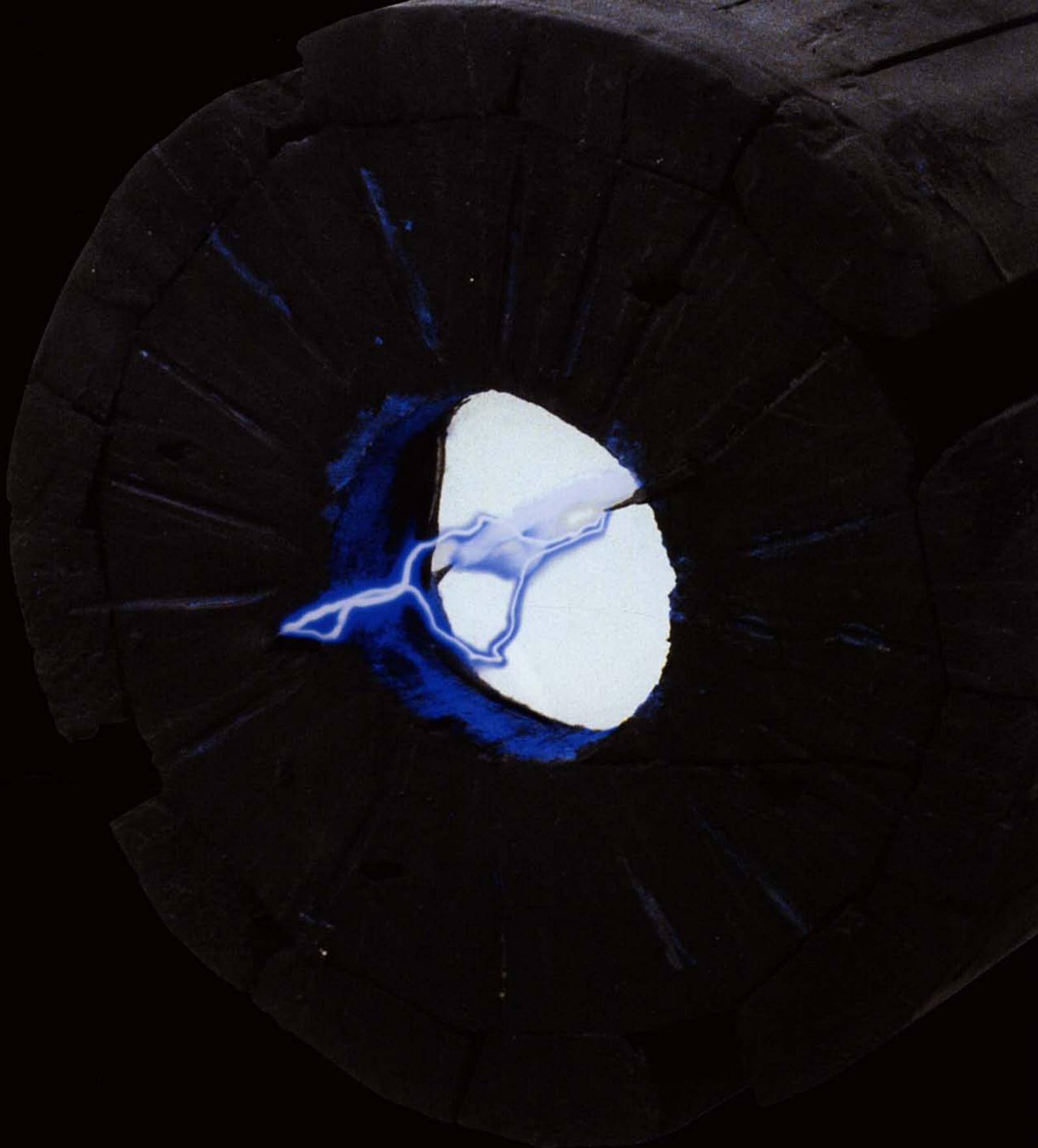
βαθύρυθμο όραμα των βράχων
φως
ενδοχώρα απροσδιόριστη
συμφιλίωση με τις εκβολές του χρώματος ενός ευαίσθητου χρόνου
όταν η σιωπή αναδεικνύεται

προς την άνοιξη όπως και μετά το χιόνι
η ογκόλιθος αίσθηση βράχος διείσδυσης και αμμόλοφος που χάνεσαι
ώρες ολόκληρες ανοιγοκλείνοντας τα μάτια
στο ρίσκο που παίρνει η φύση
στο βάθος του βυθού της όρασης
καθηλώνεται η αίσθηση σε ενεργειακή αποτύπωση

όντας το τοπίο φως
αέναων διακυμάνσεων
ν' απλώνεται στ' ανοιχτά
ν' ακτινοβολεί το πέρασμα του φτερωτού πλεκτρισμού

σοφό φως
ασύγαστος αγωγός μορφοποιός φωτογόνων στρόβιλων αισθημάτων
για ν' ακινητοποιήσουμε το χάος γύρω μας
σε μια στιγμή περίπτωξη δόξας

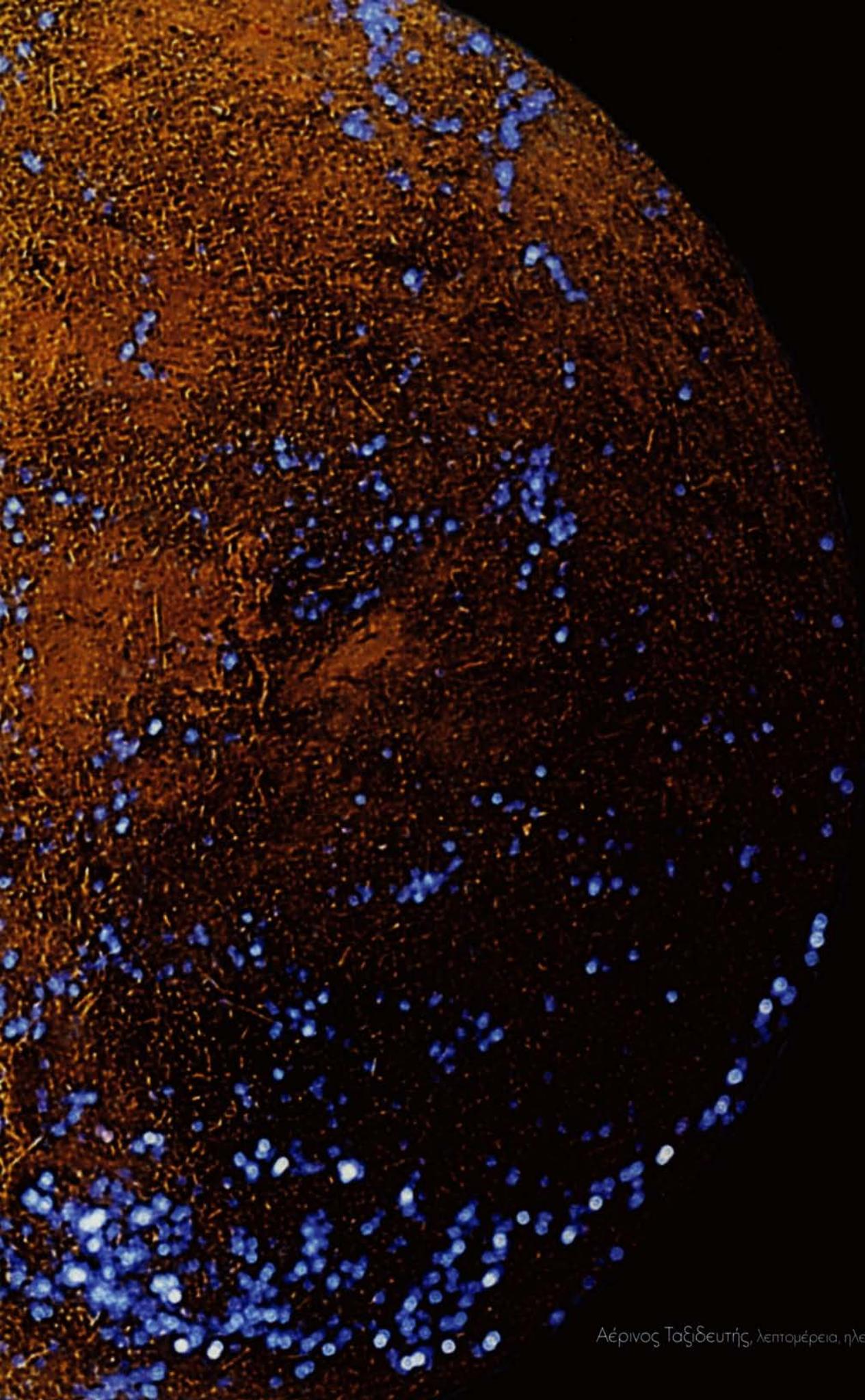

Ηλεκτρονικός κεραυνός, ακόνη χρώματος σε ξύλο, καθρέφτης, αέρας • Electronic lightning, color dust on wood, mirror, air.

"Στο μπλέ" 1994 "On blue"

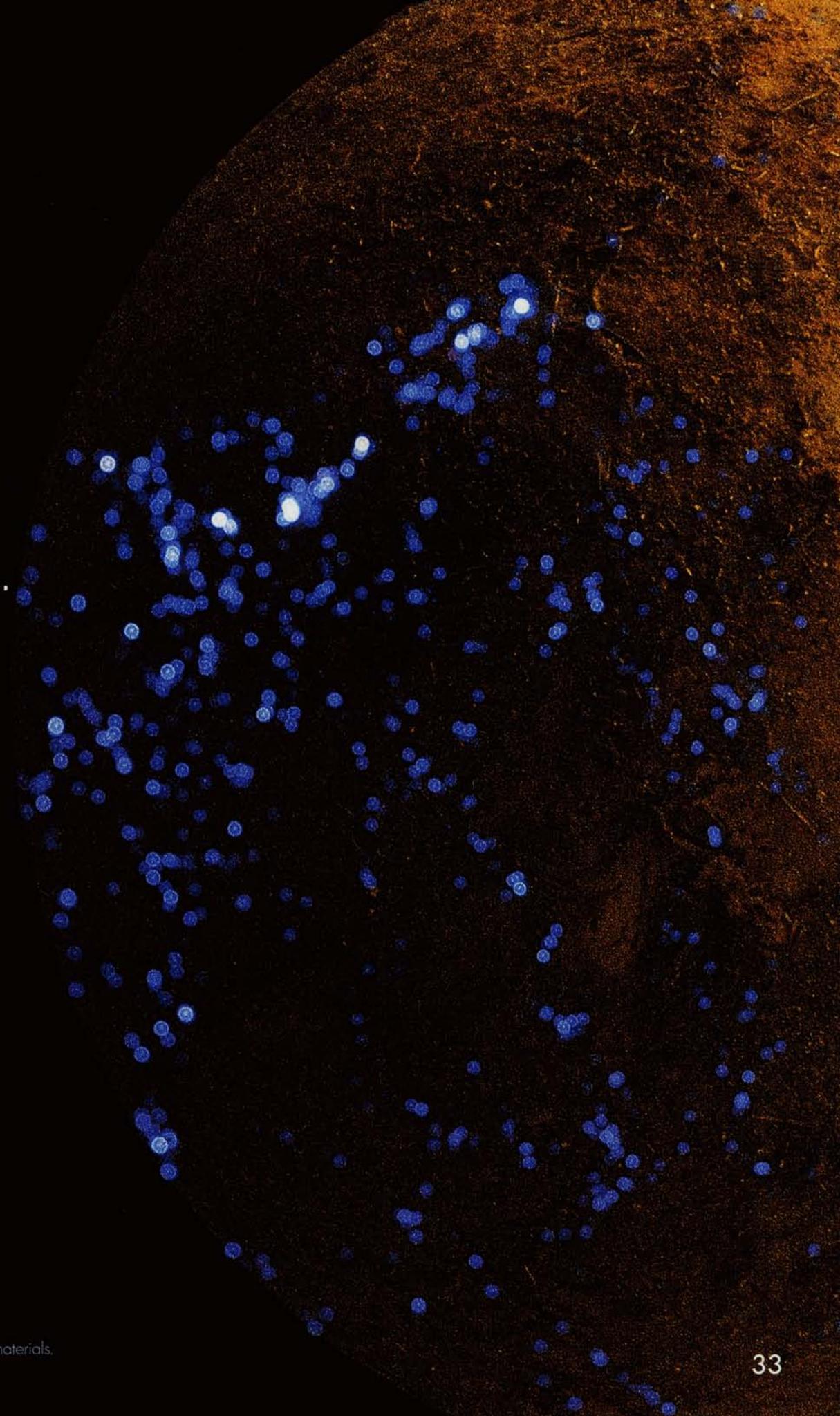
Όρασις/Όραμα, 1989, λεπτομέρεια, Αντανάκλαση του ηλεκτρονικού κεραυνού πάνω σε κοίλο καθρέφτη • Vision, detail, Reflection of the electronic lightning on a concave mirror.

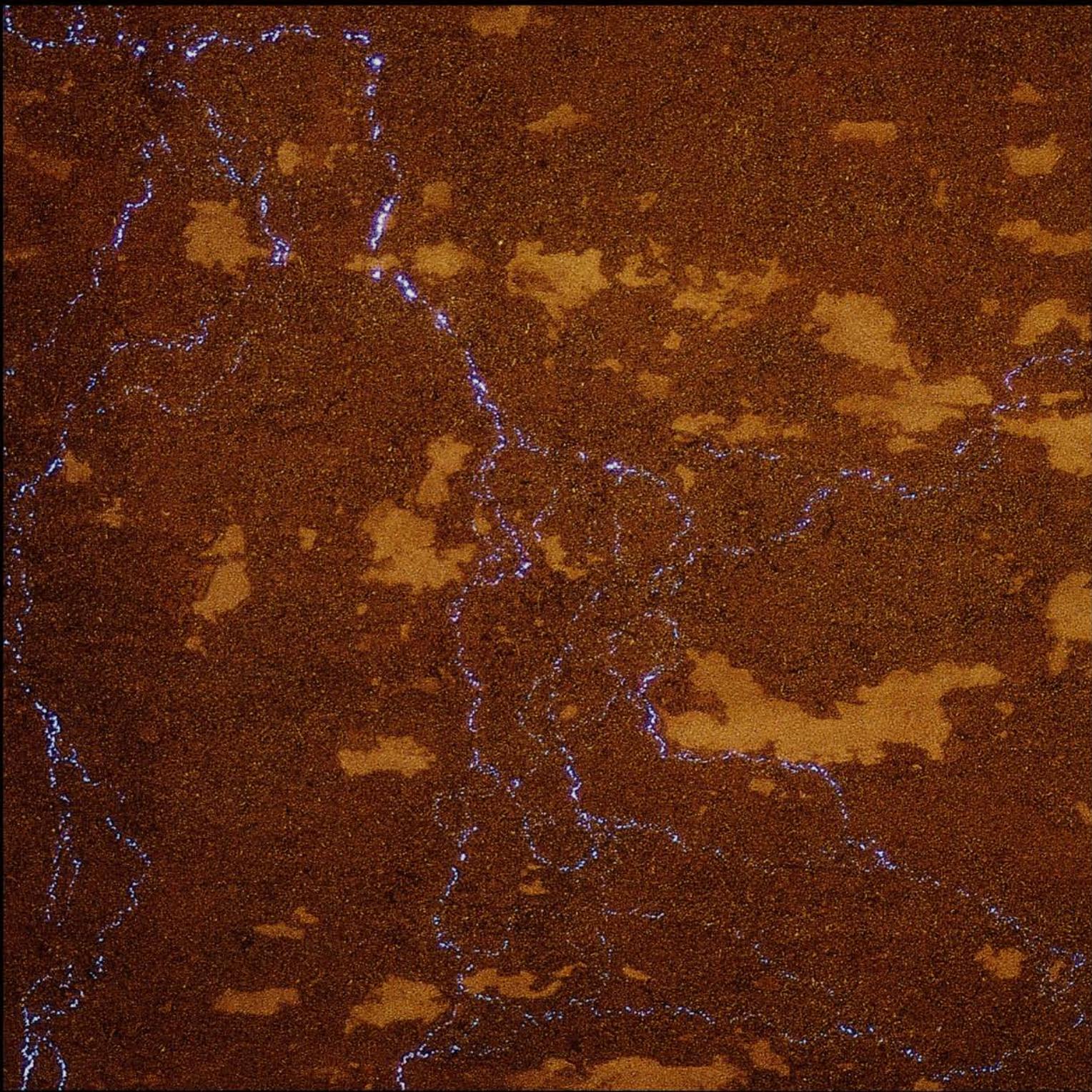
Η χορευτική των κέραυνών να
σταθεροποιεί το ηλεκτρικό πεδίο

Αέρινος Ταξιδευτής, λεπτομέρεια, ηλεκτρονικός κεραυνός πάνω σε χώμα με αγάγμα υλικά.

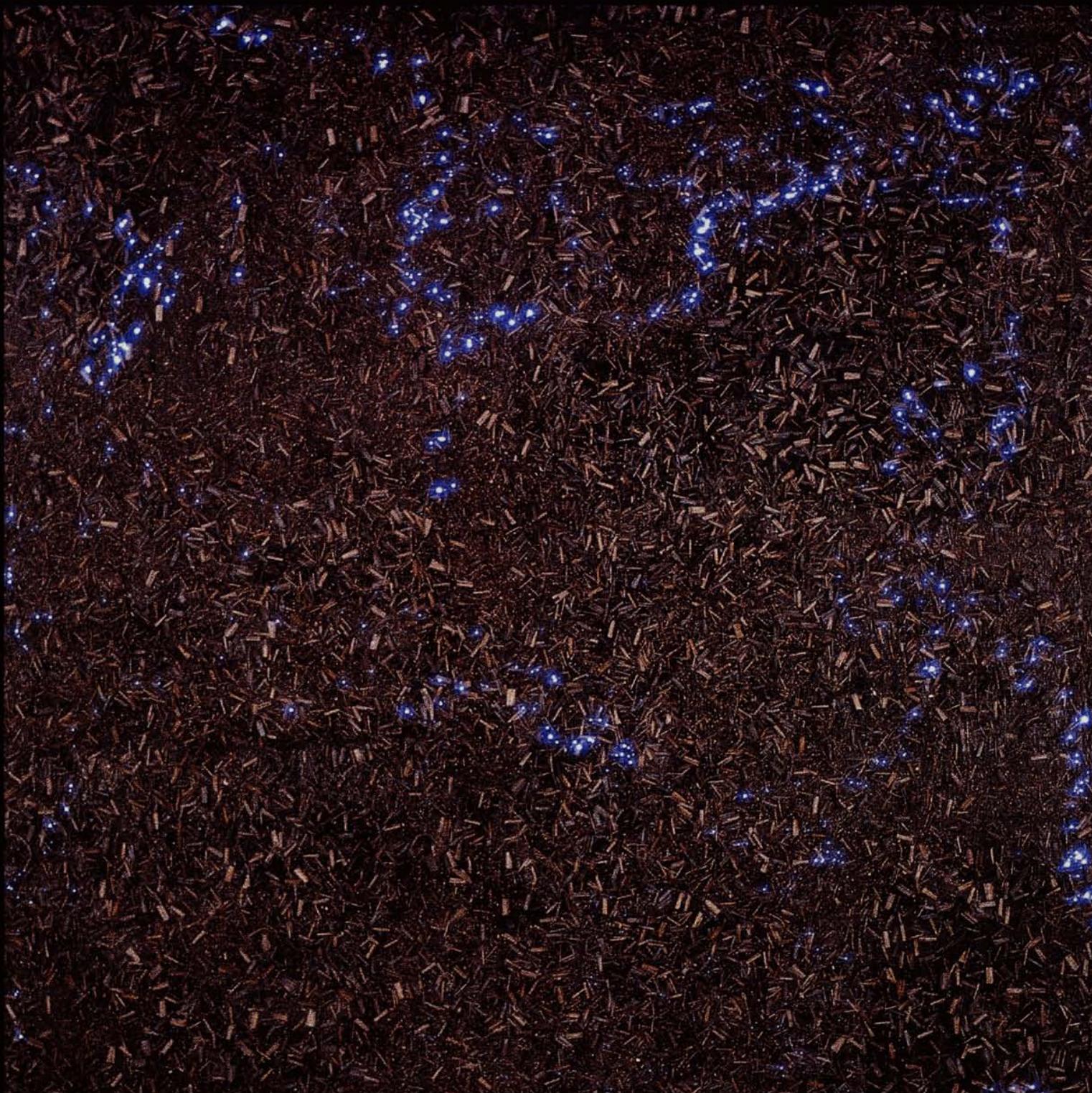
τιχυή ηάνω ωτού πλανήτη
αναπαραγόντος φυσή της ζωής.

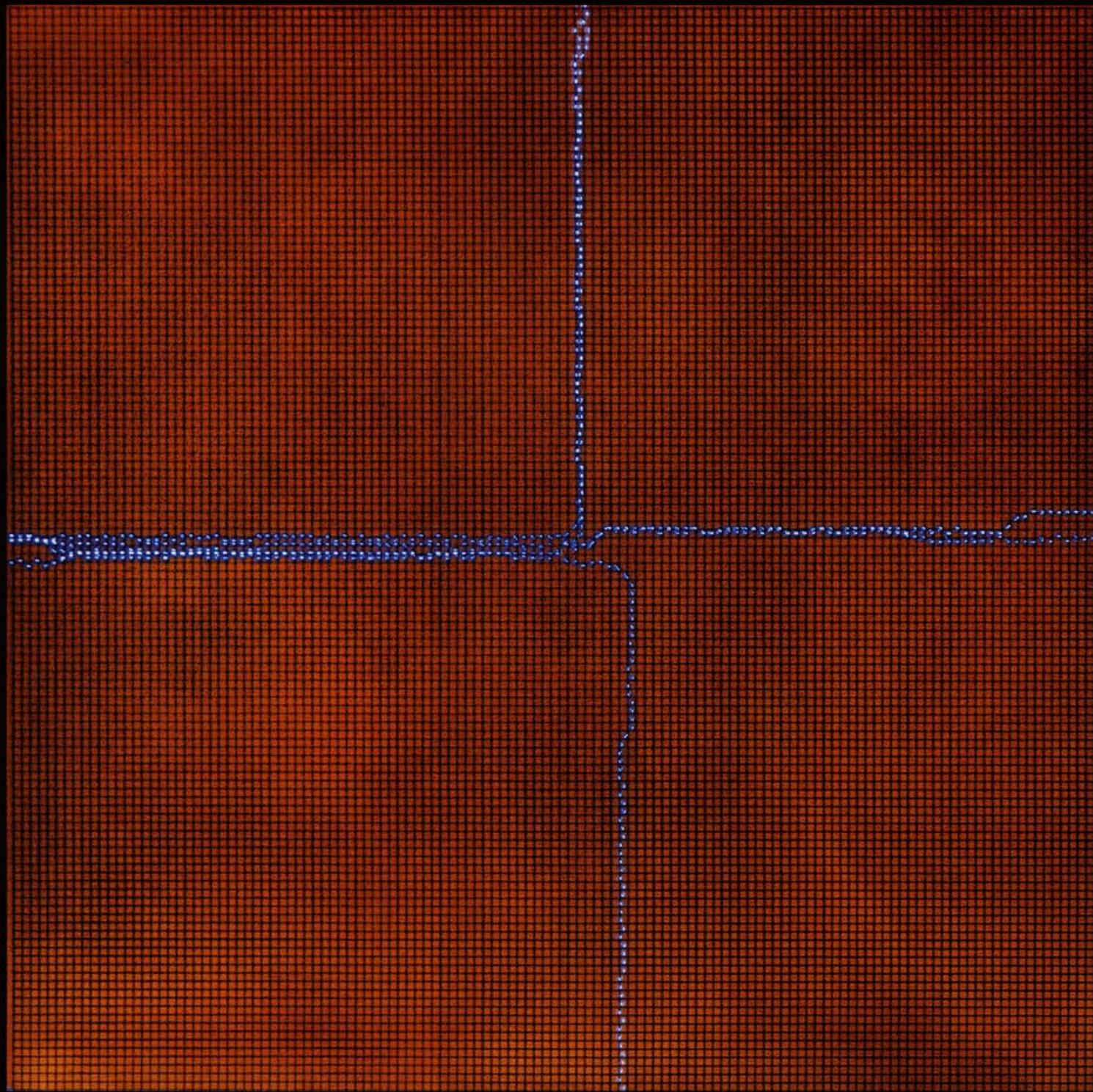
Ethereal Traveller, detail, electronic lightning on earth with conductible materials.

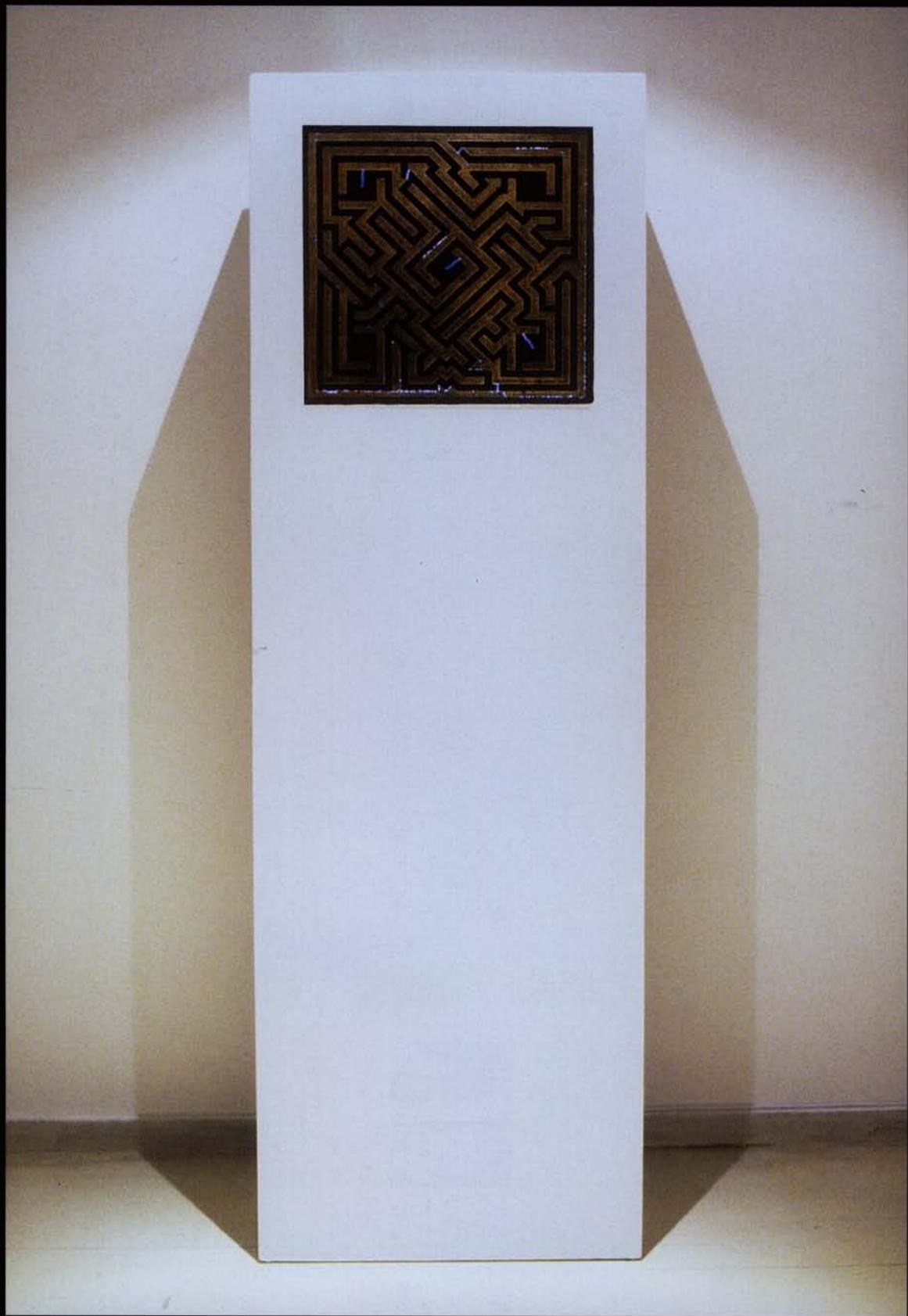
Αγώγιμο έδαφος • Conductible earth.
Ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, χόμα, μπρούντζος, καουτσούκ.

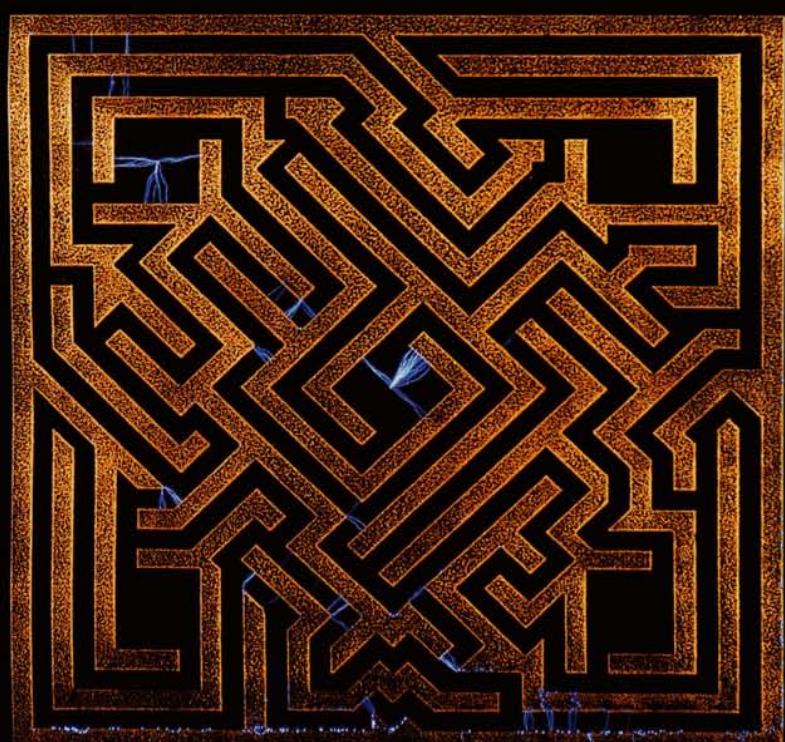
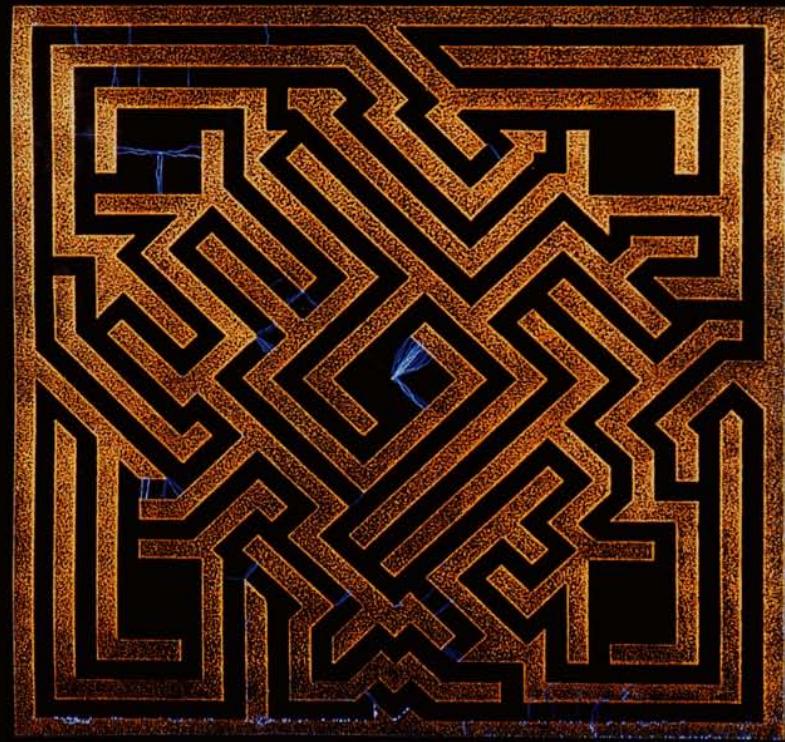
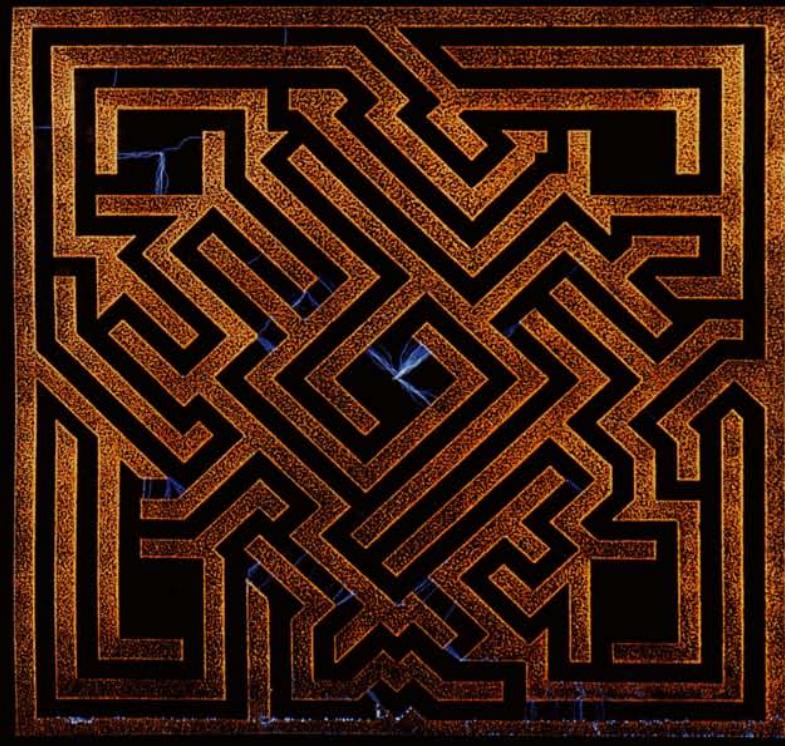
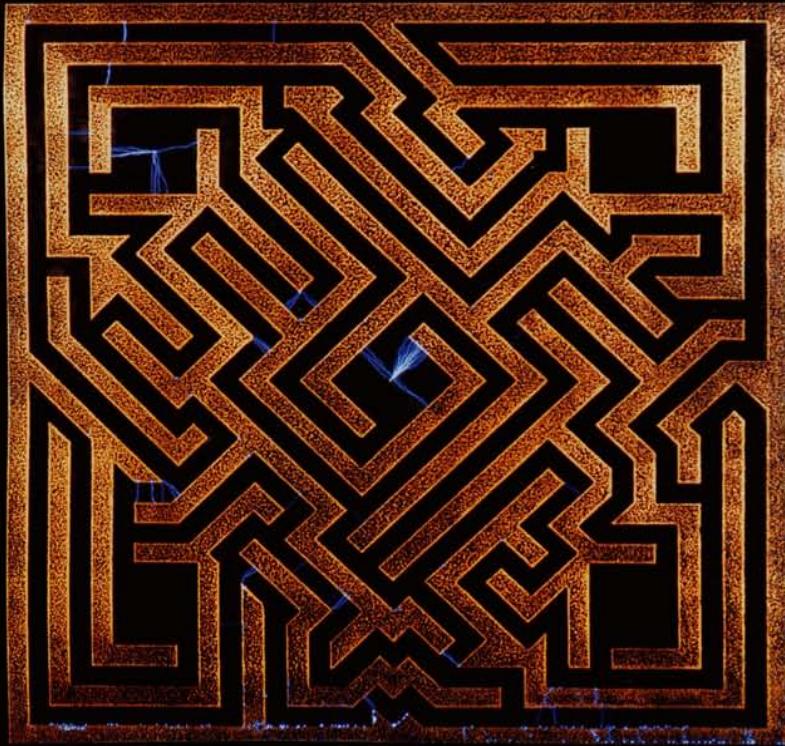
Αέναες χαρτογραφήσεις • Perpetual mapping.
Electronic lightning, air, earth, bronze, caoutchouk.

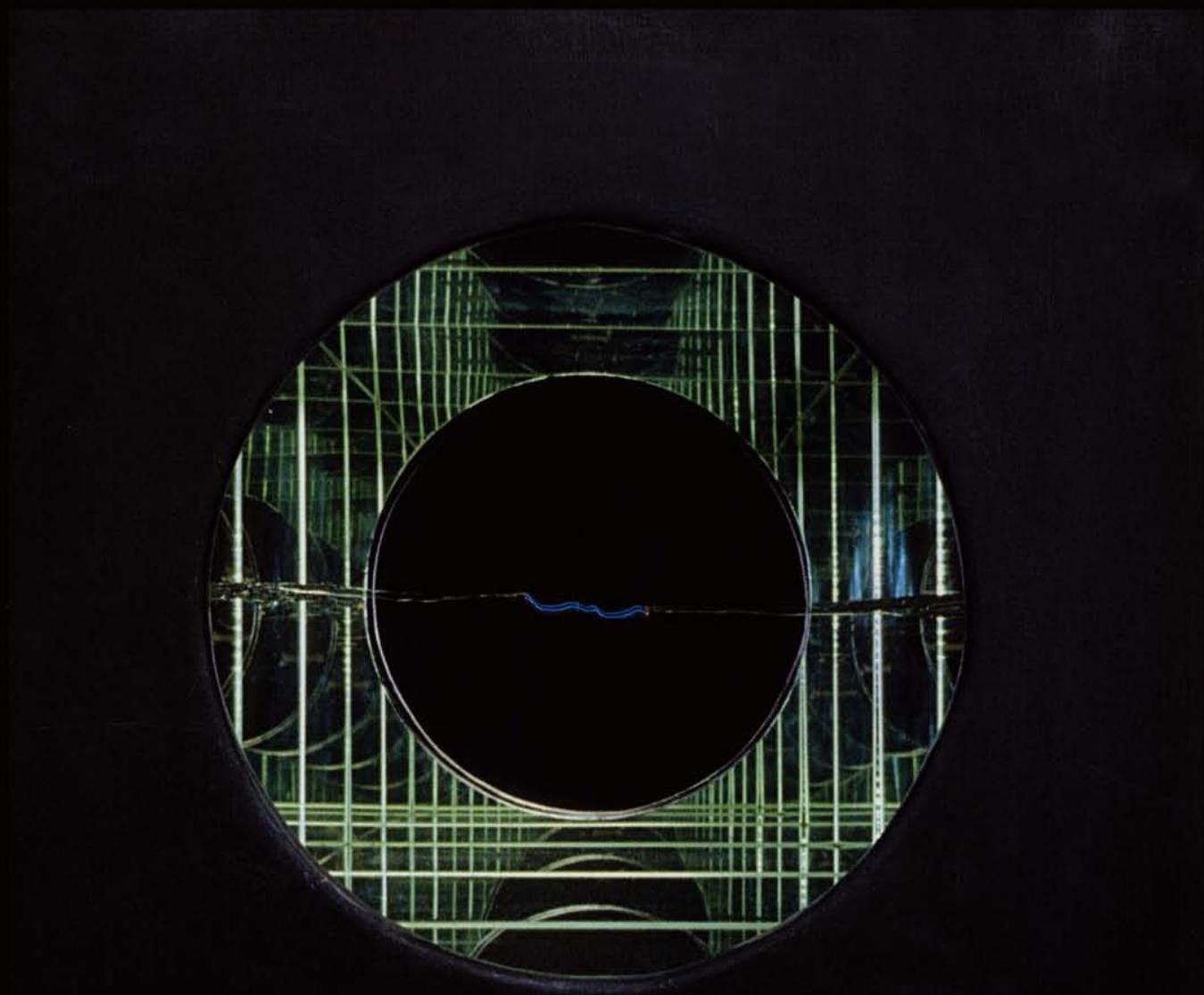

17.424 τετράγωνα μέσα στο τετράγωνο ή σταυρός • 17.424 squares within a square or cross.

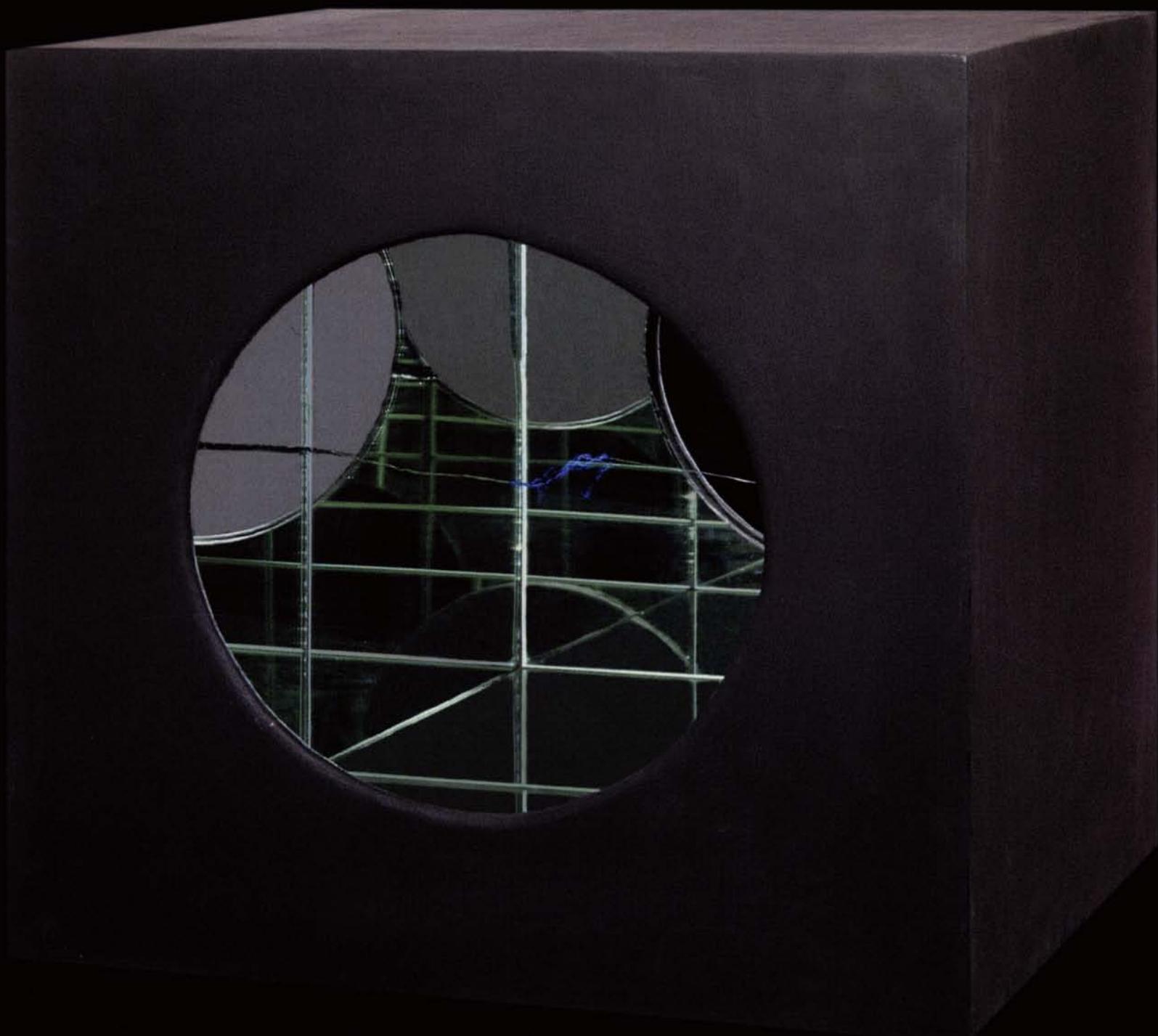

Διάφασις, 1990, δύο ηλεκτρονικοί κέραυνοι, αέρας, αποχαλκωμένος βακελίτης πάνω σε ξύλο 175x57x25 εκ • Diaphasis, 1990, two electronic lightnings, air, decoppered bakelite on wood.

Κεραυνοσκοπία, ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, καθρέφτες, ξύλο, 1995.

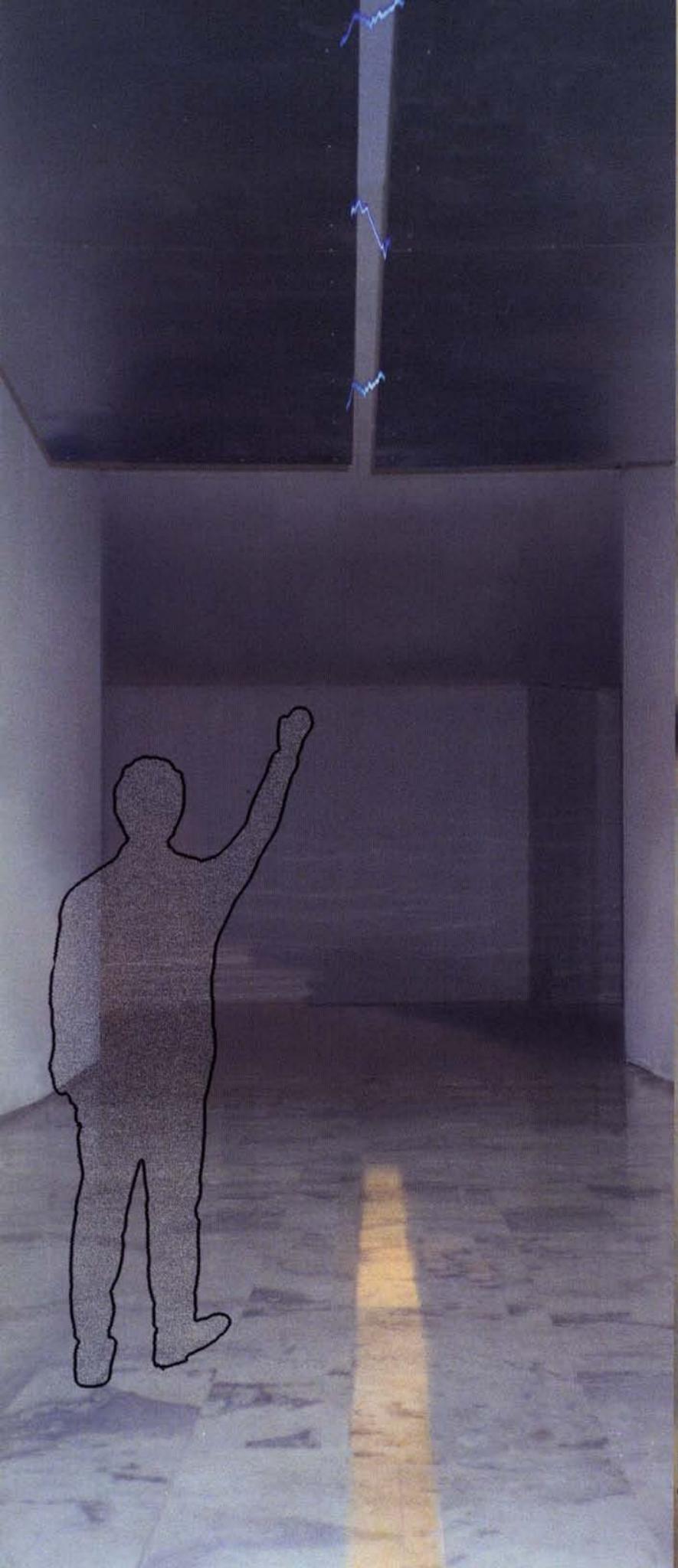
Kéraunoscopia, electronic lightning, air, mirrors, wood, 50x50x60 cm.

Ενέργεια έν έργω, έξω και μέσα, λεπτομέρειες εγκατάστασης αιδ. τέχνης Θέμα, Αθήνα 1996.

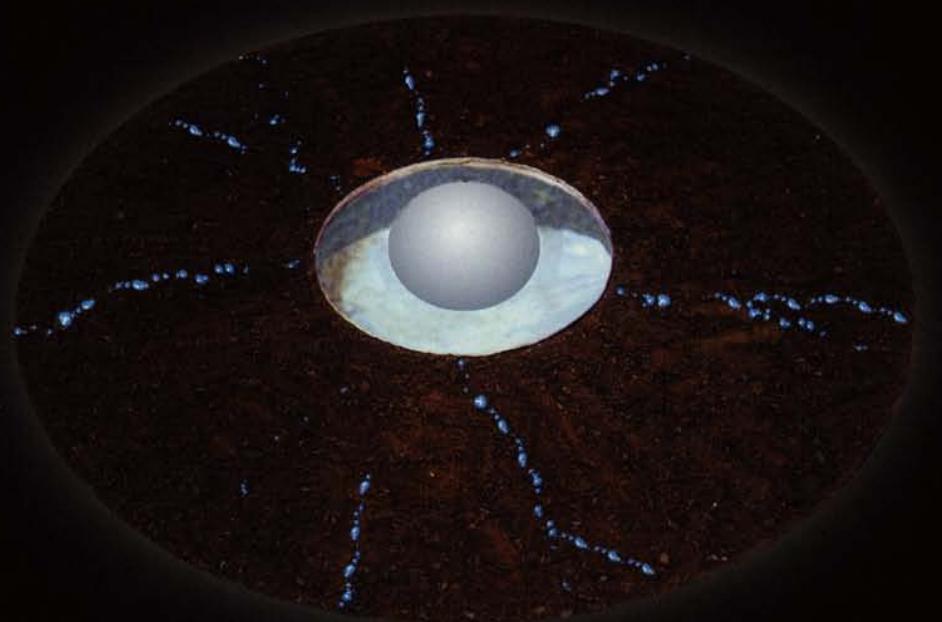
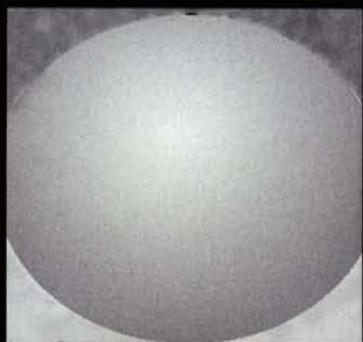

Energia in ergo, inside and outside, details of installation at the Thema Gallery, Athens, 1996.

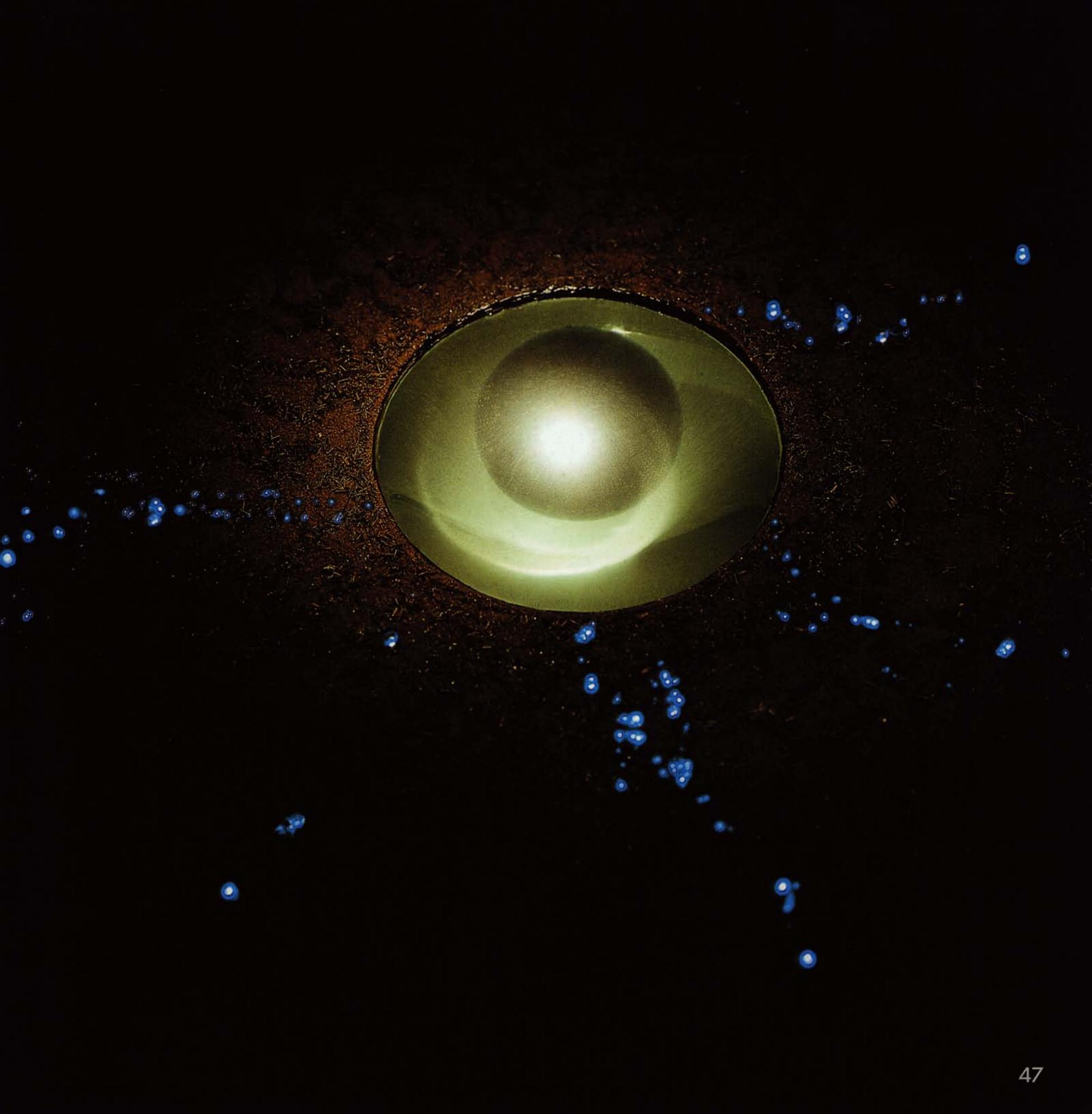

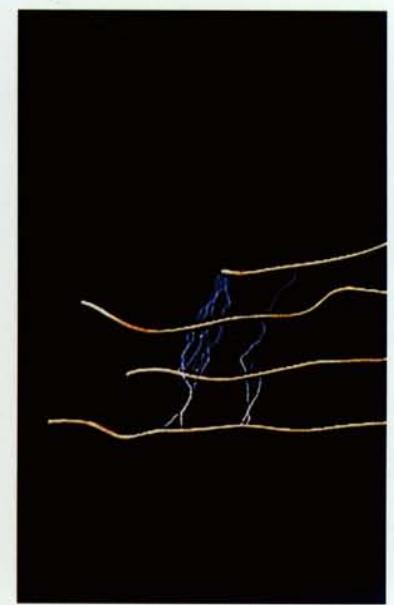
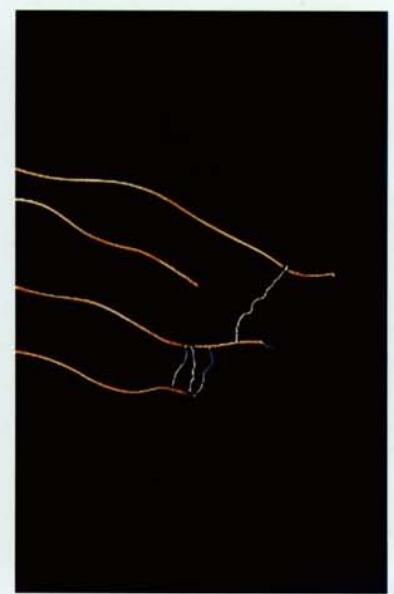
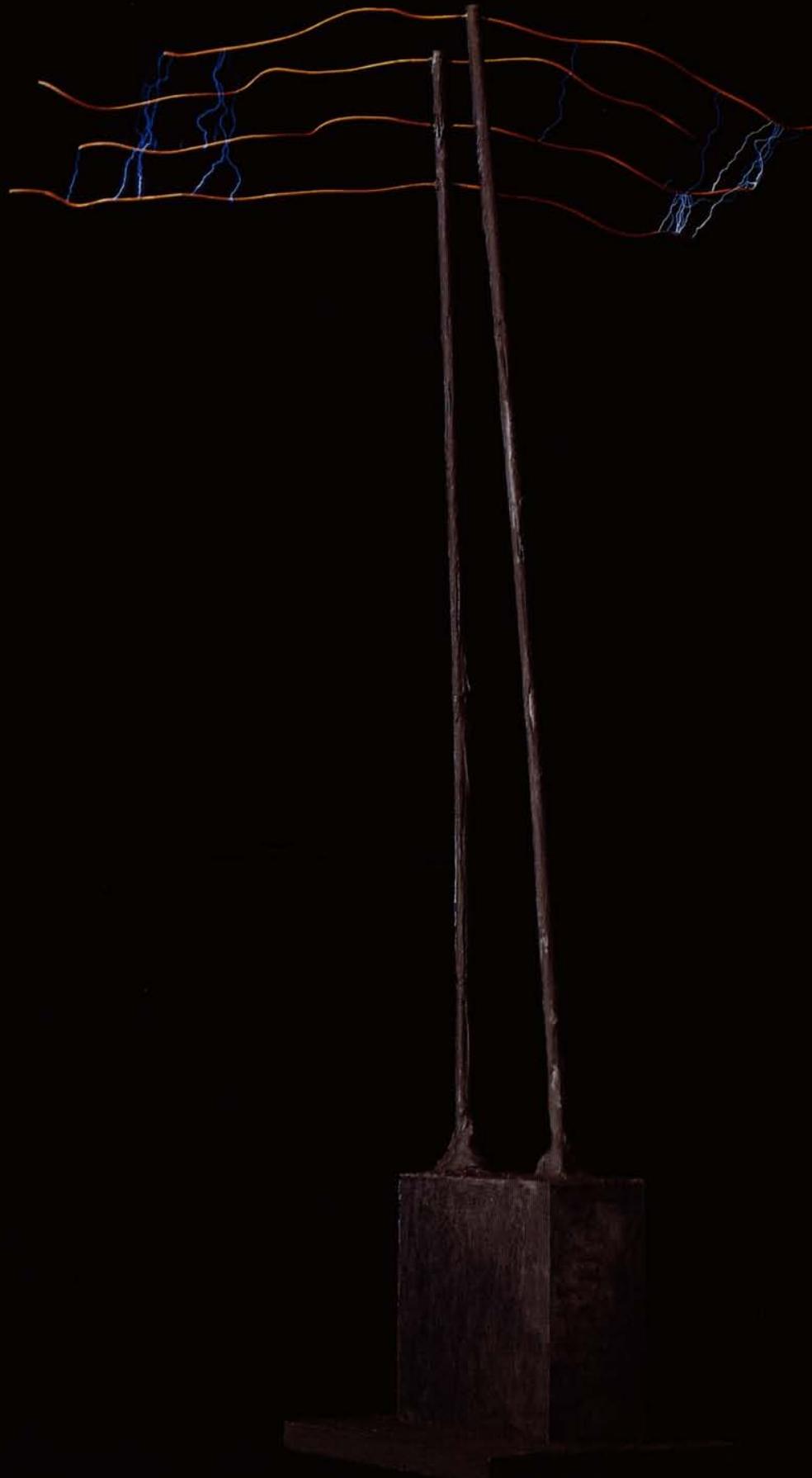
Ρήγμα-Κεραυνοβόληση. Ενεργός συμμετοχή του θεατή που προσελκύει τον κεραυνό στο περασμά του, 1995.
Crack - Thunderstriking. Active participation of the viewer whose passage attracts the lightning.

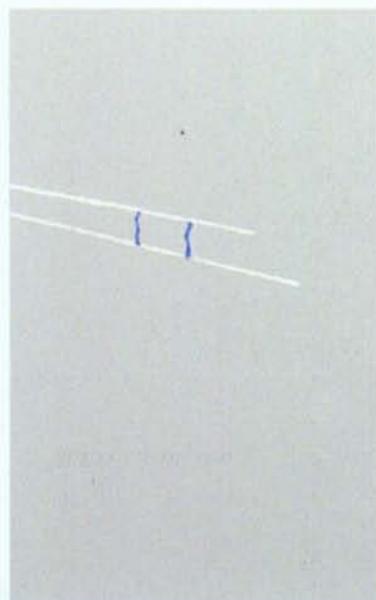
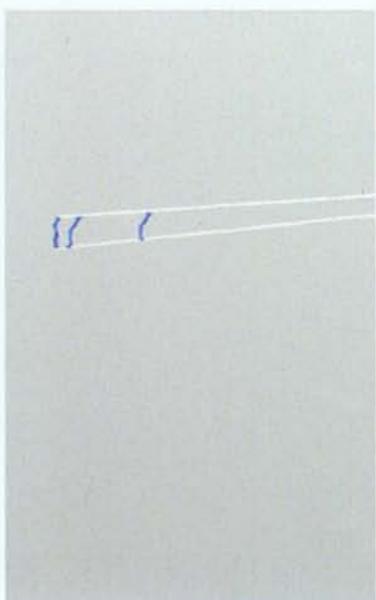

Ηλεκτρισμένο νερό. Ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, νερό, κοίλος καθρέφτης, αγώγιμα ρινίσματα πάνω σε ξύλο, 35x105,5 φ εκ.
Electrified water. Electronic lightning, air, water, concave mirror, conductible fragments on wood.

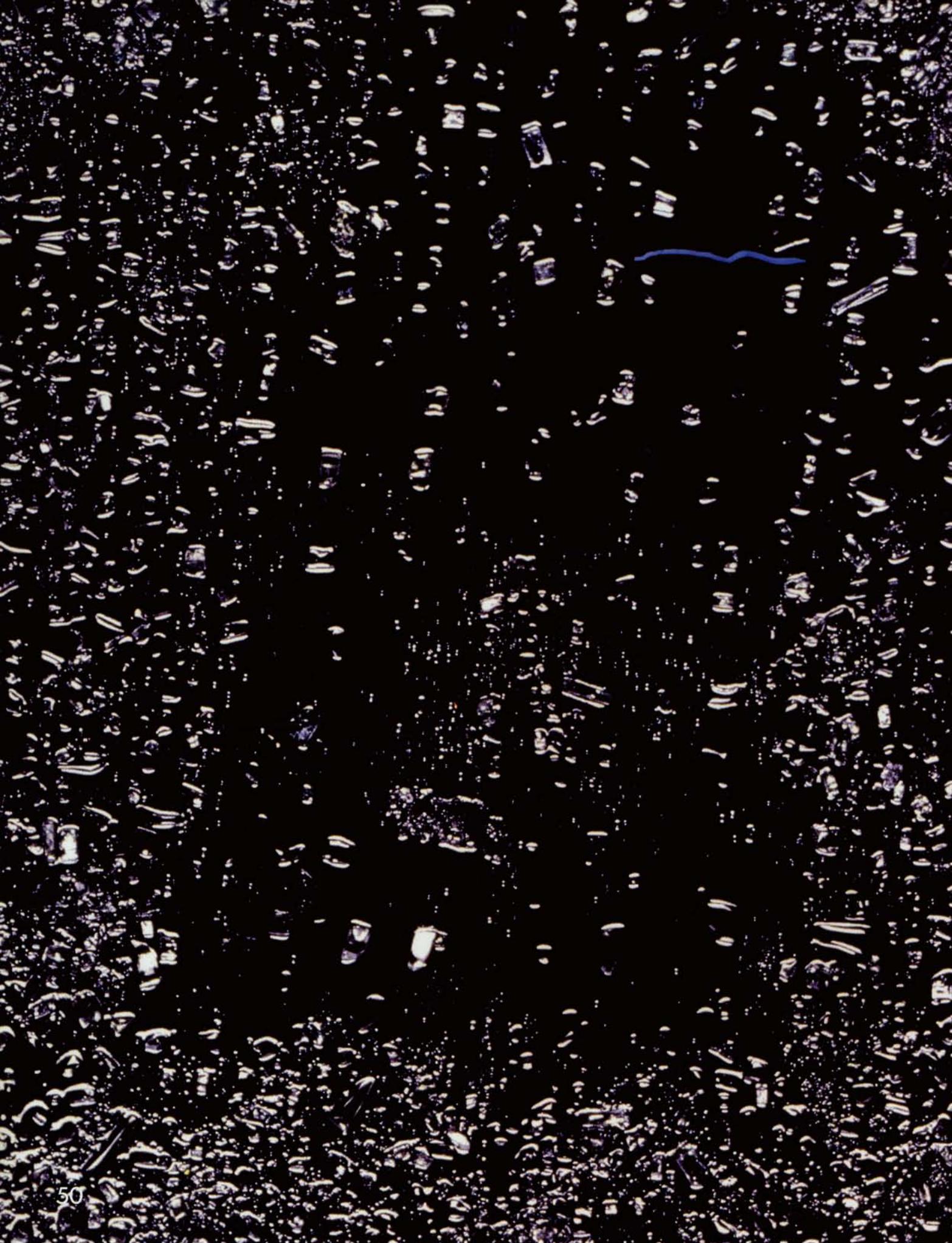

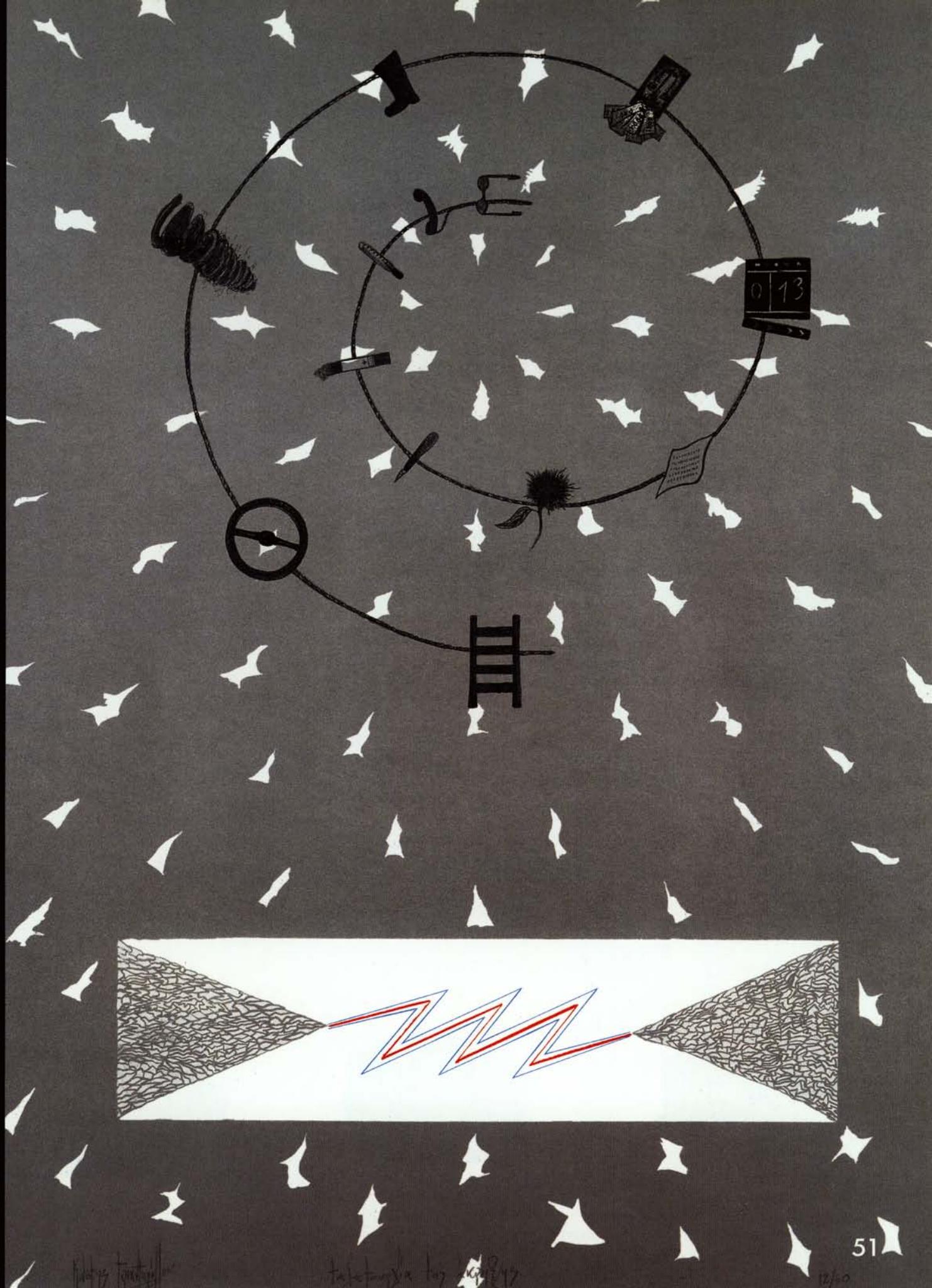

3=1 ή Εναέρια χορογραφία, 1991,
3=1 or Ethereal choreography. 1x0,65x0,35 m.

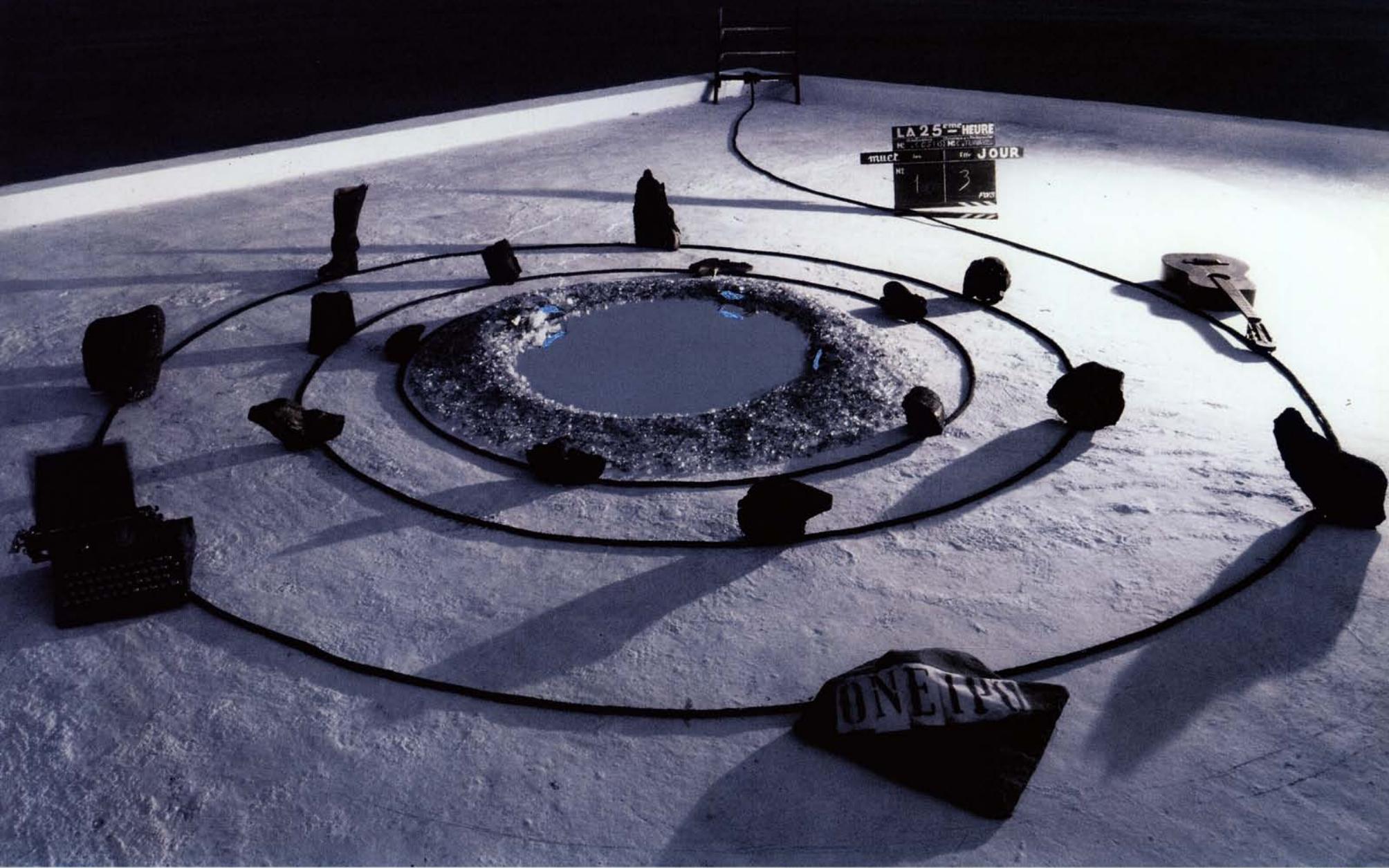
Σημεία λάμψεων 1995-6.
5x4x0,6 m • Flash points, La Villette Museum, Paris.

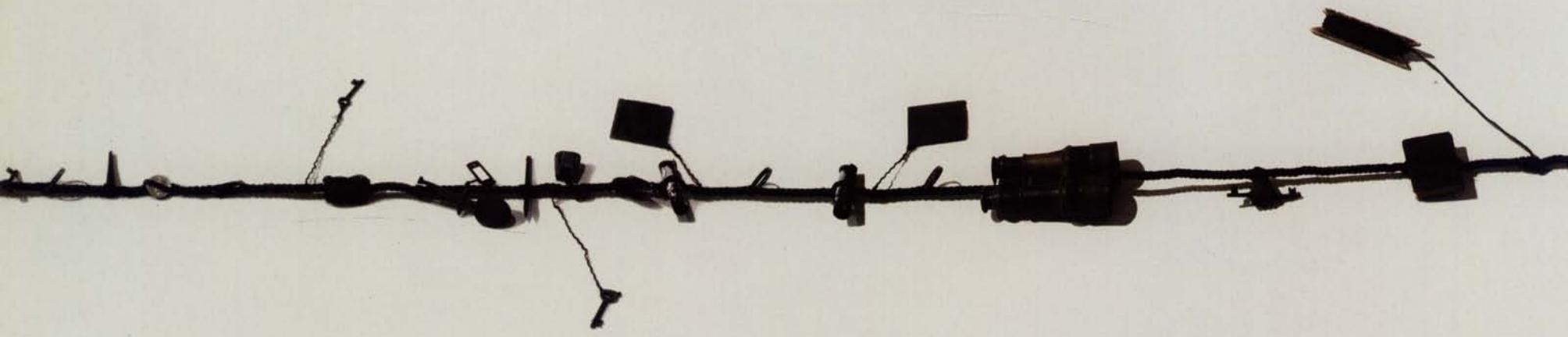

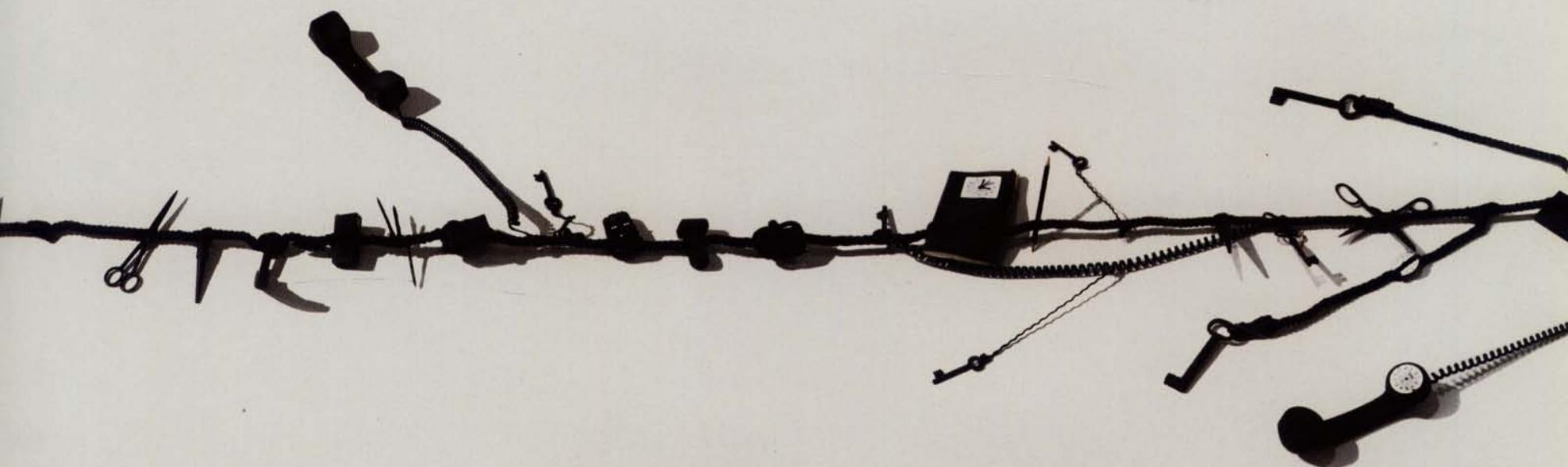
Η χώρα του κανενός: Τελετουργία της έκρηξης, Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων, 1990 • No Man's Land: Ritual of explosion, Center of Arts of the Municipality of Athens.

Τρίτο απόσπασμα από την χώρα του κανενός: τελετουργία των κεραυνών, 1991 • Third project from the series "No Man's Land": Ritual of lightnings.

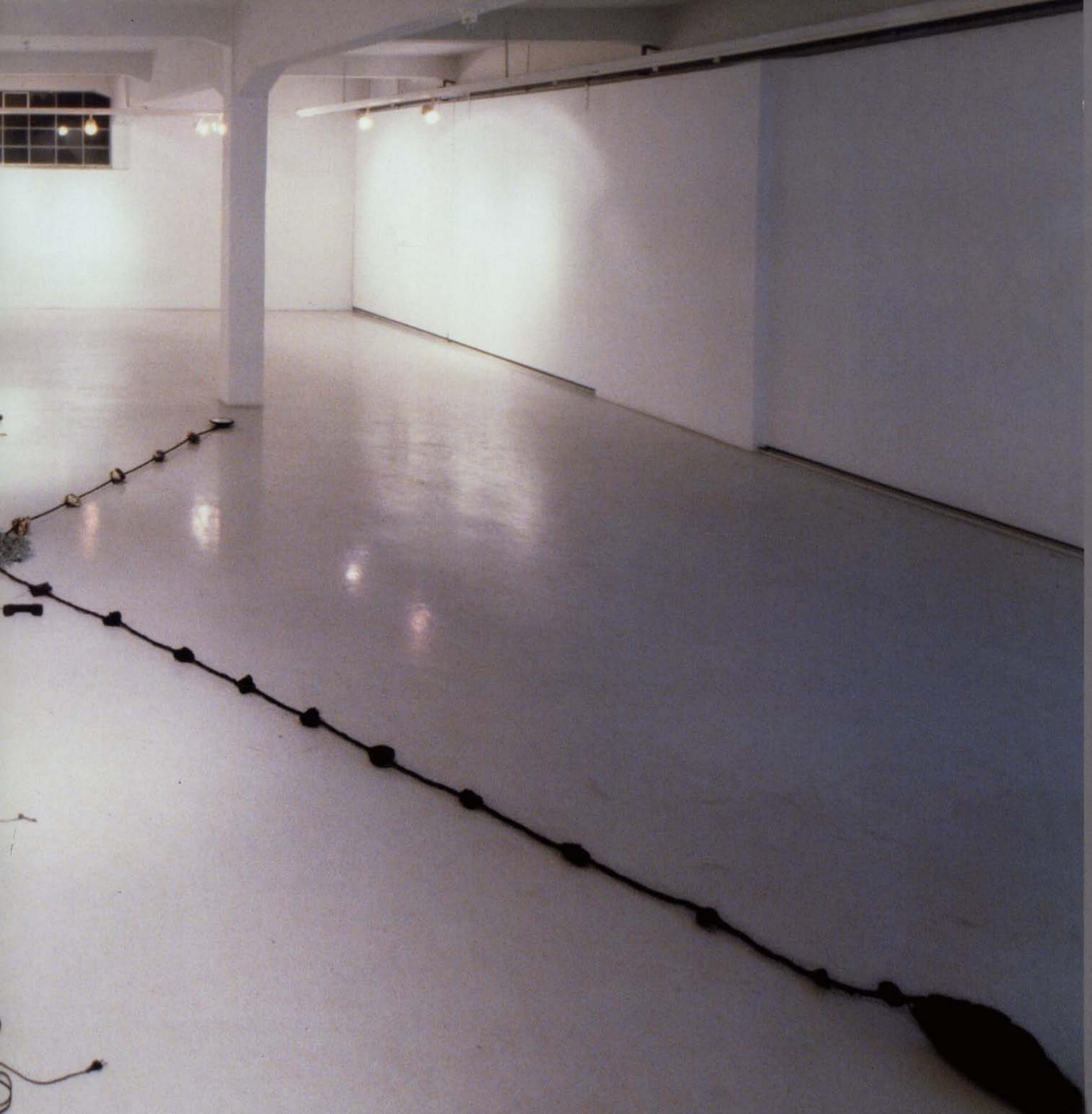
Λεπτομέρεια από το Πέμπτο απόσπασμα από την χώρα του κανενός: Σχόλιο για το Εικοστό αιώνα.

Detail from the 5th project of the series "No Man's Land": Commentary on the twentieth century.

Πέμπτο απόσπασμα από την χώρα του κανενός: Σχόλιο για το Εικοστό αιώνα.

The 5th project of the series "No Man's Land": Commentary on the twentieth century, ArtForum Gallery, Thessaloniki, 2000.

C O S T I S (Triandaphyllou)

Born on February 8, 1950 in Athens, Greece

University Studies

- 1968-1972: University of Athens, Department of Economics and Political Science.
1972-1976: University of Paris VIII, Licence and Maitrise in Cinematography and Visual Arts. Licence of Philosophie. Terminated his studies at the level of Doctorat d'etat under J.F. Lyotard.

Academic Employment

- 1974: Educational adviser to a seminar on the image and the cinema.
1974 - 1976: Honorary Assistant Professor at the University of Paris VIII, UER in Philosophy and Psychoanalysis.

International Forums

- 1987: Seminar on the subject "What makes the Vienna of 1900 a cultural capital?" Schloss Leopoldskron, Salzburg, Austria. Grant from the A.S. Onassis Foundation.
1988: 5 eme Rencone Internationale " La poesie visuelle a travers le monde ", Festival de Tarascon France
1989: 2nd International Fine Arts Forum, European Cultural Centre of Delphi.
1990: IGBK Symposium " Artist and Europe ", Kiel . Germany .
1996: "Art and Science". Contemporary Art Museum, Goulandri Foundation, Andros, Greece.
2000: "Energia in ergo", National Technical University of Athens. (catalogue)

Cinema

Directed feature-length film "Saga of a City", which was shown at the Cinema Racine in Paris, during the experimental film festival of the Paris film coop.

Books

- «Fragments 1967-1973», February 1974, Athens. Poetry, p. 64;
«Dreamdrome», October 1977. Kastaniotis Editions., Athens. Drawings, p. 96;

Periodicals

Editor in Chief of «Lotus», 1968-1972, 10 issues, Athens; and of «Praxis», 1972, Athens.

Selection of one-man shows

- 2000: «Energia in ergo», National Technical University of Athens , Greece .
1996: «Energia in ergo», Galerie Thema, Athens, Greece.(catalogue)
1995: «Electric Field», Maison de la Culture de Loire-Atlantique, as part of the events of the Science Festival, Nantes, France.
«Electric Field», Macedonian Museum of Contemporary Art , Salonica, Greece. (catalogue)
«Electric Field», Electropolis, Musee de l'Energie Electrique, Mulhouse, France.
«Electric Field», Espace Electra, Paris, France. (catalogue)
1992: «Foudre, Kεραυός, Lightning», Galerie J. et J. Donguy, Paris, France. (catalogue)
«Foudre , Bliksem, Lightning», Galerie Xplus, Brussels, Belgium
1991: «Kεραύός, Lightning», Skironio Museum, as part of the events of the 8th International Sculpture Biennale, Megara, Attica, Greece. (catalogue)
1990: «Black and White 1969-1979», Institut Francais d'Athenes, Athens, Greece. (catalogue)
1989: «Eclats de transperence et eclair», Ekphrasi Gallery, Glyfada, Greece.
«Labyrinth or the Empty Monument», Institut Francais d'Athenes, Bicentennial of the French Revolution, Athens, Greece. (catalogue)
Municipal Gallery of Nauplion, Nauplion, Greece.
«Wings of Daedalus», Oopsis Gallery, Mykonos, Greece.

- 1988: «Liquidite solide», Galerie Xplus, Brussels, Belgium. (catalogue)
1986: «Mediassemblage», Palazzo de Cardona, Todi, Italy. (catalogue)
1984: «Mediassemblage»,Gallery F, Athens, Greece.
«Mediassemblage»,Institut Francais d'Athenes, Athens, Greece. (catalogue)
1976: «Dreamdrome», Polyplano Gallery, Athens, Greece.

Group exhibitions

Has participated in more than 100 international group shows.

Performances (selection)

- 1992: «Action Eclat-Eclair», Poetic dialogue with three electronic thunderbolts. Etablissements Phonographiques de l'Est, Paris, France.
1991: «Energy performance». Nine electronic thunderbolts and a guitarist. Music by Dimitris Zafirellis for guitar synthesizer in the open-air amphitheater at the Skironio Museum, Megara, Attica, Greece.
1976: " Demolisher ". Poetry performance accompanied by musical ensemble. Political Coffee House , Athens , Greece .
1975: «KRAK», Poetry performance accompanied by musical ensemble. Yannis Stathis Gallery, Athens, Greece

Works by Costis are found in museums and private collections in Greece, France, Belgium, Germany, etc., including:

Fondation Electricite, Paris • Espace Electra, Paris • Electropolis, Mulhouse, France • Bremish Autothek, Bremen, Germany • Kanagawa Prefecture Gallery, Yokohama, Japan • Gyor Museum, "Oxygen" Foundation, Hungary • Museum of International Contemporary Graphic Arts, Fredrikstad, Norway • Musee du Petit Format, Couvin, Belgium • Nicosia Historical Museum, Cyprus • Baaz Art Foundation, Romania • Skironio Museum, Athens • MMCA,Salonika,Greece • Municipal Gallery, Athens • Cycladic Gallery, Greece • Lippens Collection, France • Kopelouzos Collection, Greece • etc.

Catalogues of One-Man show Exhibitions

- 2000: "Energia in ergo ", National Technical University of Athens, Greece .
1996: "Energia in ergo ", Thema Gallery , Athens , Greece .
1995: «Champ Electrique », Macedonian Museum of Contemporary Art. With a grant from D.E.H. (Hellenic Public Electric Company) and Foundation E.D.F., Salonica, Greece. 1995. (ISBN 960-85328-2-5)
«Costis l' espace electrique», Espace Electra. With a grant from Fondation E.D.F., Paris, France 1995. (ISBN 2-909484-05-X)
1992: «Costis», Galerie J & J. Donguy, Paris, France 1992
8th International Sculpture Biennale, Skironio Museum, 1991-1992, Athens, Greece 1992. (ISBN 960-7645-00-6)
1990: «Costis Noir et Blanc 1969-1979» Institut Francais d'Athenes, Athens, Greece
1988: «Costis», Artbook 5, Athens, Greece
1984: «Mediassemblage», by L. Christakis, E.M.A.E. Editions, Athens, Greece

Internet Archive: <http://www.artopos.org/artists/costis>

Internet Project: <http://www.costis.org>

Costis lives and works in Athens and Paris.

23,Rodou Str. / GR. 10446-Athens 35,rue des Archives / F. 75004 - Paris

Tel :0030 97 224444 Fax : 0030 1 8621985 E mail : c@costis.org

Κ Ω Σ Τ Η Σ (Τριανταφύλλου)

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1950

Πανεπιστημιακές Σπουδές

- 1968-1972: Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα: Οικονομικές και Πολιτικές Επιστήμες.
- 1972-1976: Πανεπιστήμιο Παρίσι VIII, Licence Philosofias και Licence και Maitrise Κινηματογράφου και Οπτικοακουστικών Μέσων, του Τμήματος Κινηματογράφου και Καλών Τεχνών. Διακόπτει τις σπουδές του στο επίπεδο του Doctorat d' Etat με τον Jean-Francois Lyotard.

Πανεπιστημιακή εργασία

- 1974: Σύμβουλος εκπαίδευσης σε σεμινάριο για τη σύνθεση / ανάλυση εικόνων και για τον κινηματογράφο.
- 1974-1976: Επίμισης Ενεταλμένος Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Παρίσι VIII. Τμήμα Φιλοσοφίας-Ψυχανάλυσης, υπό τη διεύθυνση του καθηγητού F. Chatelet.

Διεθνείς Συναντήσεις

- 1987: Σεμινάριο με θέμα «Τι κάνει τη Βιέννη του 1900 πολιτιστική πρωτεύουσα?», Schloss Leopoldskron, Salzburg, Αυστρία. Υποτροφία Ιδρύματος A. S. Ωνάση.
- 1988: 5η Διεθνής Συνάντηση, "La Poesie visuelle à travers le monde", Festival de Tarascon, France .
- 1989: Διεθνές Συμπόσιο Γλυπτικής "Σκιρώνειο Μουσείο", Αθήνα, Απρ.-Μάιος. • B' Συνέδριο για τις Εικαστικές Τέχνες, Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών, Δελφοί, Αύγ.
- 1990: IGBK Symposium "Artists and Europe", Kiel, Γερμανία.
- 1996: «Τέχνη και Επιστήμη» Μουσείο σύγχρονης τέχνης, Ίδρυμα B. & E. Γουλανδρή, Ανδρος.
- 2000: "Ενέργεια εν έργῳ", Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Πολυτεχνειούπολη, Αθήνα

Κινηματογράφος

Σκηνοθέτης του μεγάλου μήκους κινηματογραφικού έργου «Saga of a city». Η ταινία προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Πειραματικού Κινηματογράφου στο cinema Racine στο Παρίσι.

Βιβλία

- «Αποσπάσματα 1967-1973», Φεβρουάριος 1974, Αθήνα, Ποίηση, σελίδες 64. •
«Ονειροδρόμιο», Οκτώβριος 1977, εκδόσεις Θ.Καστανιώτη, Αθήνα, Σχέδια, σελίδες 96.

Περιοδικά

Εκδότης και Διευθυντής των: «Λωτός», 1968-1972, τεύχος 10, Αθήνα και «Πράξις», 1972, Αθήνα.

Ατομικές εκθέσεις, επιλογή

- 2000: «Ενέργεια εν έργῳ», Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Αθήνα (κατάλογος) •
1996: «Ενέργεια εν έργῳ», Αιθουσα Τέχνης Θέμα, Αθήνα. (κατάλογος) •
1995: «Espace Electrique», Maison de la Culture de Loire-Atlantique, στα πλαίσια της Γιορτής των Επιστημών, Νάντη, F. • «Ηλεκτρικό πεδίο», Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη. (κατάλογος) • «Espace Electrique», Electropolis, Musée de l' Energie electrique, Μυλούζη, F. • «Espace Electrique», Espace Electra, Παρίσι, F. (κατάλογος)
1992: «Foudre, Κεραυνός, Lightning», Galerie J et J. Donguy, Παρίσι, F. (κατάλογος). • «Foudre , Bliksem, Lightning», Galerie Xplus, Bruxelles, B.
1991: «Κεραυνός, Lightning», Σκιρώνειο Μουσείο, στα πλαίσια της 8ης Διεθνούς Μπιενάλε Γλυπτικής, Μέγαρα, Αττικής, (κατάλογος).
1990: «Μαύρο και Άσπρο 1969-1979», Γαλλικό Ινστιτούτο Αθήνας. (κατάλογος). • «Διαφάνεια και κεραυνός», Galerie Ékfrasi, Γλυφάδα.
1989: «Λαβύρινθος ή το κενό μνημείο», Γαλλικό Ινστιτούτο Αθήνας, για τα 200 χρόνια της Γαλλικής Επανάστασης, Αθήνα (κατάλογος). • «Λαβύρινθος ή το κενό μνημείο» Πινακοθήκη του Δήμου Ναυπλίου • «Φτερά του Δαιδαλού», Galerie Όψις, Μύκονος.
1988 : «Ρευστότητα στερεοποιημένη», Galerie Xplus Βρυξέλλες, B.(κατάλογος)
1986: «Mediassemblage», Palazzo de Cardona, Todi, I.(κατάλογος).
1984: «Mediassemblage», Galerie F, Αθήνα και Γαλλικό Ινστιτούτο Αθήνας, (κατάλογος).
1976: «Ονειροδρόμιο», Galerie Πολύπλανο, Αθήνα.

Ομαδικές εκθέσεις, επιλογή

- 2000 : " Σχόλιο γιά τον εικοστό αιώνα ", Artforum Gallery, Θεσσαλονίκη •
" Ρήξεις Συγκλίσεις ", Δημοτική Πινακοθήκη, Τρίκαλα
Art Athina, Artforum Gallery, Αθήνα • " Millenium Midnight Project ", Web project, CICV creation artistique Bure Soh.
«Νέα αποκτήματα », Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη.
• "Είμαστε αλλού και πάμε αλλού ", Αισχύλεια , Ελευσίνα. • «Ομήρεια», Ioç. •
«Ουκ εν τω πολλώ το ευ», Γκαλερί Χάριτος, Αθήνα. • " VI Biennale International Fractarte 98 ", Μεζικό. • " 9η Biennale du petit format", Couvin, Βέλγιο. •
" Red ", Palazzo Robellini,Città di Acqui Terme, Ιταλία.
« Καταμεσής στο πουθενά, το απροσδόκιτο της επικοινωνίας », Αιθουσα Τέχνης Θέμα ,Αθήνα. • «Κέλυφος », Κέντρο Τεχνών Πάρκου Ελευθερίας Αθήνα . • «Αφιέρωμα στον Π.Πανταζή», Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο , Θεσσαλονίκη . • «Ιστορίες Αέναων Άλλαγών » Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών . • «42ème Salon de Montrouge », France. • «6000 χρόνια παράδοση του Ελληνικού Κοσμήματος», Βίλλα Μπιάνκα,Θεσσαλονίκη .
«Πολύτροπα », Κέντρο Σύγχρονης Δημιουργίας Ρεθύμνης, Κρήτη . •
Μπιενάλε Γλυπτικής , Σκιρώνειο Κέντρο, Αθήνα . • «Αφιέρωμα στον Π. Πανταζή », Πινακοθήκη Ε. Αβέρωφ, Μέτσοβο . • 10η διεθνής Μπιενάλε Χαρακτικής της Σεούλ , Κορέα .
«Configura 2» Ερφούρη, Γερμανία . • «The Artistamp Collection», Galery Begijnenhofcentrum voor Kunsten, Hasselt, B. • «Αιώνια παις εσύ παιίων, πεσσεύων παιδός η Βασιλίη», Δημοτική Πινακοθήκη : Αθήνα, Βόλος, Πάτρα . Ίδρυμα Π. Μ. Νομικού , Σαντορίνη. Πινακοθήκη Ρόδου, Πινακοθήκη Λάρνακας, Κύπρος.
• «Polytropes», Chateau de Cadillac, Μπορντώ, F.
«Σύλλογη Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης», Πινακοθήκη Κυκλαδών, Σύρος.
• «Ελληνική Ζωγραφική, Χαρακτική, Γλυπτική», Δήμος Αθηναίων, Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα Μερκούρη και Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων. • «100 x 100 εκ.», Αιθουσα Τέχνης Θέμα, Αθήνα. • «Medium 3», Trench Art Festival, Τρανσούλβανία, Ρουμανία. • «Αιτένανα», Δημοτική Πινακοθήκη,Αθήνα. • Πάνω σε μια πρόταση του Jean Dupuy στην Galerie Donguy, Παρίσι. • "Ο Αρχαίος Μύθος στην σύγχρονη Ελληνική Τέχνη ", Αιθ. Τέχνης Ιωαννάτου ,Αθήνα. • 9η διεθνής Μπιενάλε Χαρακτικής της Σεούλ , Κορέα.
«Sound», Museion, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Μπολτζάνο, I. •
«2η Διεθνής Μπιενάλε» Μουσείο Xantis Janos, Gyor, Ουγγαρία. •
«Η Ευρωμετρική» Ευγενίδειο Ίδρυμα, Αθήνα. • 3ο Minos Beach Συμπόσιο Τέχνης «Η τέχνη στην πολιτική», Ίδρυμα Μαριδάκη, Κρήτη • «Building Plans & Schemes» Πολιτιστικό Κέντρο, Orde van Architecten, Heusden Zolder, Βέλγιο. • «In Progress» το 1993 Stadtische Galerie, Βρέμη, Γερμανία , το 1992 Centrum Beeldende Kunst , Groningen , Ολλανδία , το 1991 Intermedia Galerie , Mannheim, Γερμανία , το 1990 IGBK Συμπόσιο " Καλλιτέχνες και Ευρώπη ", Kiel , Kunsthalle, Βόρεια Γερμανία. • «Αχέτας Χώρος : Πολύτεχνες Ηχομορφές» ΚΣΥΜΕ, Αιώνιη, Γλυφάδα.
«Message Earth», Centro Ponte delle Gabelle, Μιλάνο, Ιταλία , το 1990 Galerie Friedemann, Gütersloh. • «Fiac», Galerie 1900-2000, Παρίσι F. •
«Για έναν οριομό της σύγχρονης Τέχνης» Σκιρώνειο Μουσείο, Κηφισιά.
«Petit format de papier», Musee du Petit format, Cul-des-Sarts, Couvin, Βέλγιο • «Mare Nostrum» Διεθνής Έκθεση οπτικής ποίησης Πάτρα. •
«Σύλλογη B. Δράκου» PDR Studios, Αθήνα. • «Σύγχρονη Ελληνική Γλυπτική» Maison de l' Architecture, Παρίσι, Γαλλία • Galerie Augen-Blick, Λειψία, Γερμανία. • «Medium 2», Υπουργείο Πολιτισμού της Ρουμανίας, Soros Foundation, Ρουμανία. • «Mail Art Manual» Cultuur Centrum, Heusden-Zolder, Βέλγιο. • «Ολυμπία '91», Έκθεση Γλυπτικής, Δήμος Αρχαίας Ολυμπίας, Ολυμπία.

1990: «7 ème Biennale d'Art graphique de Seoul», Σεούλ, Κορέα. • «16η Διεθνής Έκθεση», Kanagawa Prefectural Gallery, Ιαπωνία. • «Η χώρα του κανενός», Κέντρο Τεχνών Πάρκου Ελευθερίας, Δήμος Αθηναίων, Αθήνα. • «The International Shadows Project», Woodland «Pattern Gallery», Milwaukee, Winsconsin, Αμερική. • Galerie 3, Αθήνα. • «5η Διεθνής Τριεννάλη», District Museum, Radom, Πολωνία. 1989: «Το τραπέζι», 1989: Δημοτική Πινακοθήκη Δήμου Πάτρας και 1988: Δημοτική Πινακοθήκη Δήμου Αθηνας. • «Διεθνής Μπιεννάλε Νέας Ζωγραφικής», Palais des Festivals, Κάννες, Γαλλία και Μουσείο της Gerone, Κόστα Μηράβα, Ισπανία. • «4η Διεθνής Μπιεννάλε» Taipei Fine Arts Museum, Κίνα. • «Galerie Ompis», Μύκονος. • VII Διεθνής Μπιεννάλε Γλυπτικής, «Το πνεύμα και το σώμα. Γλυπτική και Χρώμα», Σκιρώνειο Μουσείο, Αθήνα. • «Δεύτερη έκθεση Γλυπτικής του Δήμου Ναυπλίου», Ναύπλιο. 1988: Διεθνής Έκθεση της Galerie d'art de San Diego State University, CA. U.S.A. • «Cittadellarte», Μουσείο της Μπαστιά, στα πλαίσια «La rive vers l'Art», Palais des gouverneurs genois, Κοραική, Γαλλία. • «Η οπική ποίηση ανά τον κόσμο», 5η Διεθνής Συνάντηση Σύγχρονης Ποίησης, Φεστιβάλ της Tarascon, Γαλλία. • «Art of Today», Διεθνής Έκθεση, Budapest Gallery, Βουδαπέστη, Ουγγαρία. • Galerie 3, Αθήνα. • «Norwegian International Print Biennale», Galerie Gamblebyen, Νορβηγία. • «Έρως», Διεθνής Έκθεση Οπικής Ποίησης, Κέντρο Τεχνών του Δήμου Αθηναίων και 1987: 2ο Διεθνές Φεστιβάλ της Πάτρας, Δήμος Πατραίων, Πάτρα. 1987: «Ο Οδυσσέας Σήμερα», Galerie 3, Αθήνα. • «Πόρτα Αμμοχώστου», Λευκωσία, Κύπρος. • 2η Διεθνής Μπιεννάλε, Πανεπιστήμιο της Vera Cruz, Μεξικό. • «Παρουσίαση της σύγχρονης προσωπογραφίας», 4η Διεθνής Τριεννάλη, District Museum, Radom, Πολωνία. • «Petit format de papier» 4η Διεθνής Έκθεση, Cul-des-sarts, Couvin, Βέλγιο. • «Art of Today II», Διεθνής Έκθεση Βουδαπέστη 1987, Budapest Gallery. • «Exposition d'art postal», chateau de la Gurnerie, Saint-Herblain, Γαλλία. • «Centenaire Kobaci», Βουδαπέστη, Ουγγαρία. • «Έκθεση αφιερωμένη στον Dürer», Wroclaw, Πολωνία. • «Διεθνής Έκθεση αφιερωμένη στο Ευρωπαϊκό έτος για το Περιβάλλον», C.E.I. Ρώμη, Ιταλία. 1986: «Arts of Today» FMK Gallery, Βουδαπέστη, Ουγγαρία. • «Ailleurs», Galerie Xplus και Ιταλικό Ινστιτούτο Βρυξελλών, Βρυξέλλες, Βέλγιο. • «Amore et pace», Ακριέρωμα στη Φλωρεντία πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης 1986, Chiostro de S. Spirito, Φλωρεντία, Ιταλία. • «Creation de meubles et objets d'artistes», Galerie Xplus, Βρυξέλλες, Βέλγιο. • «3η Διεθνής Έκθεση Τέχνης», Todi, Ιταλία. • «Πρώτη Διεθνής Έκθεση Τέχνης», Del Bello Gallery, Τορόντο, Καναδάς. • «Le vouloir», Galerie Xplus, Βρυξέλλες, Βέλγιο. 1985: «Παράλλαξης 85», Galerie Εξώστης, Θεσσαλονίκη. • Έκθεση του περιοδικού Εικαστικά, στα πλαίσια της Αθήνας Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης, Galerie F., Αθήνα. 1984: «Αθήνα 1984», στα πλαίσια του συνεδρίου της A.I.C.A., Galerie F., Αθήνα. • «Art Fair 84», Ξενοδοχείο Intercontinental, Αθήνα. • «Φωτοδρώμενα», Αρκαδικό Φεστιβάλ.

Δρώμενα

1992: Action Eclat-Eclair, Ποιητικός διάλογος με τρεις πλεκτρονικούς κεραυνούς. Etablissements Phonographiques de l'Est, Παρίσι, Γαλλία. 1991: Energy performance. Εννέα πλεκτρονικούς κεραυνού και ένας κιθαριστής. Μουσική του Δημήτρη Ζαφειρέλλη για κιθάρα συνθεσάιερ στο ανοιχτό αμφιθέατρο του Σκιρώνειο Μουσείου. Μέγαρα, Αττικής. 1976: Κατεδαφιστής, Ποιητικό δρώμενο με ορχήστρα, Πολιτικό καφενείο, Πλάκα, Αθήνα. 1975: Krak, Ποιητικό δρώμενο με ορχήστρα, Αίθουσα Τέχνης Γιάννη Σταθά, Αθήνα.

Έργα του βρίσκονται σε Μουσεία και Ιδιωτικές Συλλογές στην Ελλάδα, στη Γαλλία, στο Βέλγιο, στη Γερμανία και αλλού, όπως: Ίδρυμα της Γαλλικής Εταιρείας Ηλεκτρισμού, Παρίσι, Γαλλία • Espace Electra, Παρίσι, Γαλλία • Electropolis, Μυλούζη, Γαλλία • Bremish, Autothek, Βρέμη, Γερμανία • Kanagawa Prefectural Gallery, Yokohama, Ιαπωνία • Gyor Museum, Ίδρυμα "Oxygen", Ουγγαρία • Musee International Contemporain d'Art Graphique, Fredrikstad, Νορβηγία • Musee du Petit Format, Couvin, Βέλγιο • Ιστορικό Μουσείο της Λευκωσίας, Κύπρος • Baasz Art Foundation, Ρουμανία • Σκιρώνειο Μουσείο, Αθήνα • Δημοτική Πινακοθήκη Αθηνών • Πινακοθήκη των Κυκλαδών • Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης • Συλλογή F. Lippens, Γαλλία • Συλλογή Δ. Κοπελούζου, Αθήνα • Συλλογή Ρήγα, Αθήνα • Συλλογή Λ. Μπέλτσιου, Τρίκαλα • κ.ά.

Βιβλιογραφία επιλογή

"Λόγος και οιωπή", Λ. Κοκκίνη, έκδοση ΕΜΠ, 2000. • "Η χαρτογράφηση του άγνωστου X", Α. Χατζηγιαννάκη, έκδοση ΕΜΠ, 2000. • "Κωστής Τριανταφύλλου : Ο κανόνας του κεραυνού", Μ. Παπαδοπούλου, έκδοση ΕΜΠ, 2000. • "Ιστορία της Τέχνης στην Ελλάδα", Μ. Παπανικολάου, έκδοση Αδάμ, Αθήνα, 1999. • "Costis", Andreas Prieber, K.G. Saur Verlag, Allg. Künstlerlexikon, Λειψία, Γερμανία • "Μ.Μ.Σ.Τ η μόνιμη συλλογή", Κωστής

Τριανταφύλλου από την K. Σύρογλου, Θεσ/νίκη, 1999 • "Ενέργεια εν έργω", Α. Χατζηγιαννάκη, έκδοση Θέμα, 1996. • "Ενεργειακός λόγος ή γραφή των κεραυνών", Ξανθίππη Σκαρπιά-Χόσιπελ και "Φευγαλέες υπάρχεις ενεργειακής γλυπτικής", Μπία Παπαδοπούλου, έκδοση M.M.S.T., Θεσσαλονίκη, 1995. • "Το πλεκτρικό πεδίο και το μουσικό του", Pierre Restany, Έκδοση Espace Electra, Παρίσι 1995. • "Ορόσημο", από τον Δ. Κορομπλά, Ίδρυμα Μαμιδάκη, Artbook 12, 1993, Αθήνα. • "Μουσεία και Πινακοθήκες της Ελλάδος και της Κύπρου", Υπουργείο Πολιτισμού, Αθήνα 1993. • "Το πλεκτρικό μπ-είναι", Pierre Restany, έκδοση Galerie J. et J. Donguy, Παρίσι 1992. • "Μαύρο και Άσπρο", Κατερίνα Κοκκινά και Μπία Παπαδοπούλου, Αθήνα 1990 Έκδοση Γαλλικού Ινστιτούτου Αθήνας. • "3=1 ή το κενό μνημείο" από την Μπία Παπαδοπούλου. "Μπιεννάλε νέας ζωγραφικής", Έκδοση Palais des Festivals, Κάννες και Μουσείο της Gerone, Κόστα Μηράβα 1989. • "Costis", Pierre Restany και Μπία Παπαδοπούλου, Αθήνα 1988, Έκδοση Artbook. • "Ailleurs", από τον G. Serafini, Έκδοση Galerie Xplus, Απρίλιος 1986, Βρυξέλλες, B. • "Mediassemblages" από τον L.C. Breunig, IX Διεθνής Έκθεση Τέχνης, Todi Έκδοση Citta di Todi, Αύγουστος 1986, I. • "Mediassemblage" από τον Λ. Χριστάκη, Αθήνα 1984, Έκδοση E.M.A.E.

Περιοδικά, Εφημερίδες, Τηλεόραση επιλογή

"Cahiers art et science", αριθ. τεύχους 3, από τον Π. Ρεστανύ, Πανεπιστήμιο Μπορντώ 1, Γαλλία. • "Ενέργεια εν έργω" από την M. Μαραγκού (18-2-96, στήλη Εικαστικά ,Κυρ. Ελευθεροτυπία). • "Εικαστική έκδοση στον κυβερνοχώρο", από την Σ.Βροντή (27-3-96, Καθημερινή). • "Τα ελληνικά εικαστικά στο Internet", από την I.Δρακούλακου (17-3-96, Τύπος της Κυριακής). • "Ελληνες στο Internet", από τον X.Καμπουρίδη, (στήλη Εικαστικά, 20-3-96, Τα Νέα). • "Κωστής Τριανταφύλλου : Κεραυνοί εν ενεργείᾳ", από την Ε.Σαββανή (τεύχος 19, Σεπ.-Οκτ. 1995, The Art magazine). • "Γλυπτική του φωτός", από την Μ.Παπανικολάου (22-9-95, Η Καθημερινή Β.Ελλάδος). • "Η τελετουργία του Κεραυνού", από την Αν. Τεντόκαλη (8-9-95, Θεσσαλονίκη). • "Στοχασμός πάνω στη φύση" (13-9-95, Μακεδονία). • "Ενέργεια εν έργω" από την Α.Χατζηγιαννάκη, (www.artopos.org/artists/costis), τεύχος 1ο, Μάρτιος 1996. • "Κεραυνοβόλος Τέχνη", από την Τ. Πολίτη, τεύχος 90, Σεπ. 95, Status • "Οταν η Hi -Tec συναντάει την οπική ποίηση", της Α.Χατζηγιαννάκη (τεύχος 40, καλοκαίρι 1995, Περίπλους). • "Η αναμέτρηση με τους κεραυνούς" από την Αμάντα Μιχαλοπούλου, (Η Καθημερινή, Τετάρτη 18 Ιανουαρίου 1995). • "Ηλεκτρικό Πεδίο" από την Μπία Παπαδοπούλου (Art Magazine, Φεβρουάριος, 1995) • "Κωστής Τριανταφύλλου- Κεραυνοί", από την Α. Κρίτον (Κλικ, Φεβρουάριος, 1995). • "Κεραυνοβολημένη Τέχνη", από τη Μόνικα Τοιλμπέρδη (Men, Φεβρουάριος 1995). • "Κωστής Τριανταφύλλου, Το πλεκτρικό πεδίο", από το Δ. Κορομπλά (SET, Απρίλιος, 1995). • "Κωστής Τριανταφύλλου", από τον Δ. Κορομπλά (ARTI, Μάρτιος 1995) • "Σε πλεκτριαμένη απόσφαιρα", από την K. Τζαβάρα, (Εφίλον, της Ελευθεροτυπίας, 5.03.95). • "Ας κοιτάξουμε τον κεραυνό κατάματα...", από τη Λένα Κοκκίνη (Αυγή, 19.03.95). • "Κεραυνοί και Τέχνη", από την Α. Χατζηγιαννάκη (Τύπος, 19.03.95). • "Costis attire les foudres", par F.M.F. (Le Quotidien de Paris 25.02.95) • "Costis" par A.C.C. (L' Express, 16.02.95, Paris, F) • "Costis" par Ch. G. Expositions en Revue, Φεβρουάριος 1995, Παρίσι, F. • "Les images filantes de Costis", από την Anne Schoepf (La Alsace, 23.06.95, F). • "Electropolis: Les foudres de Costis", par D.W (D.N.A., 1.07.95, F). πΕκπομπή "Metropolis", Τηλεοπτικό Κανάλι "ARTE", από την Brigitte Kleine, 30 Ιουλίου 1995. • Εκπομπή "Le Cercle de minuit", Τηλεοπτικό Κανάλι "France 2", από τη Laure Adler, 1 και 7 Μαρτίου 1995. • Εκπομπή "Aux Arts et Caetera", Τηλεοπτικό Κανάλι "Paris Premiere", από την Elisabeth Kiledjian, 1 Μαρτίου 1995. • Εκπομπή "Journal du Art", Τηλεοπτικό κανάλι "CANAL+", από τον Jean Teulie, 1n Μαρτίου 1995. • Εκπομπή "Matin Bonheur", Τηλεοπτικό Κανάλι "France 2", από τον Eric Portais, 6.02.95. • "Costis: De l' energie pure", από την Annick Bureaud (Kanal Europa, Kunst und Gegenwart, no 3, Καλοκαίρι 1992, Παρίσι, F). • "3o Minos Beach Συμπόσιο Τέχνης" από την Αθηνά Σχινά (ARTI, No 16, 1993). • "Costis, l' eclair" από την Christine County (Nov Art, Παρίσι, No 8, 1992, F.). • "Foudre: ligne unificatrice de notions antithétiques" από την Μπία Παπαδοπούλου (Art Press, Paris, No 170, Ιούνιος 1992, F.). • "Costis" από τον Guy Gilsoul (La Express, No 2121, 28 Φεβρουαρίου 1992, F.). • "Ηχητικά Γλυπτά" από την Αθηνά Σχινά, (D και A, No 3, 1993). • "3 Mür Izseti symposium" από την Geneva Anderson (Balkon, No 2, 1993, Ουγγαρία). • Περιοδικό "DOC(K)S, Ανοιχτή/Καλοκαίρι, 1993 (σειρά 3, No 4/5), Κορσική, F. • "Eclair" από τον Claude Lorent (La nouvelle gazette, 13 Φεβρουαρίου 1992, Βέλγιο). • "Costis, Foudre" από τον Guy Gilsoul (Art Antiques Auctions,

No 32 Μάρτιος 1992, F.). • "Ενεργειακή Γλυπτική" από την Μητία Παπαδοπούλου, (La Mia Casa, Φεβρουάριος 1992). • "Costis" από τον G. Cilsoul (Art Antiques Auctions No 226, Βέλγιο). • "Κωστής Τριανταφύλλου" από την M. Παπαδοπούλου, (Τέχνη/Art No 3, 1990). • "Μαρμάρινο ερωτηματικό της Γης" από τη B. Βασιλοπούλου (Αθηνόραμα, 8.06.89). • "1969-1979 Μαυρόασπρα σχέδια του Κωστή Τριανταφύλλου" από την K. Κοσκινά (Τέχνη/Art, No 1-2, 1990). • "3=1 ή Το κενό μνημείο" από την M. Παπαδοπούλου (Τέχνη/Art No 1, 1989). • "Χαρτογράφων μιας προσωπικότητος" Κωστής Τριανταφύλλου" από τη Λένα Κοκκίνη (Plus, Moins, Zero"No 52, Φεβρουάριος 1989. Βέλγιο). • "Λαβύρινθος και Επανάσταση" από τη Λένα Κοκκίνη (Αυγή, 25.03.89). • "Ο ςωγράφος ποιητής" από τον N. Σταθούλη, (ENA, 15.12.88). • "Το ψεύδομαι αληθινά", από τη Λένα Κοκκίνη (Αυγή, Δεκέμβριος 1988). • "Le Grec Costis", από τον Claude Lorent, ("Art et Culture", Δεκέμβριος 1988, Βέλγιο). • "Οπική Ποίηση" από τη Μαρία Κοτζαμάνη, ("Εικόνες", No 188, 1988). • "Modern Times", από τον M. Santarelli, ("Courier International", 29.08.86). • "Τρεις Δημιουργοί μία έκθεσην" από τη Λίνα Τοϊκούτα ("Εικαστικά", No 54) • "Su Atene capitale e dinforni" από τον G. Serafini ("Terzoocchio" No 37, Δεκέμβριος 1985, Μπολώνια, I.). • "Πολλαπλές χρήσεις της φωτογραφίας από σύγχρονους Έλληνες καλλιτέχνες" από την Μητία Παπαδοπούλου ("Εικαστικά", No 43, Καλοκαίρι 1985). • "Ta Mediassemblages του Κωστή Τριανταφύλλου" ("Αντί", No 259, 1984). • "Mediassemblages του Κωστή Τριανταφύλλου" από τον Δ. Πανταζίδη ("Εικαστικά", No 29, Μάιος 1984). • "Ποιητική εργασία" από τη Βεατρίκη Σπηλιάδη ("Ελευθεροτυπία", Ιούνιος 1984).

Συνεντεύξεις επιλογή

Από την A. Χατζηγιαννάκη (Περίπλους, τεύχος 40, έτος 12ο καλοκαίρι 1995). • Από την Pascale Lismonde (France Culture, εκπομπή "Matinee des autres", 90 λεπτά, Παρίσι 5.04.95, F.). • Από την Christine Pena (Europe 2, Εκπομπή "Sortir", Παρίσι, 21.02.95, F.). • Από τον Thierry Rogelin "Paris Premiere" Εκπομπή, "Paris Premiere Info" 7 και 8.2.95, Παρίσι, F.). • Από την K. Τσεκούρα (Ράδιο 9.84, Αθήνα Φεβρουάριος 1995). • Από τον Μιχαήλ Μήτρα (Ε.Ρ.Τ., Τρίτο Πρόγραμμα, Εκπομπή "Τελετουργία Προετοιμασίας", 60 λεπτά, 29.11.94, Αθήνα). • "Costis" Cinematon από τον G. Courant, No 1597, Παρίσι, F. • Από τον Jean Daive (France Culture, Εκπομπή "Les nuits magnetiques", 24.04.92, 75 λεπτά, Παρίσι, F.). • "Γραμμές των κεραυνών, ποιητική της επικοινωνίας" από τον M. Σαντορινάio ("Τα Νέα της Τέχνης", ελληνική έκδοση, 4.01.92). • Από τον Jean-Pierre Van Tieghem (Εκπομπή "Subjectif", 28 λεπτά, RTBF, 1992, Βέλγιο). • Από την I. Κολοβού ("Η πρώτη", 20.01.90). • "Δημιουργικές εκρήξεις για τη δεκαετία '90", από την Π. Σπίνου, ("Καθημερινή" 3.04.1990). • Από την K. Κοσκινά, (EPT 2, Εκπομπή "Χρώματα" 26.03.89). • Από τη B. Σαριλάκη, (EPT 2, Δελτίο Ειδήσεων 19.00 ώρα, 24.03.89). • Από την A. Σχινά (Α' πρόγραμμα, 10 λεπτά, 10.03.89). • Από τον Jean-Pierre Van Tieghem (R.T.B.F., εκπομπή "Subjectif", 25 λεπτά, 2.12.88, Βέλγιο). • "Καθημερινή Ηλέκτρα" από την K. Σχινά (περιοδικό "Τέταρτο", No 13, 1986). • "Ας μιλήσουμε για τέχνη" από την Nt. Ρογκάν (Α' Πρόγραμμα του ραδιοφώνου, 19.01.85). • "Υπόγεια καλώδια" μια φανταστική συνέντευξη με τον Κωστή Τριανταφύλλου, από την Ιουλία Ραλλίδη (περιοδικό "Ηχος και hi-fi", Ιούλιος 1984).

Κατάλογοι Ατομικών Εκθέσεων

2000 : "ενέργεια εν έργω ", Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο , Αθήνα . ISBN 960-254-553-4 • 1996 : "ενέργεια εν έργω ", Γκαλερί Θέμα, Αθήνα. • 1995: "Costis ", Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Θεσσαλονίκη, 1995. (ISBN 960-85328-2-5). • "Costis l' espace electrique", Espace Electra. Παρίσι, F. 1995. (ISBN 2-909484-05-X). • 1992: "Costis", Galerie J & J. Donguy, Παρίσι, F. • 8η Διεθνής Μπιεννάλε Γλυπτικής του Σκιρώνειου Μουσείου, 1991-1992",Αθήνα. (ISBN 960-7645-00-6). • 1990: "Costis Noir et Blanc 1969-1979" ,Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, Αθήνα. • 1988: "Κωστής Τριανταφύλλου", Εκδοση Artbook 5, Αθήνα. • 1984: "Mediassemblage" από τον Λ. Χριστάκη, Εκδοση E.M.A.E., Αθήνα.

Κατάλογοι Ομαδικών Εκθέσεων επιλογή

2000 : " Σχόλιο γιά τον εικοστό αιώνα ", Artforum Gallery, Θεσσαλονίκη • " Ρήξεις Συγκλίσεις ",Δημοτική Πινακοθήκη, Τρίκαλα • 1998 : «Νέα αποκτήματα », Μακεδονικό Μουσείο Συγχρονής Τέχνης ,Θεσσαλονίκη. • "Είμαστε αλλού και πάμε αλλού ",Αισχύλεια , Ελευσίνα. • «Ομήρεια», Ιος . • " 9η Biennale du petit format",Couvin, Βέλγιο . • 1997: «Κέλυφος », Κέντρο Τεχνών Πάρκου Ελευθερίας Αθήνα . • «Αφιέρωμα στόν Π.Πανταζή »,

Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο , Θεσσαλονίκη . • «Ιστορίες Αέναων Αλλαγών» Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών . • «42ème Salon de Montrouge» , France. • «6000 χρόνια παράδοση του Ελληνικού Κοσμήματος», Βίλλα Μπιάνκα,Θεσσαλονίκη . • 1996: «Πολύτροπα» , Κέντρο Σύγχρονης Δημιουργίας Ρεθύμνης, Κρήτη . • 9η Διεθνής Μπιεννάλε Γλυπτικής , Σκιρώνειο Κέντρο, Αθήνα . • «Αφιέρωμα στον Π. Πανταζή », Πινακοθήκη E. Αθέρωφ, Μέτσοβο . • 10η Διεθνής Μπιεννάλε Χαρακτικής της Σεούλ , Κορέα • 1995 : «Polytropes», Chateau de Cadillac, Μπορντώ, F. • «The Artistamp Collection», Galery Begijnhofcentrum voor Kunsten, Hasselt, B. • "Αιώνια παις εστί παίζων, πεσσεύων παιδός ν θασιλήν". Δήμος Αθηναίων Πνευματικό Κέντρο, Δημοτική Πινακοθήκη, Αθήνα, Ελλάδα, . • Configura 2 , Διάλογος των πολιτισμών, Ερφούρτη, Γερμανία, . • Σκιρώνειο Μουσείο K. Πολυχρονόπουλου, Εκδόσεις La Agrifoglio, Μιλάνο, Ιταλία, . • 1994: "Απέναντι", Δημοτική Πινακοθήκη, Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων, Αθήνα. • "Ο Αρχαίος Ελληνικός μύθος στη σύγχρονη τέχνη". Κέντρο Τέχνης και Πολιτισμού, Σμαράγδα Ιωαννίνων, Αθήνα. • Η Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων. "Ελληνική Ζωγραφική, χαρακτική, Γλυπτική", Δήμος Αθηναίων, Πνευματικό Κέντρο, Αθήνα,. • "Medium 3" Trench Art Festival, Τρανσούλβανία, Ρουμανία, . • 1993: "Sound" Φόρμες και χρώματα του ίχου, MUSEION, Μουσείο ΜονέρναςΤέχνης Μπολτζάνο, Ιταλία . • "2η Διεθνής Μπιεννάλε Χαρακτικής". Μουσείο Xantis Janos, Gyor, Ουγγαρία, . • "Μουσεία και Πινακοθήκες της Ελλάδας και της Κύπρου". Υπουργείο Πολιτισμού, Ιονική Τράπεζα, Αθήνα . • "In Progress" Stadtische Galerie, Βρέμη, Γερμανία, . • "Ιδρυμα Γ. & A. Μαμιδάκη",Artbook 12. Minos Beach, Άγιος Νικόλαος, Κρήτη • 3ο Συμπόσιο Τέχνης Minos Beach "Η τέχνη στην πολιτική". Ιδρυμα Γ. & A. Μαμιδάκη, Artbook 11, Κρήτη • "Αχέτας Χώρος: Πολύτεχνες Ηχομορφές" ΚΣΥΜΕ, Αιχανή, Γλυφάδα. • 1991: "Βία και Ειρήνη στο Μεσογειακό Θέατρο". Διεθνές Ινστιτούτο Μεσογειακού Θεάτρου, Δήμος Πάτρας. • "Mail Art Manual". Πολιτιστικό Κέντρο, Heusden-Zolder, Βέλγιο. • "Medium 2", Υπουργείο Πολιτισμού της Ρουμανίας Soros Foundation, Βουκουρέστι, Ρουμανία. • "Μικρό σχήμα χαρτιού", 6η Διεθνής έκθεση Musee du Petit Format, Couvin, B. • "8η Διεθνής Μπιεννάλε, Γλυπτική". Σκιρώνειο Κέντρο Κηφισιάς, Αθήνα. • "Η σύγχρονη Ελληνική Γλυπτική" Κέντρο της Αρχιτεκτονικής, Παρίσι, Γαλλία. • "Ολυμπία 91", Έκθεση Γλυπτικής Δήμος Ολυμπίας. • 1990: "5η Διεθνής Τριεννάλε, Παρουσιάσεις της σύγχρονης προσωπογραφίας", District Museum, Radom, Πολωνία. • "Η χώρα του Κανενός", Κέντρο Τεχνών του Δήμου Αθηναίων, Αθήνα . • "Η 16η Διεθνής Έκθεση", Kanagawa Prefectural Gallery, Yokohama, Ιαπωνία. • "7η Διεθνής Μπιεννάλε Χαρακτικής της Σεούλ", International Print Biennale, Κρήτη. • 1989: "Επανάσταση", Για τα 200 χρόνια της Γαλλικής Επανάστασης, Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. • "Διεθνής Μπιεννάλε Νέας Ζωγραφικής", Palais des Festivals, Κάννες, F. και Musee de Gerone, Κόστα Μπράβα, E. • "Ζωγραφική για ένα τραπέζι", Δημοτική Πινακοθήκη Αθηνών. • "4η Διεθνής Μπιεννάλε", Taipei Fine Arts Museum, Κίνα. • 1988: "Cittadellarte", Μουσείο της Μπαστιά, Κορσική, F. • "Έρως", Κέντρο Τεχνών του Δήμου Αθηναίων • "Η Οπική Ποίηση ανά τον κόσμο", 5η Διεθνής Συνάντηση Σύγχρονης Ποίησης, Φεστιβάλ της Tarascon, F. • 1987: "4η Διεθνής Τριεννάλε, Παρουσιάσεις της σύγχρονης προσωπογραφίας", District Museum, Radom, Πολωνία. • "4η Διεθνής Έκθεση, Μικρό σχήμα χαρτιού", Musee du Petit Format, Cul-des-Sarts, Couvin, B. • "Οπική Ποίηση", 2η Διεθνής Φεστιβάλ της Πάτρας, Δήμος Πάτρας. • "Hommage a Kassak Lajos", Βουδαπέστη, Ουγγαρία. • "Art of Today II", Διεθνής Έκθεση, Βουδαπέστη, Ουγγαρία. • "III Διεθνής Έκθεση Τέχνης", Citta di Todi, I.

Internet

Άρχειο: <http://www.artopos.org/artists/costis>

Project: <http://www.costis.org>

E-mail: c@costis.org

Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

Ηρώων Πολυτεχνείου 9 Αθήνα 15780 Τηλ.: 772 1000

<http://www.ntua.gr>

Ο κατάλογος της έκθεσης *ενέργεια ενέργεια* είναι έκδοση του Ε.Μ.Π.

Η διοργάνωση της έκθεσης έγινε από την Γωγώ Κολυβήρα και την Χαρά Γεωργιάδη

Υπεύθυνος Γραφείου Τύπου ΕΜΠ κ. Σωτήρης Κάτσενος Τηλ.: 772 2395

Οι φωτογραφίες είναι των : M.Pizzocaro, V.Rokká, V.Stergiotis, A.Karageorgou, Κωστή.

Η πλεκτρονική επεξεργασία κι επιμέλεια των φωτογραφιών έγινε από τον V.Stergiotis.

Σχεδιασμός καταλόγου από την Background Creations τηλ : 69 90 537.

Τυπώθηκε από την Βιβλιοσυνεργατική Συν.Π.Ε. τηλ : 38 13 109, στην Αθήνα τον Μάιο του 2000.

ISBN 960-254-553-4

(c) Κωστής (Τριανταφύλλου) Ρόδου , 23 / Αθήνα - 10446 / Τηλ . : 0977 22 4444 Φαξ : 86 21 985 / e mail : c@costis.org

National Technical University of Athens

Iroon Polytechniou 9 Athens 15780,Greece Tel.: +(301) 772 1000

<http://www.ntua.gr>

The catalogue of the exhibition *energia in ergo* is an edition of the N.T.U. of Athens.

The organization of the exhibition was managed by G. Kolyvira and H. Georgiadi

Press Office NTUA: Mr. S. Katsanos Tel.: 772 2395

Photos by : Costis, M.Pizzocaro, V.Rokas, V.Stergiotis, A.Karageorgou.

Digital retouching and overview of the photos was done by V. Stergiotis.

Catalogue design was made by Background Creations tel.: 69 90 537.

Printed by: Vivlionsynergatiki Coop. tel.: 38 13 109, Athens, May 2000

(c) Costis, 23 Rodou str. / GR. 10446 Athens /Tel : 0030 977 22 4444 / e mail : c@costis.org/ 35 , rue des Archives /F. 75004 Paris

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

PRESENTATION OF RESEARCH ACTIVITIES

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

Παρουσίαση ερευνητικών δραστηριοτήτων μελών ΔΕΠ ΕΜΠ και ΑΣΚΤ των οποίων τα αποτελέσματα εφαρμόζονται δημιουργικά στην Τέχνη και ευρύτερα υποστηρίζουν τον Πολιτισμό.

1. Ξαγοράρης Παντελής, Καθηγ. Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Υπεύθ. Ερευνητικού Προγράμματος
Στασινόπουλος Θάνος, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Κύριος Ερευνητής
Ξαγοράρης Ζάφος, Κυρίος Ερευνητής
"Πλαστικές τέχνες και νέα τεχνολογία"
2. Γεωργουλής Δημήτρης, Αν. Καθ. Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
"Ανάπλαση, ανάπτυξη και ένταξη σταθμών ΗΣΑΠ"
3. Λάσκαρης Νικόλαιος, Αν. Καθ. Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Υπεύθ. Συντονιστής Προπτυχιακού και Μεταπτυχιακού μαθήματος
"Απεικονίσεις, video, ανάγνωση και γραφή του δομημένου χώρου"
4. Παρμενίδης Γεώργιος, Αν. Καθ. Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
"Αισθητική Αναβάθμιση του ιστορικού κέντρου των Αθηνών"
5. Παπαλεξόπουλος Δημήτρης, Επ. Καθ. Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
"Βιβλιοθήκες και Μουσεία στην Κοινωνία της Πληροφορικής"
6. Στασινόπουλος Θάνος, Υπεύθ. Συντονιστής Προπτυχιακού μαθήματος του τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
"Γεωμετρικές απεικονίσεις και νέα Τεχνολογία"
7. Διατμηματικό Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών - ΑΣΚΤ & Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Η / Υ Επιστημονικός Υπεύθυνος Παπαδάκης Ιωάννης Πρύτανης ΑΣΚΤ
Χαρβαλιάς Γεώργιος, Αναπλ. Επιστημονικός Υπεύθυνος Προγράμματος
"Ψηφιακές μορφές τέχνης"
8. Χρυσούλακης Ιωάννης, Αν. Καθ, Τμήμα Χημικών Μηχανικών
"Η συμβολή των φυσικοχημικών επιστημών στην έρευνα των ζωγραφικών έργων"
9. Κόλιας Στέφανος, Καθηγ. Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Η / Υ
"Ψηφιακή εικόνα"
10. Μπούρκας Περικλής, Καθηγ. Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Η / Υ
"Φωτογραφία χωρίς φίλμ"
11. Τσάιμου Κωνσταντίνα, Επίκ. Καθ. Τμήμα Μηχανικών Μεταλλείων
Μεταλλουργών
"Αρχαιολογική Έρευνα του ΕΜΠ στο αρχαίο Λαύριο"
12. Οικονόμου - Παπαγιαννοπούλου Αθανασία, Καθ. Τμήμα Μηχανικών Μεταλλείων Μεταλλουργών
Στάμου Θεόδωρος, ΥΔ Τμήμα Μηχανικών Μεταλλείων Μεταλλουργών
"Υποβρύχια Γεωφυσική Έρευνα Αρχαίου Ναυαγίου"
13. Βενέρης Ιωάννης, Επίκ. Καθηγ. Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
"Αρχιτεκτονική - Πληροφορική"

LAB PRESENTATION

Presentation of Research Activities by the teaching staff of the National Technical University of Athens, whose results are creatively applicable in Art while supporting Culture on a broader scale.

1. Xagoraris Pantelis, Professor, Research Program Director,
Department of Architecture Engineering
Stasinopoulos, Thanos, Main Researcher, Architecture Engineering Department
Xagoraris, Zafos, Main Researcher
"Plastic Arts and New Technology"
2. Georgoulis, Dimitris, Associate Professor, Department of Architecture Engineering
"Reforming, Developing and Integrating of Subway Stations HSAP"
3. Laskaris, Nikolaos, Associate Professor, Department of Architecture Engineering,
Supervisor of the Graduate-Undergraduate course
"Illustration, Video, Reading and Writing of Structured Space."
4. Parmenides, George, Associate Professor, Department of Architecture Engineering
"Aesthetic Upgrading of the historical centre of Athens"
5. Papalexopoulos, Dimitris, Assistant Professor, Department of Architecture Engineering
"Libraries and Museums in the Society of Informatics"
6. Stasinopoulos, Thanos, Undergraduate Course Supervisor,
Department of Architecture Engineering
"Geometrical illustrations and New Technology"
7. Interdepartmental Graduate Program—Fine Arts School-Department of Electrical and Computer Engineering, Ioannis Papadakis, General Director, Rector of the School of Fine Arts Charvalias, Georgios, Second Director of the "Digital Forms of Art" program.
8. Chrisoulakis, Ioannis, Associate Professor, Department of Chemical Engineering.
"The Contribution of the Physics-and-Chemistry sciences to the investigation of paintings"
9. Koliias, Stefanos, Professor, Department of Electrical and Computer Engineering
"Digital Image"
10. Bourkas, Pericles, Professor, Department of Electrical and Computer Engineering
"Non-Film Photography"
11. Tsaimou, Konstantinou, Assistant Professor,
Department of Mining and Metallurgical Engineering
"Archaeological Research of the Ancient Site of Lavrio by the National Technical School"
12. Oikonomou-Papagiannopoulou, Athanasia, Professor,
Department of Mining and Metallurgical Engineering.
Stamou, Theodoros Assistant Director Department of Mining and Metallurgical Engineering "Ancient Wreck Submarine Geophysical Research"
13. Veneris Ioannis Asist. Prof. Department of Architecture Engineering
"Architecture and Computing"

